

ἡ Νεοδαΐα

ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ
ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΕΤΟΣ 1^{ον} ΦΥΛΛΟΝ 4

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ, ΤΗΣ «ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»

ΑΘΗΝΑΙ

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ καὶ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
Τῆς Διευθύνσεως Τύπου τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ε.Ο.Ν.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΟΣ
Καραγεώργη 4

Ἡ διὰ τοῦ Συνόλου

Ἀνύψωσις τῆς Ἀνθρωπίνης προσωπικότητος
ἔργον τῆς μεταβολῆς τῆς 4ης Αὐγούστου

Εἶναι ἀξίωμα, τὸ ὁποῖον αἰῶνες ὁλόκληροι ἐπηλήθευσαν, ὅτι αἱ πολιτικαὶ καὶ κοινωνικαὶ μεταβολαὶ ἐπέρχονται ὅταν αἱ κοινωνίαι τῶν ἀνθρώπων φθάσουν νὰ διατελοῦν εἰς κατάστασιν ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς ἐξαρθρώσεως.

Χρειαζέται ὁμῶς δι' ἕκαστον λαὸν νὰ ὑπάρξουν καὶ αἱ κατάλληλοι συνθήκαι διὰ νὰ ἐκδηλωθῇ πᾶσα μεταβολή.

Ὁ ἄκρατος ἀτομικισμὸς τοῦ παρελθόντος αἰῶνις, εὐρὼν εἰς τὰ πολιτικὰ συστήματα τοῦ Κοινοβουλευτισμοῦ, ὑπὸ τὰ ὁποῖα διετέλεσεν ἡ χώρα μας, δυνατότητας ἀναπτύξεως ἀπεριορίστους, ἐφθασε νὰ γίνῃ αἰτία τῆς καταστροφῆς τῆς ἠθικῆς, κοινωνικῆς, οικονομικῆς καὶ πολιτικῆς τάξεως πραγμάτων καὶ τῶν ἰδανικῶν τὰ ὁποῖα ἐνέπνεον ἕκαστον ἄνθρωπον καὶ τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν ἐν τῷ συνόλῳ του.

Ὑποχρεωθεὶς οὗτος ἀναγκαστικῶς νὰ διάγῃ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὑπὸ πολιτικὸν σύστημα τὸ ὁποῖον ἐξέθρεψαν νοσηραὶ διάνοιαι διὰ νὰ ἱκανοποιήσουν ἀτομικὰς φιλοδοξίας καὶ συμφέροντα, ἀφέθη νὰ γίνῃ βορά τῶν πλέον ἐξευτελιστικῶν τῆς ἀνθρωπίνης ἀξίας θεωριῶν τοῦ ἱστορικοῦ ὕλισμοῦ, αἱ ὁποῖαι ἔτεινον νὰ καταστρέψουν τὰ ἀνώτερα ἐκεῖνα ἰδανικά, τὰ ὁποῖα ἀπετέλεσαν εἰς ὅλους τοὺς αἰῶνας τὴν βάσιν τῆς προόδου καὶ ἀναπτύξεως τῶν κοινωνιῶν τῶν ἀνθρώπων καὶ ἑκάστου ἀνθρώπου αὐτοτελῶς.

Δὲν ἦτο ὁμῶς δυνατόν ἡ ὑγίης Ἑλληνικῆ Κοινωνία, νὰ ἀφίση, χωρὶς νὰ αὐτοκαταδικασθῇ εἰς βέβαιον θάνατον, ὅπως διακρινισθῇ ἡ ἀκαταστασία τὴν ὁποῖαν ἐδημιούργησεν ὁ ἄκρατος Φιλελευθερισμὸς καὶ Κοινοβουλευτισμὸς, ἡ προερχομένη ἐκ τῆς ἀνυπαρξίας πάσης κοινωνικῆς πει-

θαρχίας καὶ τάξεως εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς δημοσίας καὶ ἰδιωτικῆς ζωῆς.

Εἰς οὐδεμίαν προελθοῦσα συνθηκολόγησιν μὲ τὰς προόδους τοῦ ὕλιστικοῦ Φιλελευθερισμοῦ, ἡ ὑγίης Ἑλληνικῆ Κοινωνία διετήρησεν ὡς ἱερὰν παρακαταθήκην τὰ ἀνώτερα ἐκεῖνα ἰδανικά ἣθη καὶ ἔθιμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὴν βάσιν τῆς ὑπάρξεως τοῦ Κράτους καὶ τῆς προαγωγῆς ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου, τὰ ἰδανικά ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα σύσσωμος ἡ Ἑλλάς εἶδε νὰ ἀναπτέρονται καὶ νὰ ἀρχίσουν πραγματοποιεῖσθαι τὴν 4ην Αὐγούστου, ἐμπνεύσει τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ τὸν Βασιλέα καὶ τὸν Ἀρχηγὸν—Κυβερνήτην μας.

Ἀποτινάξας ὁ Ἑλληνικὸς Λαός, χάρις εἰς τὴν χειρονομίαν τοῦ μεγάλου μας Ἀρχηγοῦ, τὴν νάρκη, εἰς τὴν ὁποῖαν τὸν εἶχον παρασύρει ἀσυνείδητοι δημαγωγοί, σύσσωμος ἐτάχθη παρὰ τὸ πλεῖρον τοῦ Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτου μας, τοῦ ὁποῖου ἡ σταθερά καὶ εὐθεῖα διοικήσεις καὶ ἡ ἐμπνευσμένη καθοδήγησις ὑπόσχεται νὰ τὸν ὀδηγήσῃ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πεπρωμένων τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς μετὰ ἐπὶ κεφαλῇ τὸν Βασιλέα μας. Ἐπανευροῦσα τὸν ἑαυτὸν τῆς καὶ ἡ παρασυρθεῖσα μερὶς τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας καὶ ἀναβαπτισθεῖσα εἰς τὰ ἔθνικα ἰδανικά, μετ' ἐὺγνωμοσύνην ἀτενίζει τὸν Μέγαν Ἀναμορφωτὴν Ἀρχηγὸν—Κυβερνήτην μας, ὁστις, ἐνώσας τὸν διηρημένον καὶ ἀλληλομισούμενον Λαόν, ἔταξε κοινὰς ἐπιδιώξεις ὁλοκλήρου τῆς Φυλῆς, ὅλων τῶν Ἑλλήνων, τὸ Μεγαλεῖον τῆς Πατρίδος, ἐξασφαλίσας ἐν ταύτῳ τὴν πρόδον, προαγωγὴν καὶ ἀνάδειξιν διὰ τῆς ἐργασίας, πάσης δημιουργικῆς προσωπικότητος. Εἶναι καὶ τὸ τελευταῖον

«Ἡ Νεολαία δὲν δύναται νὰ ζήσῃ χωρὶς μεγάλα ἰδανικά. Ἴσως κατόπιν τὰ ἰδανικά αὐτὰ σβύνουν μὲ τὴν πάροδον τῆς ἡλικίας καὶ μὲ τὴν ἀνάγκην τοῦ ἀγῶνος τῆς ζωῆς, ἀλλ' ἐφόσον εἶναι νέος ὁ ἄνθρωπος, δὲν δύναται νὰ ζήσῃ χωρὶς ἰδεώδη». I. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Τοὺς κόπους σας, τὰς θυσίας καὶ τὰς προσπάθειάς νὰ μὴ τὰς κάμνετε διὰ νὰ φθάσετε εἰς μίαν θέσιν ἢ εἰς ἓνα ἀξίωμα οἰοδήποτε. Νὰ μὴ ζητήσετε νὰ μάθετε τι θὰ γίνετε. Τί θὰ κάμετε εἰς τὴν ζωὴν σας, αὐτὸ εἶνε τὸ πρόβλημά σας». I. ΜΕΤΑΞΑΣ

Παιδιά τῆς Ἑλλάδος!

«ΠΑΤΡΙΣ μας εἶναι ἡ ΕΛΛΑΣ. Δὲν ἡμπορεῖτε νὰ εἰσθε ΤΙΠΟΤΕ ΑΛΛΟ παρὰ ΕΛΛΗΝΕΣ καὶ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ εἰς ΟΛΗΝ σας τὴν ΖΩΗΝ. Ἡ ΕΛΛΑΣ εἶναι ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΝΝΑ ΟΛΩΝ μας. ΕΙΣΘΕ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΑΙΔΙΑ της, τὸ αἷμα της εἶναι μέσα εἰς τὰς ΦΛΕΒΑΣ σας, ἡ ΨΥΧΗ της εἶναι μέσα στὴν ΨΥΧΗ σας. ΣΕΙΣ οἱ ΙΔΙΟΙ, ΑΓΟΡΙΑ καὶ ΚΟΡΙΤΣΙΑ, ΕΙΣΘΕ ἡ ΕΛΛΑΣ. ΟΤΑΝ ΑΓΑΠΑΤΕ τὴν ΕΛΛΑΔΑ ΑΓΑΠΑΤΕ τὸν ΕΑΥΤΟΝ ΣΑΣ». I. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Τὸ Κράτος τῆς 4^{ης} Αὐγούστου ἐσκέφθη νὰ σᾶς συνενώσῃ καὶ νὰ σᾶς συγκεντρώσῃ εἰς ἓνα σύνολον, ὥστε ὁ καθένας ἀπὸ σᾶς νὰ αἰσθάνεται μέσα του ὅχι μόνον τὴν ἰδικήν του δύναμιν, ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν ἄλλων χιλιάδων συντρόφων, διὰ νὰ σᾶς συνενώσῃ ὥστε νὰ αἰσθανθῆτε πλέον εἰς τὴν πραγματικότητα τί σημαίνει ἀλληλεγγύη».

I. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Ἐσὺ Νεολαία τῆς Ἑλλάδος, τὴν ὁποίαν τόσον ἐκακομεταχειρίσθηκαν αἱ δύο τυραννίαι, τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ τοῦ κομματάρχου, καὶ σὲ ἀφήκαν χωρὶς φροντίδα, χωρὶς ἐκπαίδευσιν, χωρὶς ἐνθουσιασμόν καὶ χωρὶς ἰδανικά, αἰσθάνθηκες τὴν μεταβολὴν τῆς 4^{ης} Αὐγούστου περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον».

I. ΜΕΤΑΞΑΣ

τοῦτο ἐν ἐκ τῶν κυριωτέρων καὶ σπουδαιοτέρων χαρακτηριστικῶν στοιχείων τῆς μεταβολῆς τῆς 4ης Αὐγούστου.

Εἰς τὸ κοινοβουλευτικὸν καθεστὼς ἡ ἀξία τῶν προσωπικοτήτων, ἡ ἀξία τῶν δημιουργικῶς ἐργαζομένων ἀνθρώπων εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ὡς ἀξιῶν αὐτοδυνάμων, δὲν ἀνεγνωρίζετο, ἐὰν δὲν τὰς ἐπλαισίους καὶ ἡ δύναμις τοῦ ἀριθμοῦ ἢ τοῦ πλούτου, διὰ τοῦ ὁποίου ἐξηγοράζετο ὁ ἀριθμός.

Ὁ τυφλὸς καὶ δεσποτικὸς ἀριθμὸς κατέπνιγε τὰς προσωπικότητας μὲ τὸν ἴδιον αὐτῶν χαρακτήρα, τὴν ἰδίαν τῶν ἀξίαν. Δὲν ἐπέτρεπεν εἰς αὐτάς νὰ ἐκδηλώσουν τὰς ἱκανότητάς των καὶ τὰ προτερήματά των πρὸς μεγίστην ζημίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Κατέληγεν ἡ προσωπικὴ ἀξία νὰ ἐξαφανισθῇ πλήρως ὑπὸ τὸν ὄγκον τῆς μάξης καὶ τοῦ ἀριθμοῦ. «Ἀνθ' ἡμῶν ὁ Γουλιμής», εἶχεν εἶπει ὁ πολὺς Τρικούπης, καὶ ἀπῆλθε καὶ ἀπέθανεν εἰς τὴν ἐξορίαν. Ὁ ἀλόγιστος ἀριθμὸς ἐστέρησε τὸ Κράτος τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ἀνώτερον πάντων μορφωμένου καὶ χαλυβδίνου τὸν χαρακτήρα Χ. Τρικούπη καὶ ἔθεσεν ἐπὶ κεφαλῆς μετριοτήτας, πρὸς μεγίστην ζημίαν τοῦ ἔθνους. Τὸ Κοινοβουλευτικὸν σύστημα οὐδέποτε ἠνύνησε τὴν ἀνάδειξιν προσωπικοτήτων, οὔτε ἐδημιούργησε τοιαύτας, ἀλλὰ τούναντίον κατέπνιξε καὶ διέφθειρε ταύτας.

Φύσεις προωρισμέναι νὰ ἀναδειχθῶν καὶ νὰ καταστοῦν ἀρχηγοὶ ὑπηρεσιῶν, ἐπιχειρήσεων καὶ ἐργασιῶν γενικῶς δύνανται ν' ἀνακαλυφθῶν εἰς οἰονδήποτε κοινωνικὸν στρώμα, εἰς οἰονδήποτε βαθμίδα τῆς κοινωνικῆς Ἱεραρχίας, ἀπὸ τοῦ ἐργάτου μέχρι τοῦ ἐπιστήμονος. Εἰς τὰς φύσεις ταύτας εἶναι ἔργον δικαιοσύνης νὰ δοθῇ ἡ εὐκαιρία νὰ ἐκδηλωθῶν πρὸς ὄφελος τῆς ὁλότητος.

Ἡ εὐκαιρία αὕτη παρέχεται εἰς τοὺς νέους διὰ τῆς Ὁργανώσεως τῆς Νεολαίας. Πλαισιουμένη ἡ Ε.Ο.Ν. ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω ὑπὸ βαθμοφόρων—ἀρχηγῶν, ὑποδεικνυομένων οὐχὶ ὑπ' ἐκείνων τοὺς ὁποίους καλοῦνται νὰ διοικήσουν, ἀλλὰ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων καὶ τούτων ὑπὸ τοῦ εὐρισκομένου εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα Ἀρχηγοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον ὑποχρεοῦνται νὰ λογοδοτήσουν, ἔχουν μεγαλυτέραν συναίσθησιν τῆς εὐθύνης των. Διὰ τῆς ὀργανώσεως καὶ ἐν τῇ ὀργανώσει ἀναπτύσσονται εἰς τὸν μεγαλύτερον βαθμὸν αἱ ἐνυπάρχουσαι εἰς τὰ πρόσωπα πνευματικαὶ ἱκανότητες καὶ ἡ ἠθικὴ ἀξία, ὥστε νὰ ὑπερβῶν ἑαυτὰ πρὸς ὄφελος τοῦ συνόλου.

Τοιοῦτοτρόπως ὁ δυναμισμὸς τοῦ ἔθνους διὰ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ κατ' ἰδίαν δυναμισμού τῶν δημιουργικῶν ἀνθρώπων αὐξάνει καὶ γίνεται συνειδητὴ ἡ δύναμις τῆς Ὀλότητος, ἡ ὁποία ἀποκτᾶται διὰ τῆς ἐνώσεως καὶ διὰ τῶν ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἰδανικῶν τοῦ συνόλου προσπαθειῶν ἐκάστου μέλους τῆς κοινωνίας.

Αἱ ἠθικαὶ ἀρεταὶ τῆς πρὸς τὰ ἰδανικὰ τάσεως προκαλοῦν καὶ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν δύναμιν τοῦ Κράτους, ὑπὸ τὰς ὁποίας καὶ μόνας δύναται καὶ ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐπιτύχῃ τὴν

ἰδίαν του ἠθικὴν καὶ ὕλικὴν εὐημερίαν καὶ εὐτυχίαν.

Αἱ ἀρχαὶ αὗται εἶναι ἀρχαὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων τηρίζεται ὁλόκληρον τὸ κοινωνικὸν συγκρότημα, εἶναι ἀρχαὶ δικαιοσύνης, ἡ ὁποία δὲν ἐξαγγέλλεται μόνον, ἀλλὰ καὶ πραγματοποιεῖται ἡδη ὑπὸ τὴν ἐμπνευσμένην καθοδήγησιν τοῦ Ἀρχηγοῦ—Κυβερνήτου μας ἀπὸ τὴν μεγάλην ἡμέραν τῆς 4ης Αὐγούστου, ὅτε ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος ὁ ὁποῖος φωτίζει τὴν Ἑλλάδα καὶ θὰ καταυγάσῃ τὸν κόσμον ὁλόκληρον στὸ μεσουράνημά του, ὅτε θὰ λούσῃ μὲ τὸ Φῶς του τὸ Μεγαλούργημα τῆς Δημιουργίας τοῦ Τρίτου Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ, τοῦ ὁποίου τίς πέτρες λαξεύουν σήμερα ἀφανεῖς ἐργάται τῆς αἰωνοβίου Ἑλληνικῆς Φυλῆς, τὰ Ἑ λ λ η ν ὁ π ο υ λ α, συνεχίζοντα τὸ ἀπ' αἰώνων διακοπὲν ἔργον τῶν προγόνων των ὡς ἀντάξιοι τούτων κληρονόμοι.

* Σ *

+++++

«Πρέπει νὰ γυρίσουμε πίσω εἰς τὰς πηγὰς ἐκείνας, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἔρρευσε τὸ νερὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ καθαρὸ καὶ ἀγνὸ καὶ ν' ἀναβαπτισθοῦμε ἐκεῖ μέσα καὶ νὰ ξαναγίνουμε Ἑλληνες καὶ τότε νὰ ὀρμήσουμε ἀπὸ ἐκεῖ εἰς ἕνα νέον μέλλον καὶ ὄχι εἰς τὸ μέλλον εἰς τὸ ὁποῖον ἐπρόκειτο νὰ φθάσετε, εἰς τὸ μέλλον τοῦ ἀφανισμοῦ».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Θυσιάσατε τὸν ἀτομισμὸν σας. Θυσιάσατε ἕνα μέρος τοῦ ἑαυτοῦ σας ἠθικῶς καὶ ὕλικῶς διὰ νὰ ἐξυπηρετήσετε τὸ σύνολον, τὴν Πατρίδα. Κανεῖς μας δὲν εἶναι ἐλεύθερος, ἀλλὰ ὅλοι μας ὑπηρετᾶται τῆς Πατρίδος».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Θέλετε νὰ ἐννοήσετε καλύτερα τί θὰ εἰπῇ Πατρίς; Μὲ ὀλίγα λόγια θὰ σᾶς τὸ ἐξηγήσω. Ὑποθέσατε ὅτι αὐριον ἔρχεται καὶ κυριαρχεῖ ἕνας ξένος λαὸς καὶ σᾶς φέρει μεγαλύτερον πολιτισμὸν ἀπὸ ἐκείνον ποῦ ἔχετε ἐσεῖς. Νομίζετε ὅτι θὰ εἰσθε εὐχαριστημένοι; Νομίζετε πῶς θὰ ἡσυχάσετε ποτέ; Θὰ ἀρχίξῃ μέσα σας νὰ σᾶς τρώγῃ ἕνα σαράκι, τὸ ὁποῖον δὲν θὰ σᾶς ἀφίη οὔτε νὰ ἀπολαύσετε τὴν εὐτυχίαν αὐτὴν τὴν ὕλικήν, οὔτε νὰ ἡσυχάσετε ποτέ, οὔτε νὰ κοιμηθῇτε ποτέ ἡσυχά. Καὶ δὲν θὰ ἔχετε μπροστὰ σας καμμιὰ ἄλλη λύσι παρὰ νὰ σηκωθῇτε καὶ νὰ διώξετε αὐτὸν τὸν ξένον, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ ἔπρεπε νὰ εἰσθε εὐγνώμονες, καὶ νὰ μείνετε μόνοι σας πάλιν, ἀλλὰ Ἑλληνες ὅλοι, νὰ μείνετε μόνοι σας καὶ νὰ ἀποκτήσετε τὴν ἀνεξαρτησίαν σας».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Ἡ Ὁργάνωσις τῆς Ἑθνικῆς Νεολαίας, θὰ περιλάβῃ εἰς τοὺς κόλπους της καὶ σᾶς τίς γυναῖκες, γιὰ νὰ σᾶς δώσῃ τὸ αἶσθημα τῆς ἀλληλεγγύης, γιὰ νὰ σᾶς δώσῃ τὴν ἐννοίαν τῆς συντροφῆς, γιὰ νὰ σᾶς δώσῃ τὸ αἶσθημα τῆς συγκεντρώσεως τῶν δυνάμεών σας».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Δὲν μπορείτε νὰ τραθήξετε μπροστὰ, ἐὰν τὰ αὐτιά σας εἶνε ἔτοιμα ν' ἀκούσουν ἐκεῖνα, τὰ ὁποία θὰ σᾶς λέγουν οἱ ἀπατεῶνες μὲ τὰ γλυκὰ λόγια καὶ τὰς ὥραιας φράσεις καὶ μὲ τὸν ἀδαιανδὸν θερμοπαλισμὸν των».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Λόγοι καὶ Ὑποδηκαί τοῦ Ἀρχηγοῦ πρὸς τὴν Νεολαίαν

«Ἡ ἐθνικὴ διαπαιδαγώγησις τῆς Νεολαίας, τῶν παιδιῶν μας καὶ τῶν θυγατέρων μας εἶναι τὸ ἔργον μας. Ἀνύψωσις τοῦ φρονήματος καὶ τοῦ χαρακτήρος αὐτῶν, εἰς τὸν τρόπον ὥστε νὰ ἐξασφαλίσωμεν διὰ τὴν Ἑλλάδα πολίτας μὲ φρόνημα καὶ συνειδητὰς μητέρας, νὰ τονώσωμεν τὸν οἰκογενειακὸν ρυθμόν».

(Ἀπὸ τὸν λόγον τῆς Α.Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ—Κυβερνήτου μας εἰς τὸ συλλαλητήριον Ἀθηνῶν τῆς 2ας Ὀκτωβρίου 1936).

«Ἐγὼ θέλω τὰ ἐξῆς πράγματα: Πρῶτα-πρῶτα νὰ τὰ κάμετε πραγματικὰ Ἑλληνόπουλα καὶ Ἑλληνόπουλές, ἔχετε δὲ γιὰ νὰ τὰ ἐνθουσιάζετε μιὰ τέτοια πατρίδα σὰν τὴν δική μας καὶ περισσότερον ὕλικόν ἀπὸ κάθε ἄλλο ἔθνος. Γιατὶ μέσα σὲ τρεῖς χιλιάδες χρόνια τὸ ἔθνος αὐτὸ τὸ δικό μας ἔδωκε τὰ μεγαλύτερα πράγματα. Καὶ πρῶτα-πρῶτα τὸ ἔθνος μας ἐδημιούργησε τὴν βάσιν τοῦ σημερινοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ. Αὐτὸ τὸ ἀναγνωρίζουν καὶ τὸ γράφουν μάλιστα ὅλοι οἱ μεγάλοι Εὐρωπαῖοι συγγραφεῖς. Ἐπὶ χιλιάδες χρόνια τὸ ἔθνος μας ἔδωκε τὰ ὠραιότερα δειγμάτων ἐθνικῶν ἀγώνων ἀνδρείας, ἡρωϊσμοῦ καὶ κατορθωμάτων, τὰ ὁποῖα πραγματικῶς ἐδόξασαν τὴν ἱστορίαν του.»

(Ἀπὸ τὸν λόγον τῆς Α.Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ—Κυβερνήτου μας, εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης, τὴν 28ην Ὀκτωβρίου 1936).

«Ὅταν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Βασιλέως μας, ἐνὸς ἀληθινοῦ Βασιλεῖ, ἔκαμα τὴν 4ην Αὐγούστου, εἶχα πρὸ παντὸς ὑπ' ὄψιν μου ἐσένα, Ἑλληνικὴ Νεολαία. Εἶδα τὴν ἄβυσσον, εἰς τὴν ὁποῖαν κατρακυλοῦσες, εἶδα τὴν ἀνάγκην νὰ σωθῇς καὶ εἶχα τὴν πίστιν ὅτι θὰ σωθῇς».

(Ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ Ἀρχηγοῦ—Κυβερνήτου μας τῆς 10ης Δεκεμβρίου 1936, πρὸς τοὺς Φοιτητάς).

«Ἀλλὰ πρῶτα-πρῶτα πρέπει νὰ σὰς εἶπω ὅτι δὲν εἴσθε μόνον ἐσεῖς ἐδῶ, ἡ σπουδάζουσα νεολαία, δὲν εἴσθε μόνον ἐσεῖς ἡ «Ἑθνικὴ Νεολαία». Ὑπάρχει καὶ ἐκείνη ἡ Νεολαία, ἡ ὁποία ἀπὸ ἐνωρίς, χωρὶς προετοιμασίαν καμμιὰ, ἀλλὰ μὲ τὰ ὀλίγα γράμματα ποὺ κατῴρθωσε νὰ μάθῃ εἰς τὰ κατώτερα σχολεῖα, διότι ἐπιέζετο ἀπὸ τὰς ἀνάγκας τοῦ βίου, ἐβγήκεν εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς ἀπὸ τώρα. Καὶ ἡ ὁποία δικαίως σὰς ζηλεύει, καὶ δικαίως εὐχεται σὲ σὰς νὰ εὕρετε ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα δὲν εὗρεν αὐτὴ. Ἀλλὰ δι' αὐτὸ ἐπομένως ὅλοι μας ἔχομεν διπλοῦν καθήκον νὰ φροντίσωμεν δι' αὐτὴν καὶ ἐγὼ ὡς Κυβερνήτης καὶ σεῖς ὡς μεγαλύτεροι ἀδελφοί των».

(Ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ Ἀρχηγοῦ—Κυβερνήτου μας τῆς 10ης Δεκεμβρίου 1936 πρὸς τοὺς Φοιτητάς).

«Ἐχω λοιπὸν τὸ δικαίωμα νὰ ὁμιλήσω σὲ σὰς καὶ νὰ ἐπιμείνω ὅτι εἴσθε προνομιοῦχοι ἀπὸ τοὺς ἄλλους

νέους. Ἀλλὰ αὐτὸ σὰς ἐπιβάλλει καθήκοντα ἀκόμη μεγαλύτερα, διότι ὅσο κανένας ὑψώνεται πάρα πάνω, τόσο τὰ καθήκοντα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις ποὺ τὸν βαρύνουν εἶναι μεγαλύτεραι. Ἐσεῖς ἐπιδιώκετε τὸν ἀγῶνα τοῦ βίου νὰ τὸν διεξάγετε εἰς τὰ ἐπίπεδα ἐκεῖνα, εἰς τὰ ὁποῖα δημιουργεῖται καὶ διαμορφώνεται ὁ πολιτισμὸς ἐνὸς ἔθνους. Ἐπομένως θὰ γίνετε μίαν ἡμέραν ἡ ἡγέτις τάξις τοῦ ἔθνους αὐτοῦ».

(Ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ Ἀρχηγοῦ—Κυβερνήτου μας τῆς 10ης Δεκεμβρίου 1936 πρὸς τοὺς Φοιτητάς).

«Ἀπὸ τώρα ἀρχίσαμε νὰ σκεπτόμεθα καὶ νὰ ἐργαζόμεθα πῶς θὰ ἐξελιχθοῦμε ἀπὸ τὶς προηγούμενες κατὰστάσεις εἰς τὴν νέαν κατὰστασιν συγκροτήσεως τοῦ Κράτους. Αἱ μεγάλαι ὁμάδες αἱ κοινωνικαὶ πρέπει νὰ ἀνασυγκροτηθοῦν διότι ἕνα Κράτος δὲν μπορεῖ νὰ ἔχῃ παρὰ τὴν μορφήν τῆς κοινωνίας ἀπὸ τὴν ὁποῖαν προέρχεται. Μέσα εἰς τὸ Κράτος δὲν μπορεῖ νὰ ἀντιπροσωπεύωνται ἄλλαι δυνάμεις παρὰ αἱ δυνάμεις ἐκεῖναί αἱ ὁποῖαι ὑπάρχουν πραγματικὰ καὶ δρῶσι μέσα εἰς τὴν κοινωνίαν. Ὁ κάθε ἕνας ἀπὸ σὰς κάνει ἕνα ἔργον εἴτε ἐργάτης εἴτε βιομήχανος εἴτε λατρὸς ἢ δικηγόρος εἴτε ἔμπορος εἴτε βιομήχανος εἴτε ὅ,τι διήποτε ἄλλο μὲ τὸ ὁποῖον κερδίζει τὴν ζωὴν του εἴτε κάνει ἔργον καθαρῶς πνευματικῆς ἀναπτύξεως ἐκεῖ ποὺ τὸν φέρνει ἡ διάθεσις του ἢ ψυχικὴ. Ὅλοι ὁμοῦ ἐκεῖνοι ποὺ ἐκτελοῦν τὸ ἴδιο ἔργον αὐτοὶ εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ μὲ τοὺς ἀντιπροσώπους των θὰ συντροφέψουν τὸ Κράτος».

Ἐμεῖς δὲν εἴμεθα δικτατορία στρατιωτικὴ ποὺ ἐπιβάλλεται μὲ τὴν βίαν. Εἴμεθα ἡμεῖς Κυβέρνησις Ἑθνικὴ, ποὺ ἐκφράζει τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ καὶ ποὺ σκοπὸν ἔχει νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὸν λαόν τὸ καλὸ—τὸ μεγαλύτερο καλὸ.

Ἡ προστασία διὰ τοὺς ἐνδεεῖς καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἐκείνους ποὺ πάσχουν χειρότερα ἀπὸ κάθε ἄλλον εἰς τὴν ζωὴν αὐτὴν, εἶναι ἔργον μας νὰ τοὺς ἐξασφαλίσωμε τοῦλάχιστον ἕνα πιάτο ζεστὸ φαγητὸ καὶ ἕνα κρεβάτι στὸ νοσοκομεῖο σὰν ἀρρωστήσουν.

Δι' αὐτὸ τὸ ζήτημα δὲν θὰ διστάσωμε νὰ ἐξοδεύσωμε ὅποιοδήποτε χρηματικὸν ποσόν.

Ἡ Κυβέρνησις δὲν ἀνήκει εἰς ἕνα ἕκαστον πολίτην χωριστά. Ἡ Κυβέρνησις ἀνήκει εἰς τὸ σύνολον. Καὶ τοῦ συνόλου καθὼς καὶ τῶν μεγάλων ὁμάδων τοῦ συνόλου τὰ συμφέροντα ἔχει νὰ ἐξυπηρετήσῃ».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Ἀγαπῶ τὰ παιδιά μου, ἀλλὰ περισσότερον ἀγαπῶ τὴν πατρίδα μου.

Πλούταρχος
Ἐπιθυμῶ τὸ καλὸν τῆς πατρίδος μου μὲ εὐλάβειαν τρυφερωτέραν, ἱερωτέραν καὶ βαθυτέραν ἀπὸ τὴν ἰδικὴν μου ζωὴν.

Σαίκοπηρ
Ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν πατρίδα εἶναι ἰσχυροτέρα καὶ ἀπὸ τὴν λογικὴν.

Ὁ θείδιος

Ὁ Ἀγών μας κατὰ τοῦ Κομμουνισμοῦ

Διδάγματα καὶ συμπεράσματα

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Β. Ὁ Ι. Π. ΩΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΗΣ

Ἀφ' οὗτο ὁ Ι. Π. ἐγκατέλειψε τὸν ἑαυτὸν τοῦ στὴν βουλιμίαν τοῦ Κομμουνιστικοῦ μεγαθηρίου, ἔπρεπε νὰ ἀναμμένη ὅτι θὰ καθίστατο ὅ,τι θὰ ἡδύνατο καὶ δὲν θὰ ἡδύνατο ὁ ἴδιος νὰ φαντασθῇ. Εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ διεθνούς Κομμουνιστικοῦ κινήματος, ὑπάρχουν ὀρισμένοι πράξεις ἀρχηγῶν, ποὺ τοῦ συγκλονίζουν τὴν παιδικὴν του φαντασίαν. Μία ἀπὸ αὐτὰς ἦτο καὶ ἐκείνη, ποὺ ὁ σημερινὸς Δικτάτωρ τῆς Σοβιετικῆς Δημοκρατίας, ἔκαμε τὴν 13ην Ἰουνίου 1907 εἰς τὴν Τυφλίδα. Πρέπει, διὰ νὰ πεισθῶμεν ἀπολύτως ὅτι τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα εἶναι Κόμμα Ἀρχῶν (;) καὶ ὅτι οἱ δημιουργοὶ του εἶναι ἀνθρώποι μεγαλοφύεις εἰς τὸ ἔγκλημα, νὰ ἀφηγηθῶμεν τὴν «ήρωϊκὴν πρᾶξιν» αὐτὴν τοῦ σημερινοῦ Δικτάτορος τῆς Σοβιετίας.

«... Ὅταν ὁ Λένιν εἶχεν ἀναλάβει τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπαναστατικοῦ κόμματος, τοῦ ἀποκαλουμένου μπολσεβίκικοῦ, κατέφυγεν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὅπου πολλοὶ «σύντροφοι», δραπετεύοντες ἀπὸ τὰ κάτεργα τῆς Σιθηρίας, τῶν Οὐραλίων, τῶν Βορείων Ἐπαρχιῶν τῆς Ρωσίας, τῆς Πολτάβας καὶ τῆς Πολωνίας, ἤρχοντο νὰ τὸν ἐπισκεφθοῦν. Ὁ Ἰωσήφ Βησσαριόνοβιτς (Στάλιν), δραπετεύσας (1904) ἀπὸ τὴν Ἀνατολικὴν Σιθηρίαν, ἐπανερχεται εἰς τὸν Καύκασον καὶ ἐκεῖ, εἰς τὴν Τυφλίδα, ὀργανώνει τὴν «φράξια τῶν μπολσεβίκων». Τὰ ὄργανα τῶν ἀσφαλειῶν τὸν καταδιώκουν. Μετέρχεται τὰς πανουργίας τῶν ἐπιτηδειωτέρων κακοποιῶν διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὴν σύλληψιν του. Ἀλλάζει ἐνδυμασίας, βάφεται, βάζει ψεύτικα μoustάκια καὶ γένεια, ἀρραβωνιάζεται ἐναλλάξ μὲ διάφορες γεροντοκόρες, θυγατέρες δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ κατορθώνει νὰ διορισθῇ καθηγητὴς εἰς ἓνα Δημοτικὸν Σχολεῖον !... Οἱ ἀστυνομικοὶ τῆς Ὀχράνα ἐκνευρίζονται. Οἱ πράκτορες δὲν ἡμποροῦν νὰ τεθοῦν ἐπὶ τὰ ἴχνη τοῦ δραπέτου, ὁ ὁποῖος, πάντοτε ἀρραβωνιασμένος, συνεχίζει τὸ ἔργον του. Καὶ τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς ποὺ τὸ πεδῖον τῆς δράσεώς του ἐπεκτείνεται, στερεῖται χρημάτων. Τὸ ταμεῖον τοῦ Κόμματος εἶναι κενόν. Ἐνὰ μέσον ὑπῆρχε διὰ τὸν Στάλιν διὰ νὰ ἐξευρεθοῦν χρήματα : Ἡ ληστεία ! Ὁ Κόμπα-Νιζερατζέ (ἄλλο ὄνομα τοῦ Στάλιν), διέθετε ἀνθρώπους ἀποφασιστικούς. Ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἐθεώρουν τὴν ἀρπαγὴν ὡς σὺνηθες βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα. Προτοῦ ὅμως ἐφαρμόσῃ τὸ... μεγαλοφυὲς οικονομικὸν τοῦτο πρόγραμμά του, ἐχρειάζετο νὰ δώσῃ τὴν ἔγκρισίν του ὁ Ἀρχηγὸς τῶν (τότε) σαράντα χιλιάδων μπολσεβίκων, ὁ Λένιν. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἤρχισε μία ἀλληλογραφία μεταξὺ τοῦ Κόμπα (Στάλιν) καὶ τοῦ εἰς Φινλανδίαν εὐρισκομένου Ἀρχηγοῦ του.

Ὁ Λένιν ἔδωκε πλήρη ἐλευθερίαν δράσεως εἰς τὸν Γεωργιανὸν ὁπαδὸν του : «... ἀλλά, τοῦ

ἔγραφε, νὰ κανονισθοῦν ὅλα ὥστε αἱ εὐθύναι νὰ μὴ ἐπιρριφθοῦν εἰς τὸ Κόμμα, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει. Ὅργανώσατε μίαν συμμορίαν καὶ τοποθετήσατε ἐπὶ κεφαλῆς ἓνα σύντροφον ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης, ἱκανὸν νὰ ἀποθάνῃ, ἐὰν συλληφθῇ, παρὰ νὰ παραδώσῃ τοὺς ἄλλους. Ἄν ἡ συμμορία ἀποτύχῃ, θὰ τὴν ἀπαρνηθῶμεν καὶ θὰ δηλώσωμεν ὅτι πρόκειται περὶ αὐτοθούλου ἀτομικῆς ἐνεργείας, ἀνευ ἐγκρίσεως καὶ ἀδείας μας. Δὲν ἡμποροῦμεν νὰ κάμωμεν ἄλλῶς, διότι ὅλη ἡ λέπρα τῶν μενσεβίκων θὰ μᾶς καταβροχθίσῃ ζωντανούς ἐὰν ἀποτύχωμεν...». Μελετημένα πράγματα !

Τὴν 13ην Ἰουνίου 1907, εἰς τὰς 11 τὸ πρωῒ, ἡ συμμορία τοῦ Στάλιν ἐπέτυχεν εἰς τὴν πρώτην τῆς ἀπόπειραν. Τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς τὴν Τυφλίδα τὸ ὑποκατάστημα τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς παρέλαβε ταχυδρομικῶς ἐκ τῆς Πρωτευούσης 375 χιλιάδες ρούβλια εἰς χαρτονομίσματα τῶν 500 ρουβλίων ἡριθμημένα Α.Μ.Νο 62.900 ὡς Α.Μ. Νο 63.650. Ὁ Ταμίας τῆς Τραπεζῆς Κουρτιούνωφ παρέλαβε τὸ ποσὸν αὐτὸ μὲ ἀμάξι μόνιππον καὶ τὸ ἔφερεν εἰς τὴν Τράπεζαν, ἐνῶ εἰς ἄλλο ἀμάξι τὸν ἀκολουθοῦσαν τέσσαρες ἐνοπλοὶ στρατιῶται.

Μόλις ἡ συνοδεία ἐφθασεν εἰς τὸ κέντρον τῆς Τυφλίδος, οἱ συμμορίται ἔρριψαν μίαν βόμβαν εἰς τὸ μέσον τῆς ἐκ πενήκοντα Κοζάκων περιτοιχιζούσης τὸ μόνιππον φρουράς.

Τὴν πρώτην βόμβαν ἠκολούθησαν δύο ἄλλαι. Ἐκατὸν ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἐσκοτώθηκαν χάριν τοῦ Κόμματος τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Ἀργότερον ἀνεκαλύφθη ὅτι τὴν ἐπίθεσιν αὐτὴν τὴν εἶχεν ὀργανώσει ὁ Κόμπα, Δαβίδ Νιζερατζέ Ἰωσήφ Βησσαριόνοβιτς Ντζουγκάσβελη—Στάλιν. Καθὼς δὲ ὁ ἴδιος ἀφηγήθη κάποτε, ἀπὸ τὴν στέγην τοῦ σπιτιοῦ τοῦ πρίγκηπος Σουμπάτωφ, αὐτὸς ἔρριψε τὴν πρώτην βόμβαν...».

Ἡ ἱστορία αὕτη, τοῦ κατὰ γκαγκστερικὸν τρόπον, οικονομικῶς ἐνισχύειν τὸ «ἡρωϊκὸν κόμμα», καθὼς καὶ πληθὺς ἄλλων παρομοίων γεγονότων, διὰ τῶν ὁποίων κοσμεῖται (;) ἡ ἱστορία τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κινήματος, συνήρπασε τὴν φαντασίαν τοῦ νεαροῦ τότε Π. καὶ φαίνεται ὅτι ἀφῆκεν, εἰς συσκέψεις, ποὺ ἔκαμε μὲ τοὺς συντρόφους «πάνω σὲ διάφορα ζητήματα», νὰ νοηθῇ ὅτι θὰ ἦτο «ἐπὶ ὁχρεως» καὶ «ἐὺ γνώμων» εἰς τὸ Κόμμα, ἐὰν ποτὲ τοῦ ἀνέθεταν μίαν τοιαύτην τοσοῦτον τιμητικὴν δι' αὐτὸν ὑπηρεσίαν. Οἱ «σύντροφοι» ἐσημείωσαν τὴν διάθεσιν αὐτὴν τοῦ Π. καὶ δὲν ἤργησαν νὰ τὸν ἐνθυμηθοῦν. Ὁ Π., λαβὼν τὴν ἐντολὴν τῆς καταληστεύσεως τοῦ Ταμεῖου Ἀρτου, «ἀφιονισμένος» ἀπὸ τὸν Κομμουνιστικὸν φανατισμὸν του, δὲν ἡδυνήθη, ἔστω καὶ δι' ὀλίγα λεπτά, νὰ συνέλθῃ, νὰ κάμῃ μίαν αὐτοπαρατήρησιν διὰ νὰ ἴδῃ, ὅτι δὲν «ἦταν φτειαγμένος ἀπὸ τὴν τσόχαν αὐτὴν» καὶ ὅτι δὲν ἦτο γι' αὐτὲς τὲς δουλειὰς καμωμένος.

(Ἡ συνέχεια στὸ ἐπόμενο)

Μάδετε νά είσδε παρατηρητικοί

Συνεχίζομεν σήμερον τὴν ἀξίαν τῆς παρατηρητικότητος. Δὲν πρέπει μονάχα τὰ πράγματα νὰ παρατηροῦμεν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ πρὸ πάντων αὐτούς.

Ὁ Λεονάρδος Ντὰ Βίντσι ὁ μέγας αὐτὸς διδάσκαλος τῆς ζωγραφικῆς συνιστᾷ στοὺς ζωγράφους νὰ παρατηροῦν προσεκτικὰ τὶς στάσεις καὶ τὶς χειρονομίες τῶν ἀνθρώπων ὅταν κουθεντιάσουν ἢ γελοῦν ἢ κλαῖν καὶ νὰ τὰς σχεδιάζουν ἀμέσως μὲ μολύβι σὲ λίγες γραμμές. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ ἴδιος εὐχνοῦσε σὲ θεάματα καὶ σὲ πολυάνθρωπα μέρη γιὰ νὰ σπουδάξῃ τὶς διαφορὰς φυσιογνωμίας, τὰ πάθη, τοὺς καταδικούς καὶ τὶς ἀγωνίες τῶν κλπ.

Ἐνα ἀπὸ τὰ ἀριστουργήματα τοῦ Ραφαὴλ τοῦ ἀλλοῦ ἐκείνου μεγάλου ζωγράφου εἶναι ἡ «Παναγία τῆς Καθέδρας» (Madonna della Seggiolla). Λένε ὅτι γιὰ μοντέλλο τοῦ ἀριστουργήματος αὐτοῦ ὁ Ραφαὴλ εἶχε μιά ὥραιότατη γυναῖκα τοῦ λαοῦ ποὺ καθότανε καὶ κρατοῦσε τὸ μωρὸ τῆς στὴν ἀγκαλιά της. Τὸ ἴδιο ἔκαμε καὶ γιὰ τὸ ἄλλο ἀριστοῦργημά του — τὴν Παναγία τοῦ ἀγίου Σίξτου.

Πολλὲς φορές ἔλεγε ὅτι παρετήρει πολλές μὴτέρες καὶ σὲ κάθε μιά ἐξ αὐτῶν εὗρισκε κάτι τὸ ὥραϊον. Ὑστερα σὺν τὶς μέλισσες ἀνεμίγνυε σὲ μιά καὶ μόνη μορφή ὅλες τὶς ποικιλίες τοῦ ὥραιου καὶ μὲ τὴ μεγαλοφυΐα του ἐπλάσσε τὸ καλλιτέχνημα.

Ἐμεῖς θὰ νυχόμεθα κάθε φορά ποὺ ὁ μαθητὴς πηγαίνει στὸ θέατρο ἢ στὸν κινηματογράφον, ἢ σὲ μιά διάλεξι, νὰ διατυπώνει σὲ εἰκοσι σειρὲς τὶς ἐντυπώσεις του γιὰ ὅ,τι εἶδε καὶ γιὰ ὅ,τι ἤκουσε.

Σήμερα οἱ νέοι ἐξοδεύουν πολὺν χρόνον εἰς τὴν λύσιν σταυρολέγων ἀινιγμάτων, τὰ ὁποῖα θέβαια εἶναι καλὰ μέσα πνευματικῆς ἀσκήσεως. Ἀλλὰ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον περιορίζονται μονάχα σ' αὐτά.

Καὶ ὅμως θὰ ἦτο ἐξ ἰσοῦ λαμπρὰ ἀσκήσις τῆς παρατηρήσεως, ἀλλὰ καὶ διασκεδαστικὸν θέμα μαζί, τὸ νὰ προσπαθοῦν, νὰ μαντεύουν ἀπὸ τὸ θῆμα τοῦ διαβάτου τὸ ποῦ πηγαίνει ἐκείνη τὴν ὥρα. Ἀπὸ τὴν προφορὰ ἐπίσης

ἐνὸς ἀνθρώπου, τὸν τόπον τῆς καταγωγῆς του, ἀπὸ τῆς φυσιογνωμίας, τὴν τέχνην ἢ τὸ ἐπάγγελμά του κτλ.

Μὴ σὰς φαίνεται δύσκολο αὐτό.

Οἱ κάτοικοι τῶν βιομηχανικῶν πόλεων π.χ. τῆς βορείου Εὐρώπης, περπατοῦν γρήγορα. Ἀντίθετα οἱ κάτοικοι τῶν μεσημβρινῶν χωρῶν ποὺ ἀγαποῦν νὰ ἀκούουν καὶ νὰ αἰσθάνωνται τὴν ζωὴν περπατοῦν ἡρεμα.

Ἐπίσης γιὰ τὰ ἐπαγγέλματα θὰ παρατηρήσετε ὅτι ὁ ράπτης π.χ. κυττάζει πάντοτε πῶς εἰσθε ντυμένος, ὁ παπουτῆς καὶ ὁ λούστρος παρατηροῦν τὰ παπούτσια σας, ὁ πιλοποῖς κυττάζει, τὸ καπέλλο σας, ὁ κουρεὺς τὰ μαλλιά σας κτλ.

Ὅταν ἔχετε ἀσκηθῇ εἰς τὴν παρατήρησιν, μπορεῖτε εὐκολώτατα νὰ προσδιορίσετε ἀν ὁ ἀνθρώπος αὐτὸς εἶναι στρατιωτικὸς μὲ πολιτικά, ἢ καθηγητὴς, ἢ ἡθοποιός, ἢ δικαστής, ἢ ἱατρός, ἢ κρεσπώλης κτλ.

Ἀποφεύγετε νὰ κάνετε καὶ σείς, ὅ,τι κάνουν μερικοὶ ἀφελεῖς ὅταν ταξιδεύουν σιδηροδρομικῶς ποὺ κρατοῦν διαρκῶς σ' ὅλο τὸ ταξεῖδι, τὴν ἐφημερίδα ἢ τὸ περιοδικὸ ἢ τὸ ρομάντζο, ἐνῶ αἱ πολῦτιμοι εἰκόνες τῆς φύσεως φεύγουν ἀπὸ τὰ παράθυρα χωρὶς νὰ ἀξιωθοῦν οὔτε ἕνα θέλημα τους.

Τὰ ταξιδεῖα εἶναι θέβαια διδακτικά καὶ ὁ ταξιδεύων πάντοτε διδάσκεται. Ἐξαρτᾶται ὅμως ἀπὸ τὸν τρόπον ποῦ ταξιδεύει. Διότι ταξιδεύουν καὶ τὰ μπουλά ἀλλά...

Καθὼς τὸ τραῖνο περνᾷ διασχίζοντας τὶς πεδιάδες, παράπλευρα ἀπὸ τοὺς ποταμούς νὰ ἀναρριχᾶται εἰς τὰ πρηνῆ τῶν βουνῶν, πόσα πράγματα ἕνα παρατηρητικὸ μάτι μπορεῖ νὰ δι' ἑστῶ καὶ φευγαλέα. Ἀσφαλῶς ἐκεῖνος ποῦ τὰ παρατηρεῖ, δὲν βρίσκει πῶς θὰ τελειώσῃ τὸ ταξεῖδι του σοφώτερος ἀπὸ τὸν ἄλλον ποῦ ἐκάρφωσε τὸ βλέμμα του σὲ ἕνα βιβλίον καὶ περιμένει νὰ κατεβῇ στὸν σταθμόν του;

Δὲν ἐτελειώσαμεν ὅμως καὶ θὰ συνεχίσωμεν στὸ προσεχές.

ΜΗΝ ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ

Ὁ Νέος μας δὲν πρέπει νὰ καπνίζῃ καὶ μάλιστα σὲ μικρὴ ἡλικία. Δὲν εἶναι δὲ καὶ μεγάλο κατόρθωμα νὰ καπνίζῃ κανένας! Δὲν θάνα ὅμως ἀνόητος νὰ ἀρχίσῃ αὐτὴ τὴν κακὴ συνήθεια ποὺ θὰ τὸν ἀκολουθήσῃ σὲ ὅλην του τὴν ζωὴν.

Κάθε νέος πρέπει νὰ γνωρίσῃ πῶς ἀν καπνίζῃ προτοῦ μεγαλώσῃ, τὸ κάπνισμα ἐξασθενίζει τὴν καρδιά, ποῦ εἶναι τὸ κυριώτερον ὄργανον τοῦ σώματος. Ἐπίσης βλάπτει τὴν μνήμη.

Τὸ κάπνισμα βλάπτει τὰ μάτια καὶ τὴν ὁσφρησι, ποῦ ξέρουμε τί σημασία ἔχουν αὐτὰ τὰ δύο.

Μεγάλοι γιατροὶ βεβαιώνουν πῶς τὸ κάπνισμα βλάπτει, πρὸ πάντων τὴν νεανικὴ ἡλικία.

Στὴν Ἀμερικὴ αἱ ὑπηρεσίαι τῶν ταχυδρομείων καὶ τῶν σιδηροδρόμων δὲν προσλαμβάνουν παιδιὰ ποὺ καπνίζουν.

Στὴν Ἰαπωνία πάλι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ καπνίζῃ κανεὶς σὲ ἡλικία κάτω τῶν 20 ἐτῶν. Καὶ ἀν τὸ κάνῃ, οἱ γονεῖς του πληρώνουν πρόστιμον.

Κανεῖς δὲν ἀρχίσει νὰ καπνίζῃ ἐπειδὴ τοῦ ἄρεσε ὁ καπνός. Ἀλλὰ τὸ ἔκαμε ἢ γιὰτὶ φοβᾶται μήπως τὸν περιπαίξῃ ἢ παρέα του ἢ γιὰτὶ θέλει νὰ φαίνεται μέγας. Καὶ ὅμως ἀπλούστατα φαίνεται γελοῖος.

Μὴν φοβᾶσαι λοιπὸν τὶς εἰρωνεῖες καὶ πάρε τὴν ἀπόφασίν σου νὰ μὴν καπνίσῃς, ἀν δὲν μεγαλώσῃς. Καὶ τὴν ἀπόφασιν αὐτὴ νὰ τὴν κρατήσῃς. Μὲ τὴν ἀπόφασιν αὐτὴ φαίνεσαι πραγματικὰ ἀντὶρας παρὰ νὰ τριγυρίζῃς ἄεργος μὲ τὸ τσιγάρο στὸ στόμα.

Οἱ ἄλλοι θὰ σὲ σέβωνται πῶς πολὺ καὶ ἀσφαλῶς θὰ σὲ μιμηθοῦν. Μὲ τὴν ἀπόφασιν αὐτὴ ἔκαμες τὴν πρώτη μεγάλη πράξιν τῆς ζωῆς σου. Κι' ὕστερα ἀπ' αὐτὴ θὰ ἀκολουθήσουν μεγαλύτερα κατορθώματά σου.

Ἄλλωστε δὲν εἶναι καὶ μικρὴ ἡ ὀλικὴ ζημία τοῦ καπνίσματος.

Τὸ ποσὸν ποῦ ξοδεύεις κάθε μέρα νὰ ἀγοράζῃς τσιγάρα ἀποταμίευσε το.

Ἐνα τέτοιο ἔκαμε κάποιος παλῆς Ἀθηναῖος, ποῦ τοκίζοντας καὶ ἀνατοκίζοντας τὰ χρήματα ποῦ θὰ ἐξόδευε ἐπὶ 40 χρόνια, ἔχτισε ἕνα μέγαρον, στὸ ὁποῖο ἐπὶ ἑτὴ ἐδιάβαζες μιά ἐπιγραφή:

«Ὁ ἑτὴ τεσσαράκοντα μηδέποτε καπνίσας
τὸ δὲ μὴ δαπανώμενον κατ' ἔτος ἐκτοκίσας
τοιούτων κτήμα ἀποκτᾷ
κι' ὄγειαν δέκα ἑτὴ
στὸν βίον του προσθέτεω».

ΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΡΕΥΜΑΤΩΝ

Πρὸς μελέτην τῆς διευθύνσεως τῶν ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης ρευμάτων μία ἀγγλικὴ ἀποστολὴ ἐπενέησε τὸ ἐξῆς τέχνασμα:

Ἐρριψε πορτοκάλια εἰς τὸν κόλπον τοῦ Χόμπαρτ, ἕκαστον τῶν ὁποίων φέρει ἀριθμόν.

Παρεκάλεσε δὲ τοὺς κατοίκους τῶν παραλίων χωρίων νὰ συλλέγουν ταῦτα σημειοῦντες τὸν τόπον καὶ τὴν ὥραν τῆς ἀνευρέσεως καὶ ἀποστέλλοντες τὸ σημείωμα εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Τάουν Χιλ.

Τοιοιουτρόπως ἐλπίζει νὰ λύσῃ τὸ πρόβλημα τῆς κινήσεως τῶν ὑδάτων ἐνὸς κόλπου εἰς μέγα βάθος, καθ' ὅσον, κατὰ τὴν γνώμην της, τὰ πορτοκάλια ὡς ἐλαφρά σώματα δὲν θὰ βυθίζωνται, ἀλλὰ θὰ παρασύρωνται ὑπὸ τῶν ρευμάτων ἐκβαλλόμενα εἰς τὰς ἀκτὰς.

Ἐκεῖνοι ποὺ ἔδωσαν τὴν ζωὴν των διὰ νὰ εἴμεθα ἐμεῖς ἐλεύθεροι

Ο ΓΕΡΟΣ ΤΟΥ ΜΩΡΗΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Μετά τὴν κατάληψιν τῆς Τριπόλεως ὁ Κολοκοτρώνης διωρίσθη ἀρχιστράτηγος τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων τῆς Πελοποννήσου.

Εἰς τὰς Πάτρας εἶχε συγκεντρωθῇ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην πολὺς Τουρκικὸς στρατὸς, τὸν ὁποῖον ὁ Γέρος τοῦ Μωρηᾶ ἤθελε νὰ διαλύσῃ. Πλὴν αἱ ἀντιζηλῖαι ἠμυπόδισαν τότε τὴν ἀνωτέραν διοίκησιν νὰ τοῦ ἐπιτρέψῃ τὴν πολιορκίαν τῶν Πατρῶν. Ἡ Ἐθνοσυνέλευσις, ἡ ὁποία εἶχε συγκληθῇ εἰς τὴν Ἐπίδουρον τὸν διέταξε νὰ μεταβῇ εἰς Ναύπλιον.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐπολιορκεῖτο ἡ Κόρινθος. Διὰ νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ἄλωσιν τῆς μετέθῃ ἐκεῖ καὶ μετ' ὀλίγον ἡ Κόρινθος παρεδίδοτο εἰς αὐτόν.

Θέλων νὰ ἀπαλλάξῃ καὶ τὰς Πάτρας τῶν Τούρκων ἔσπευσε καὶ ἐπολιορκεῖ αὐτάς. Συνήψε μετὰ τῶν Τούρκων μεγάλας μάχας εἰς τὸ Γεροκομεῖο, τὸ Δερεθάλι καὶ ἄλλας τοποθεσίας γύρω τῶν Πατρῶν.

Ὁ φθόνος ὅμως καὶ αἱ ἀντιζηλῖαι τῶν κοτσαμπάσων λόγῳ τοῦ γοήτρου τοῦ Κολοκοτρώνη ἔκαμαν, ὥστε νὰ δοθῇ διαταγὴ πρὸς αὐτὸν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν πολιορκίαν τῶν Πατρῶν καὶ νὰ ἐκστρατεύσῃ κατὰ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος. Ὁ ἀρχιστράτηγος ὑπήκουσε εἰς τὴν διαταγὴν καὶ ἔστειλε στρατεύματα εἰς τὴν Στερεάν χωρὶς νὰ λύσῃ καὶ τὴν πολιορκίαν τῶν Πατρῶν, μετέβη δὲ αὐτοπροσώπως εἰς τὴν Κόρινθον ὅπου ἡ ἔδρα του διὰ νὰ διαμαρτυρηθῇ. Ἐκεῖ ὅμως τὸν ἐπεριφρόνησαν καὶ ἀρχισαν πόλεμον ἐναντίον του ἐξοντωτικόν.

Ἐν τῷ μεταξύ ὁ Δράμαλης μὲ πολυάριθμον στρατὸν κατήρχετο εἰς τὴν Πελοπόννησον. Ὁ Γέρος τοῦ Μωρηᾶ χωρὶς νὰ λάβῃ ὅπ' ὅσιν του τὰς ἐναντίον του ραδιουργίας καὶ τὰ μίση πρὸ τοῦ κινδύνου τῆς Πατρίδος, ὡς ἀρχιστράτηγος συνεκέντρωσε ὅλα τὰ στρατεύματα καὶ ἔδωσε τὴν μεγάλην μάχην τῶν Δερβενακίων, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐνίκησε τὸν Δράμαλην καὶ κατέστρεψε ὁλόκληρον τὴν στρατιάν του.

Ἀνασυνεκρότησε τότε τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν καὶ ἐπέβαλε τὴν τάξιν. Τὸ ἀδελφοκτόνον ὅμως μῖσος καὶ ἡ διχόνοια ἤρχισαν πάλιν νὰ δημιουργοῦν ζητήματα καὶ νὰ χωρίσουν τοὺς Ἑλλήνας εἰς τοὺς φίλους τοῦ Κολοκοτρώνη καὶ τοὺς περὶ τοὺς κοτσαμπάσους.

Ἐκστρατεῖαι ὁλόκληροι ὁργανώθησαν κατὰ τοῦ Κολοκοτρώνη καὶ μάχαι ἐδόθησαν μετὰ τῶν Ἑλλήνων. Εἰς μίαν ἐξ αὐτῶν ἐφρονεύθη καὶ ὁ Πάνος Κολοκοτρώνης τὸ ποῖο ἀγαπημένο του παιδί. Τότε συνελήφθη καὶ ὁ Γέρος τοῦ Μωρηᾶ καὶ ἐστάλη μετὰ τῶν τελευταίων ὁπαδῶν του εἰς τὸν Προφήτην Ἥλιον τῆς Ὑδρας.

Ἐνῷ οἱ Ἕλληνες ἐπολέμουν μετὰ τῶν, εἰς τὴν Πελοπόννησον ἀπεβιδάσθη ὁ Ἰμβραήμ πασσάς, ὁ ὁποῖος κατέστρεφε μὲ τὰ Αἰγυπτιακὰ στρατεύματα ὅλας τὰς πόλεις καὶ χωριά. Οἱ ὀπληρχοὶ τῆς Ρούμελης καὶ οἱ ἄλλοι στρατιωτικοὶ ἐζήτουν ἀπὸ τὴν Συνέλευσιν τοῦ Ἀστροῦς νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν Κολοκοτρώνην διὰ νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀρχιστρατηγίαν, ἀλλὰ τὸ μῖσος τῶν κοτσαμπάσων δὲν τοὺς ἄφινε νὰ σκεφθοῦν γιὰ τὴν Πατρίδα. Ὅταν ὅμως εἶδον ὅτι ἡ ἄμυνα κατὰ τοῦ Ἰμβραήμ ἦτο ἀδύνατος, τὸν ἠλευθέρωσαν καὶ τοῦ ἀνέθεσαν τὴν Ἀρχιστρατηγίαν.

Μὲ πίστιν καὶ μὲ αὐταπάρνησιν ἀνέλαβε πάλιν τὸν ἀγῶνα, ἀλλὰ ὁ ἐχθρὸς ἦτο ἰσχυρὸς. Ἡ Τρίπολις εἶχε περιέλθει πάλιν εἰς τὴν κατοχὴν τῶν Τούρκων καὶ τοῦ Ἰμβραήμ. Ὅλαι αἱ προσπάθειαι τοῦ Γέρου τοῦ Μωρηᾶ νὰ τὴν ἐλευθερώσῃ παρέμειναν ἄκαρποι. Εἰς τὴν Συνέλευσιν τῆς Ἐρμιόνης ἄφισε κατὰ μέρος τὰς προσωπικὰς του ἀντιπαθείας καὶ ἔδεχετο διὰ τὸ καλὸ τῆς Πα-

τρίδος ὅλους ὅσοι τὸν εἶχαν πολεμήσει ὡς κυβερνήτην, ἔδεχετο δὲ ἐπὶ πλέον νὰ καταλείψῃ καὶ τὴν ἀρχιστρατηγίαν.

Ὑποστηρικτὴς τοῦ Καποδίστρια, εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ὁποῖου ἐβλέπε τὸν ἀναμορφωτὴν τῆς Ἑλλάδος, τὸν ἐβοήθησε πολὺ εἰς τὴν τακτοποίησιν τοῦ χάους, εἰς τὸ ὁποῖον εὗρίσκετο τότε ἡ Ἑλλάς.

Τὸ ἐνδιαφέρον του ὅμως τοῦτο καὶ πάλιν εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ κατηγορηθῇ καὶ νὰ καταδικασθῇ πάλιν. Ἀποφυλακισθεὶς ἐπεδόθη ὡς ἀρχιστράτηγος εἰς τὴν ἐπιβολὴν τῆς τάξεως εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Καποδίστρια ἐξελέγη μέλος τῆς τριμελοῦς Κυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ ὡς τοιοῦτος ἐνῆργησε διὰ τὴν ἐκλογὴν ὡς Βασιλέως τοῦ Ὁθωνος.

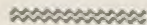
Μὴ ἀνεχόμενος τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἡ Ἀντιβασιλεία ἤσκειτο εἰς τὴν Ἑλλάδα, κατεφέρετο κατ' αὐτῆς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἔδωκεν ἀφορμὴν νὰ κατηγορηθῇ ἐπὶ στάσει καὶ νὰ καταδικασθῇ εἰς θάνατον.

Ἡ δίκη του ἔχει μείνῃ ἱστορικὴ. Κατ' αὐτὴν δύο δικασταὶ ἠρνήθησαν νὰ ὑπογράψουν τὴν καταδίκην τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος.

Κατάδικος ὁ Γέρος τοῦ Μωρηᾶ ἐνεκλείσθη εἰς τὸ Παλαμίδι, ὅπου μετὰ πολὺν χρόνον ἐνηλικιωθεὶς ὁ Βασιλεὺς Ὁθων τοῦ ἔδωσε χάριν.

Ἐκτοτε ἔζησε εἰς τὰς Ἀθήνας, μέχρι τῆς 3 Φεβρουαρίου 1843 ὅτε καὶ ἀπέθανε εἰς ἡλικίαν 73 ἐτῶν.

Μαρτυρικὴ ὑπῆρξε ἡ ζωὴ ἐκείνου, εἰς τὸν ὁποῖον ὀφείλομεν τὴν ἐλευθερίαν μας. Ὅσο ὅμως ἀγνώμονες καὶ ἀνυπὴρξαν οἱ σύγχρονοί του, ὅσο καὶ ἀν τὸν ἐβασάνισαν, μετὰ τὸν θάνατόν του τὸ ἔθνος ὁλόκληρον τοῦ ἀπένειμε μεγάλα δειγμάτων εὐγνωμοσύνης. Ἐφίππον ἀνήγειρε τὸν Ἀνδριάντα του εἰς τὸ Ναύπλιον, ὅμοιον δὲ ἀντίγραφον ἔστησε καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου, ὅπου καὶ τὸ ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης.

ΜΙΑ ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΣ

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ναυαρχείου στὸ Λονδίνο, μιά πολὺ μεγάλην προσωπικότητα, συνήθως ἔκανε καθημερινῶς ἓνα περιπάτου μὲ τὰ πόδια. Καὶ κάθε μέρα ὁ περιπάτος αὐτοῦ ἦταν ὁ ἴδιος. Ἐβλέπε στὸν δρόμον του ἓνα δυστυχὴ τυφλὸ, ἐπάνω στὸ κάθισμά του μὲ ἓνα δίσκο στὰ γόνατα, ἐνῷ ὁ σκύλος του ἦταν ξαπλωμένος στὰ πόδια του.

Ὁ περιπατητὴς παρετήρησε λοιπὸν στὸ τέλος πῶς ὁ τυφλὸς ποτὲ δὲν γελιόταν στίς εὐχαριστίες του.

Κάθε φορὰ ποὺ ἓνας ἀνδρας τοῦ ἔδινε ἓνα νόμισμα τοῦ ἔλεγε: «Εὐχαριστῶ, κύριε». Ὅταν ἦταν μίαν κυρία τῆς ἔλεγε: «Εὐχαριστῶ, κυρία!» Τί, λοιπὸν; Δὲν ἦταν πραγματικὰ τυφλὸς: Μήπως ἐκρῦβε μέσα του καμμιὰ ἀγυρτεία; Ὁ ναύαρχος ἔλαθε τὴν ἀπόφασιν νὰ μάθῃ τί συνέβαινε. Παρετήρησε καλλίτερα, ἔθεσε ἐρωτήματα καὶ μπόρεσε ἔτσι νὰ εὕρῃ τὸ κλειδί τοῦ αἰνίγματος.

Ὁ τυφλὸς εἶχε χάσει τελειῶς τὸ φῶς του. Ἀλλὰ ὁ πιστὸς του σκύλος ἔβλεπε πολὺ καλὰ καὶ κάθε φορὰ ποὺ κανένας φιλόανθρωπος διαβάτης ἔδινε καμμιὰ ἐλεημοσύνη στὸν κύριόν του γαύγιζε μίαν φορὰ ἀν ἦταν ἀνδρας καὶ δύο φορὰς ἀν ἦταν γυναίκα.

Ἔτσι ὁ κύριός του μπορούσε νὰ ἐδωροῦσε χωρὶς νὰ γελασθῇ. Καὶ ὁ ναύαρχος ποὺ διηγόνταν αὐτὴν τὴν ἱστορίαν σ' ἓνα σαλόνι, μίαν μέρα ποὺ κάποιοι ὀπαστήριζε ὅτι ὁ σκύλος δὲν εἶναι ἔξυπνος, ἔλεγε πῶς ἔπειτα ἀπὸ αὐτό, δύσκολο ἦταν νὰ μὴ ἀποδοθῇ δικαιοσύνη στὸ καλὸ αὐτοῦ ζῷο.

ΠΟΙΑ ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΝΟΣΟΥ ΚΑΙ ΠΩΣ ΑΜΥΝΕΤΑΙ Ο ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΤ' ΑΥΤΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΥΓΙΕΙΟΝΟΜΙΚΟΥ ΤΗΣ Δ.Α.Σ.

Σήμερα εδρισκόμεθα πολύ μακριά απ' την εποχήν εκείνη, πού οι διάφορες ασθένειες αποτελούσανε άλλουτον αίνιγμα γιά τους ανθρώπους και έχαρακτηρίζοντο ως έκδηλώσεις θεϊκής αγανακτήσεως ή τιμωρίας του παθόντος.

Στην εποχή μας, ύστερα από ένα Ίπποκράτη ή ένα Γαληνό της αρχαίας εποχής, ένα Leeuwenhoek, ένα Cohn ή ένα Pasteur του παρελθόντος αιώνας, πού δώσανε την μεγαλύτερη ώθησι στην ανάπτυξιν της βιολογίας και της μικροβιολογίας, οι ωφέλιμες έπιστήμες και γνώσεις και συγκεκριμένως ή Ιατρική, αποθήκανε κτήμα όλων έξ Ισού.

Έτσι σήμερα, όταν άρρωσθήση ή πάθη κανείς κάτι, ο λαός εϋθύς μόνος του πολύ στοχαστικά διερωτάται αν «ο άρρωστος έκρύωσε, ή έφαγε τίποτε φαρμακερό, ή κουράσθηκε υπερβολικά ή τέλος ήλθε σέ συνάφεια μέ άλλον άσθενή». Κι' είναι αλήθεια πως ο λαός δέν άστοχεί σ' αυτές τις σκέψεις, γιατί έτσι διαθλέπει τό μικρόβιο, δίδει σημασία στά έπισηθητικά αίτια (κούρασας κλπ.) και τέλος δέν ξεχνά και την κληρονομικότητα (εϋπάθεια—κρύωμα).

Πραγματικώς δέ και ή έπιστήμη πού βαδίζει άργά μέν, αλλά ασφαλώς και άδιάκοπα, αν και δέν γνωρίζει την αιτιολογία όλων των νοσημάτων, έν τούτοις έχει άναγνωρίσει τρεις κυρίους παράγοντας διά την νόσησιν, ήτοι:

α') Την κληρονομικότητα, πού περιλαμβάνει τά προδιαθετικά αίτια (ιδιοσυγκρασίαν).

β') Τό μικρόβιο, τό παραγωγικόν αίτιο της νόσου και

γ') Τις συνθήκες διαβιώσεως, τούτέστι τά έπισηθητικά αίτια.

Και ήδη άς αρχίσουμε απ' τό πρώτο, την κληρονομικότητα. Τελευταίως έχει άναγνωρισθί, ότι ή κληρονομικότης παίζει σπουδαίον ρόλο, δσον άφορά την αιτιολογία ώρισμένων νόσων, γιατί αποδείχθηκε, ότι τά προδιαθετικά αίτια (ιδιοσυγκρασία), αυτά πού είναι συυφασμένα μέ τόν άνθρωπινον οργανισμό και αποτελούν ειδικόν έδαφος γιά την ανάπτυξιν ώρισμένων άσθενειών, μεταβιβάζονται κληρονομικώς. Έτσι ή ιδιοσυγκρασία κάθε άτομου έξαρτάται άμεσώτατα από τους γονείς, γι' αυτό και βλέπουμε παιδιά άλκοολικών, νά αποκτούν ιδιοσυγκρασίαν άτόμων νευροπαθών και μέ τάσι πός την παραφροσύνη, παιδιά άσθενικών και καχεκτικών γονέων, μέ ιδιοσυγκρασία άσθενικήν έπίσης, γι' αυτό και αποθαίνουν θύματα και της έλαφροτέρας μικροβιακής εισβολής. Όπως όλοι μας ξεύρουμε, τέτοια παιδιά είναι τά αναιμικά και τά λυμφατικά, πού κρύβουν βαθειά μέσα τους τό μόλυσμα, πού θά έκδηλωθί μέ την πρώτη εύκαιρία.

Άλλά έκτός από την ιδιοσυγκρασία και ή φυλετική καταγωγή αποτελεί προδιαθετικόν αίτιον, καθώς και ή ηλικία. Γιατί ξεύρουμε πολύ καλά, ότι ώρισμένες

ασθένειες, όπως π. χ. ή φθίσις, όταν προσβάλλη άτομο της μαύρης φυλής, έξελίσσεται πολύ γρήγορα πός θάνατον. Έπίσης είναι γνωστόν, ότι ή παιδική ηλικία είναι προδιατεθειμένη γιά ώρισμένα νοσήματα, όπως ή Ιλαρά, ή διστρακία κτλ. Ένώ τό γήρας προσβάλλεται από τόν καρκίνον, διαβήτην, την πνευμονίαν κτλ.

Δεύτερος παράγων, άρκετά σημαντικός διά την ανάπτυξιν της νόσου, είναι, όπως άναφέραμε, τό μικρόβιον.

Τά μικρόβια, μέ τάς τελευταίας προόδους της μικροβιολογίας, άπεδείχθη, ότι αποτελούν τό πραγματικόν, τό κύριον αίτιον της νόσου. Έτσι έγινε γνωστόν ότι αί πλείστοι των λοιμωδών νόσων όφειλονται εις γνωστά μικρόβια, όπως π. χ. ή φυματίωσις εις τόν βάκιλλον του Κοχς, ή δυσεντερία εις τό βακτηρίδιον Shiga, ή χολέρα, εις τό δονάκιον της χολέρας κτλ., ένω άλλαι, ως ή γρίπη, ή λύσσα κλ. όφειλονται εις τους καλουμένους διηθητούς ιούς.

Τέλος τρίτος παράγων γιά την γένεσιν της νόσου, είναι αί συνθήκες διαβιώσεως, γιατί αυτές αποτελούν τά έπισηθητικά αίτια.

Ποιός π. χ. δέν ξεύρει πως ύστερα από ένα γερό κρύωμα, δέν θά πάθη πνευμονία, ή μετά από κούρασι, καταχρήσεις, άϋπνία, στερήσεις κτλ. δέν θά φθάση πολύ κοντά στά όρια της φυματίωσεως; Τά έπισηθητικά αίτια, πού προέρχονται απ' τις συνθήκες διαβιώσεως, είναι εκείνα, πού έρχονται νά βοηθήσουν και νά συνδράμουν νά νικηθί τελικώς ο οργανισμός, κι' έτσι τέλος νά άναπτυχθί και φανερωθί ή άσθένεια.

Όστε συγκεφαλαιούντες ό,τι παραπάνω άναφέραμε, γιά νά άναπτυχθί στόν οργανισμό ή κατάστασις πού ονομάζουμε άσθένεια, χρειάζεται ως έπί τό πολύ, συνεργασία τριών παραγόντων, ήτοι:

1ον) Τών προδιαθετικών αίτιών (ιδιοσυγκρασία).

2ον) Τών παραγωγικών αίτιών (μικρόβιον) και

3ον) Τών έπισηθητικών αίτιών (συνθήκες διαβιώσεως).

Λέγομε, ως έπί τό πολύ, γιατί υπάρχουν και περιπτώσεις, πού μόνον ένας παράγων, αυτό τουτο π.χ. τό μικρόβιον, όταν είναι πολύ τοξικόν (χολέρα), ή όταν εισέλθη άθρόως εις τόν οργανισμόν (δπως σέ μία έπιδημία) είναι άρκετό νά παραγάγη τό νόσημα. Άλλά κυρίως στις περισσότερες περιπτώσεις έχουμε πάντοτε συνεργασία των τριών ή των δύο τούλάχιστον παραγόντων πού άναφέραμε, μεταξύ των οποίων σπουδαίον ρόλον παίζει τό πραγματικόν αίτιον, (μικρόβιον), ώστε ή παρουσία του νά αποτελή άπαραίτητον όρον διά την νόσησιν.

Εις τό έπόμενον θά ίδούμε ποία ή άμυνα του οργανισμού κατά των άσθενειών και πως ούτος τελικώς επανέρχεται εις την προτέραν του κατάστασιν.

ΑΙΜ. ΣΑΡΡΗΣ

Πρακτικά καὶ Ἑγκυκλοπαιδικαὶ Γνώσεις

ΦΡΕΣΚΑ ΧΡΩΜΑΤΑ ΧΑΡΑ ΤΩΝ ΤΟΙΧΩΝ

Δὲν εἶναι εὐχάριστο νὰ κατοική κανεὶς καὶ στὸ πιὸ ὠραῖο ἀκόμη δωμάτιο ἂν εἶναι κακοδιατηρημένο. Σήμερα π.χ. ἔβαψαν ξανά τὸ μικρὸ σας δωμάτιο καὶ αὐριο ἡ καθημερινὴ σκόνη θὰ ἔλθῃ νὰ ξεθωριάσῃ τὴν καλαίσθητη ὡμορφίαν του. Γι' αὐτὸ μὴ νομίζετε πὼς μονάχα ὁ ὑδροχρωματιστὴς ἢ ὁ ἐλαιοχρωματιστὴς θὰ μποροῦσε νὰ ξαναδώσῃ τὴ φρεσκάδα του στὸ δωμάτιό σας. Καὶ μὴν ἀποφασίσετε νὰ ζήτε ἀνάμεσα σὲ γκρίζους τοίχους ἂν δὲν ἔχετε τὰ μέσα νὰ καταφύγετε στὸν τεχνίτη ἀμέσως. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ εἰσθε εἰς θέσιν νὰ δώσετε οἱ ἴδιοι ἓνα μικρὸ καθάρισμα στὸ δωμάτιό σας ὡς πὺ νάρθῃ ὁ εἰδικὸς γι' αὐτὸ τὸ ζήτημα ἄνθρωπος, νὰ προσθέσῃ ἓνα νέο στρώμα βαφῆς. Εἶναι ἐργασία πὺ μονάχα λίγη ἐπιμέλεια καὶ μέθοδο ἀπαιτεῖ. Γίνεται μὲ χλιαρὸ νερὸ μέσα στὸ ὁποῖο θ' ἀφήσετε νὰ λυώσῃ σαποῦνι Μασσαλίας ἢ μιὰ εἰδικὴ «ἀλυσίθρα» γιὰ πλύσιμο χρωμάτων καὶ τὰ δυὸ σὲ πολὺ μικρὴ ἀνάλογια (μιὰ κουταλιά τῆς σούπας σὲ 3 ὀκάδες νερό). Μὲ ἓνα σφουγγάρι ἢ μὲ ἓνα ταμπόνι ἀπὸ κουρέλι μαλακοῦ ὑφάσματος περᾶστε αὐτὸ τὸ μίγμα πάνω στὰ χρώματα πὺ θέλετε νὰ καθαρίσετε, καὶ κατόπιν ξεπλύνετε ἐπανειλημμένως μὲ καθαρὸ νερὸ, ἀποφεύγοντας νὰ βρέξετε τὸ χαρτί τοῦ τοίχου καὶ τὸ παρκέτο. Σκουπίστε ὕστερα ἐλαφρὰ ἢ ἀφήστε τοὺς τοίχους νὰ στεγνώσουν μόνοι τους. Ἔτσι θὰ ξαναδώσετε σ' αὐτοὺς τὴν φρέσκην λάμψιν τους. Μιὰ καλὴ βαφὴ τῶν τοίχων μπορεῖ νὰ ὑποστῇ δίχως ζημία πολλὰ πλυσίματα. Ἀλλὰ ὅταν τὸ κάμετε, νὰ γίνῃ πολὺ κανονικὰ καὶ νὰ περνᾶτε ὀλόκληρο τὸν τοῖχο γιὰ νὰ μὴν ἀφήσετε κηλίδες.

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΠΙΤΗΔΕΙΟΙ

Πρέπει δηλαδὴ νὰ βρίσκῃς πάντα τὸν τρόπο νὰ κάνῃς ὅ,τι χρειάζεται.

Ν' ἀποκτήσῃς γνώσεις ξυλουργικῆς, ὑποδηματοποιίας, ραπτικῆς, μαγειρικῆς, ὑδραυλικῆς, ηλεκτρολογίας, πλυσίματος τῶν ἐνδυμάτων κλπ. καὶ γνώσεις ἐν γένει γιὰ ὅλων τῶν εἰδῶν τὰς ἐργασίας καὶ νὰ ἔχῃς ὅ,τι δὲν πρέπει βέβαια νὰ γίνῃς τέλειος τεχνίτης ξυλουργός, π.χ. ἀλλὰ ὅταν χρειαστῇς νὰ κάμῃς ἓνα σκαμνὶ ἢ νὰ καρφώσῃς ἓνα σανίδι κλπ. δὲν θὰ σταματήσῃς ἢ δουλειά σου ἐπειδὴ δὲν ἔχεις δίπλα σου τὸν τεχνίτη. Ἀλλὰ θὰ εἰσὶ εἰς θέσιν νὰ κατασκευάσῃς μονάχος σου κάτι πὺ χρειάζεται. Τὸ ἴδιον ὅταν πρόκειται νὰ διορθωθῇ μιὰ βλάβη τοῦ ηλεκτρικοῦ σου τὸ ὁποῖον ἔσθυσες· δὲν θὰ μείνῃς βέβαια χωρίς φῶς ὅλη τὴ νύχτα γιὰ νὰ ἔλθῃ αὐριον ὁ ηλεκτρολόγος νὰ τὸ διορθώσῃ, ἀλλὰ θὰ εἰσὶ εἰς θέσιν μονάχος σου νὰ τὸ ἐπισκευάσῃς. Τὸ ἴδιο ὅταν στὴν ἐκδρομὴ σου σχιστῇ ἢ πάθῃ κάποια ζημία τὸ παπούτσι σου νὰ εἰσὶ εἰς θέσιν νὰ διορθώσῃς τίς βλάβες. Αὐτὸς εἶναι ὁ ἐπιτήδειος πὺ ὁ λαὸς τὸν λέει «χρυσόχερς».

ΓΝΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΡΕΙΒΑΣΙΑ

Ἡ ἀνάβασις στὸ βουνὸ ἔχει πολλὰς δυσκολίες. Ὅταν πρὸ πάντων κατεβαίνῃς ἀπὸ χαράδρα εἶναι εὐκόλο νὰ χάσῃς τὸ δρόμο σου. Νὰ συνηθίσῃς νὰ βρίσκῃς τὴν κατεύθυνσίν σου μὲ τὸν ἥλιο ἢ μὲ τὴν πυξίδα ἢ μὲ τὸν ἀνεμὸ ἢ νὰ βάζῃς σημάδια μακρὰ. Ἀν σὲ σκεπάσῃ ὁμίχλη τότε μονάχα μὲ τὸν ἀνεμὸ ἢ μὲ τὴν πυξίδα θὰ οδηγηθῇς.

Καλὸ εἶναι τὴν ἀνάβαση καὶ τὴν κατάβαση νὰ τὴν κάνετε πολλοὶ μαζί, συνδεδεμένοι μὲ σχοινί. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο ἂν πέσῃ καὶ κανεὶς σὲ γκρεμὸ, τὸ βάρος τῶν ἄλ-

λων τὸν συγκρατεῖ καὶ τὸν σώζει. Ἡ ἀπόστασις τοῦ ἐνὸς ἀπὸ τὸν ἄλλον πρέπει νὰ εἴναι 4½—5 μέτρα. Τὸ σχοινὶ δένεται στὴ μέση μ' ἓνα κόμπο πὺ πρέπει νὰ εἴναι ἀριστερά. Καὶ καθένας πρέπει νὰ διατηρῇ τὴν ἀπόστασίν του, ὥστε τὸ σχοινὶ νὰ εἴναι τεντωμένο πάντοτε.

ΠΩΣ ΠΡΟΜΑΝΤΕΥΟΥΜΕ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ

- Κόκκινη δύσις προμηνύει καλοκαιρία.
- Κόκκινη ἀνατολὴ σημαίνει κακοκαιρία.
- Ἄν λάμπουν πολὺ τ' ἀστέρια καὶ τρεμοπαίζουν προμηνύεται ἀνεμὸς.
- Ὁ νοτιάς ἀρχίζει σιγὰ καὶ ὅσο περνοῦν οἱ μέρες ἀφ' οὗτο ἀρχίσει νὰ πνέῃ, χειροτερεύει.
- Ὁ βορρᾶς ἀμέσως στὴν ἀρχὴ ἀποκτᾷ τὴ μεγαλύτερὴ του ἐνταση καὶ πέφτει ἀπότομα. Γι' αὐτὸ οἱ ναυτικοὶ λένε:

«Γέρω βορρᾶ ἀρμένιζε
καὶ νότο παλληκάρυ».

ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ

Χρησιμώτατον στὸν νέον εἶναι νὰ ξέρῃ νὰ ἐκτιμᾷ ὀρισμένα πράγματα, π.χ.:

Πόσα εἶναι τὰ άτομα μιᾶς φάλαγγος ἢ μιᾶς ομάδος (κατὰ προσέγγισιν) ἢ πόσοι εἶναι οἱ ἐπιβάται τοῦ τράμ κ.λ.π.

Μερικὰς ὁδηγίαι εἶναι ἀπαραίτητες στὸ νὰ διευκολύνουν τὴν ἐκτίμησιν, π.χ.: Πὼς βλέπομεν ἓνα ἄνθρωπον εἰς διαφόρους ἀποστάσεις;

Στὰ 50 μέτρα διακρίνονται τὸ στόμα καὶ τὰ μάτια του.

Στὰ 100 μέτρα τὰ μάτια μόλις διακρίνονται.

Στὰ 200 μέτρα διακρίνονται ἀκόμη αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐνδυμασίας.

Στὰ 300 μέτρα διακρίνεται τὸ πρόσωπον.

Στὰ 400 μέτρα διακρίνεται ἡ κίνησις τῶν ποδῶν.

Στὰ 500 μέτρα διακρίνεται τὸ χρῶμα τῆς ἐνδυμασίας.

Ὅσο πιὸ καλὰ φωτίζονται τὰ ἀντικείμενα τόσο πλησιέστερα φαίνονται.

Ἐπίσης πλησιέστερα φαίνονται ὅταν μεσολαβῇ θάλασσα ἢ χιόνι, καὶ ὅταν τὰ παρατηροῦμε ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω.

ΑΓΑΠΑΤΕ ΝΑ ΠΛΥΝΕΤΕ ΤΑ ΔΟΝΤΙΑ ΣΑΣ

Φυσικὰ δὲν πρόκειται γιὰ σᾶς, γιατί σεῖς τὰ πλένετε, ἀλλὰ γιὰ τὰ μικρὰ παιδιὰ, τὰ πολὺ μικρὰ, πὺ δὲν ἐννοοῦν πόσο ἀπαραίτητη εἶναι ἡ βούρτσισα γιὰ τὰ δόντια.

Ἡ χρησιμότης τῆς, δὲν μπορεῖ νὰ συζητηθῇ, δὲν τὸ ἀγνοεῖτε καὶ μάλιστα ἀκόμη καὶ ἂν σᾶς ἐνοχλεῖ ὀλίγο. Ἐκτελεῖτε πάντα τακτικὰ αὐτὸ τὸ καθήκον, τὸ ἀπαραίτητον διὰ τὸν καλλωπισμὸν καὶ τὴν ὑγείαν τῶν δοντιῶν σας.

Οἱ νεώτεροι δὲν ὑποτάσσονται εὐκόλο σ' αὐτὸ τὸ καθήκον τὸ ὁποῖον τοὺς στενοχωρεῖ. Ἀλλὰ νὰ πὺ ἀνακαλύφθῃ γι' αὐτοὺς, ἓνας πολὺ εὐχάριστος τρόπος νὰ διατηροῦν τὰ δόντια τους σὲ καλὴ καὶ εὐχάριστη κατάστασι. Ἐπειδὴ ὑποθέτω ὅτι αὐτὸ θὰ ἡμπορεῖ νὰ σᾶς χρησιμεύσῃ, θὰ σᾶς τὸ γνωρίσω. Νὰ τρώτε ἓνα μῆλο τὸ πρωῒ, ἓνα ἄλλο τὸ βράδυ, τὸ πρωῒ στὸ ξύπνημα, τὸ βράδυ προτοῦ πέσετε νὰ κοιμηθῇτε.

Δὲν εἶναι δύσκολο, δὲν εἶναι ἔτσι; Καὶ μάλιστα εἶναι καὶ πολὺ εὐχάριστο ἂν ἀγαπᾶτε τὰ μῆλα. Ἐνας σοφὸς Ἀμερικανὸς εἶναι ἐκεῖνος πὺ προτείνει τὸν ἐξαιρετὸν αὐτὸν τρόπο γιὰ νὰ πλύνῃ κανεὶς τὰ δόντια του. Ἀλλ' ἂν θέλετε τὴν γνώμην μου σᾶς προτρέπω βέβαια νὰ τρώτε τὰ μῆλα, χωρίς ἐν τούτοις νὰ παύσετε νὰ πλύνετε τὰ δόντια σας ὅπως πάντα.

«Χωρίς Οικογένεια»

ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΟ ΑΠ' ΤΗ ΓΑΛΛΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ

4ον

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

— Μά αν δεν πέθαναν; "Αν έρθουν καμμιὰ μέρα καί μās τὸ γυρέψουν; "Εγὼ εἶμαι βέβαιη πὼς θάρθουν.

— Μωρὲ πείσμα πού τόχετε ἐσεῖς οἱ γυναῖκες!...

— Μά γιὰ πές μου; "Αν έρθουν;

— Μὲ παρασκότισες, τὸ ξέρεις; Τότε τοὺς στέλνουμε στὸ "Ορφανοτροφεῖο. "Ελα, φτάνει πιά. "Εγὼ αὖριο θὰ τὸ πάω στὸ Δήμαρχο. Τώρα ὅμως θὰ πεταχτῶ μιά στιγμή νὰ χαιρετήσω τὸ Φραντζή καί σὲ μιά ὥρα θὰ γυρίσω.

"Η πόρτα ἀνοίξε καί ξανάκλεισε. Εἶχε φύγει.

"Ανασηκώθηκα τότε στὸ κρεβάτι μου, φωνάζοντας τὴ μάννα-Μπαρμπερίνα:

— Μαμά μου! Μαμά μου!

"Εκείνη ἔτρεξε κοντά μου ἀμέσως.

— Πές μου, θὰ μ' ἀφήσης ἐσὺ νὰ πάω στὸ "Ορφανοτροφεῖο;

— "Οχι, παιδάκι μου, ὄχι!

Μὲ φίλησε τρυφερά καί μ' ἔσφιξε μὲ ἀγάπη στὴν ἀγκαλιά της.

Τὰ χάδια της αὐτὰ μὲ παρηγόρησαν καί ἔτσι ἐπάψανε τὰ δάκρυά μου.

— Μά δὲν κοιμόσουναι λοιπὸν ; μὲ ρώτησε χαϊδευτικά.

— Δὲν μπόρεσα...

— Μά δὲν θὰ σὲ μαλλώσω γι' αὐτό. Θὰ ἀκουγες λοιπὸν τί ἔλεγε ὁ Γερώνυμος.

— Ναί τὰ ἀκουσα. "Ετσι ἔμαθα πὼς δὲν εἶσαι μητέρα μου κι' οὐτε αὐτὸς πατέρας μου.

Αὐτὰ τὰ εἶπα, βέβαια, μὲ τὸν ἴδιο τόνο. Μά ὅσο λυπήθηκα πού αὐτὴ δὲν ἦταν μητέρα μου, ἄλλο τόσο εὐχαριστήθηκα, ἡμπορῶ νὰ πῶ ἡμουν ἀπερήφανος, πού δὲν εἶχα τέτοιο πατέρα. "Η μάννα Μπαρμπερίνα τότε μοῦ εἶπε :

— Θὰ ἔπρεπε ἴσως νὰ σοῦ ἔλεγα ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τὴν ἀλήθεια. "Ομως σὲ εἶχα σὰν παιδί μου. "Ηταν ἀδύνατο νὰ σοῦ πῶ πὼς δὲν ἦμουι ἡ μητέρα σου. Δυστυχῶς, παιδί μου, τὴ δική σου μάννα δὲν τὴν γνωρίσαμε. Ποιὸς ξέρει ἂν ζῇ, ἢ ἂν πέθανε ! Στὸ Παρίσι κάποτε καθὼς περνοῦσε ὁ Γερώνυμος ἀπὸ ἓνα φαρδὺ δρόμο δενδροφυτευμένο, πού τὸν λέγανε «Μπουλεβάρ Μπρετέι», ἀξαφνὰ ἀκουσε νὰ κλαίη ἓνα μωρό. "Η φωνὴ του ἀκουότανε ἀπὸ τὴν πόρτα ἑνὸς κήπου. "Ηταν Φλεβάρης καί μόλις ξημέρωνε. "Επλησίασε καί εἶδε στὸ κατῶφλι χάμω ἓνα μωρουδέλλι. Καθὼς κύταζε γύρω εἶδε ἓναν ἄνθρωπο πού ἦταν κρυμμένος ὡς τότε πίσω ἀπὸ τὸν κορμὸ ἑνὸς μεγάλου δένδρου, νὰ φεύγῃ τρεχάλα σὰν κλέφτης. "Ασφαλῶς θὰ περίμενε ἐκεῖ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος γιὰ νὰ δῇ ἂν θὰ βρισκότανε κανένας νὰ πάρῃ τὸ παιδί, πού ὁ ἴδιος θὰ τόχε ἀφίσει ἐκεῖ στὸ κα-

τῶφλι. "Ο καυμένος ὁ Γερώνυμος δὲν ἤξερε τί νὰ κάτῃ. Τὸ παιδί ἄρχισε νὰ κλαίῃ δυνατὰ, παρά σὰν νάνοιωθε πὼς κάποιος ἐρχότανε σὲ βοήθειά του. "Ο Γερώνυμος ἄρχισε τότε νὰ σιλλογιέται, τί ἔπρεπε νὰ κάμῃ ! Σὲ λίγο ἤρθαι κι' ἄλλοι ἔργατες καί ὅλοι μαζί ἀποφασίσανε νὰ τὸ παραδώσουνε στὴν "Αστυνομία. Τὸ μωρὸ ἐξακολουθοῦσε νὰ κλαίῃ. Φαίνεται πὼς θὰ κρῦωνε τὸ κακόμοιρο. Τὸ πῆγαν λοιπὸν στὴν "Αστυνομία, μα κι' ἐκεῖ ἐξακολουθοῦσε νὰ κλαίῃ, ἂν κι' ἦταν ζεστασιά. Σκέφτηκαν λοιπὸν πὼς θὰ πειροῦσε καί φώναξαν μιά παραμάννα νὰ τὸ θηλάσῃ. Καί τὸ καυμένο ἔπεσε σὰν λυσσασμένο στὸ βούξι. Ἰσὺς κοντὰ στὸ τζάκι τὸ γδύσανε καί εἶδαν ἓνα ὡμορφο παιδάκι ροδοκόκκινο καί παχουλὸ ὡς πέντε μηνῶν. "Απὸ τὰ ρούχα του καί τὰ πανιά του, ἂν καί δὲν εἶχαν μάρκα, ἐφαινότανε πὼς θάχε πλούσιους γονεῖς. "Ο "Αστυνόμος ἔδωκε τὴν ἐξήγησιν πὼς κάποιος θὰ τὸ κλέψε ἀπὸ τὸ σπίτι του καί τὸ πέταξε. "Εγράψε ὕστερα σ' ἓνα χαρτί τὴν κατάθεσιν τοῦ Γερώνυμου, τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ παιδιοῦ καί τὰ ρούχα του καί εἶπε σὲ ὅλους πὼς θὰ τὸ στέλνε στὸ "Ορφανοτροφεῖο, ἐκτός ἂν τῷ παίρνει κανένας γιὰ ψυχοπαίδι. "Οπως σοῦ εἶπα, τὸ παιδί ἦταν ὑγιέστατο καί εὐκόλα θὰ ἀνατρεφότανε. Καί ποῖος ξέρει, ἴσως οἱ γονεῖς του, καθὼς φαινότανε πλούσιοι, θὰ ἀνταμείβαν μετ' ὅσον παραπάνω ἐκεῖνον πού θὰ τῷ παίρνει νὰ τὸ ἀναθρέψῃ.

Αὕτῃ τῇ σκέψῃ ἔκαμε ὁ Γερώνυμος καί εἶπε τοῦ "Αστυνομίου πὼς θὰ τῷ παίρνει αὐτὸς στὸ σπίτι του. Καί ἔτσι τὸ πῆρε. "Εγὼ ἐκείνη τὴν ἐποχὴ εἶχα ἓνα παιδί στὴν ἴδια ἡλικία καί δὲν μοῦ ἦταν καθόλου δύσκολο νὰ τὰ βυζαίνω καί τὰ δυό. "Ετσι, παιδί μου, ἔγινα μάννα σου.

— "Ω ! καλή μου μητέρα !

"Η μάννα Μπαρμπερίνα γεμάτη συγκίνησι, ἀφοῦ τὸν ἀγκάλιασε καί τὸν φίλησε, ἐσυνέχισε :

— "Υστερα ἀπὸ μιά μακρὰ ἀρρώστεια ἡ ὁποία ἐθασάνισε πολὺ τὸ παιδάκι μου τὸ Νικολό, ἓνα πρωὶ τὸ χάσαμε. "Ο Νικολὸς πέθανε καί φαιτὰζεσαι τὴ θλίψη μου καί τὸν πόνο μου. "Εμεινες ὅμως ἐσὺ πού σὲ ἀγαποῦσα καί ὅταν ζοῦσε τὸ παιδί μου, μὰ ὅταν τόχασα, τότε σὲ ἀγαποῦσα δυὸ φορές περισσότερο, γιὰτὶ στὸ πρόσωπό σου ἔβλεπα καί τὸ δικό μου τὸ παιδί. "Ετσι ἐπῆρες στὴν καρδιά μου θεοὶ πραγματικοῦ μου παιδιοῦ καί γι' αὐτὸ τὸ ὄνομα μάννα πού μοῦδιδες, ἐμπναινε μέσα στὴν ψυχὴ μου τὸ ἴδιο σὰν νὰ με προσφώνουσε τὸ δικό μου παιδί.

Καί ὅταν ἐγὼ ἔτσι ἔγινα μάννα σου, δὲν εὗρισκα γιὰτὶ ὁ Γερώνυμος δὲν θὰ μπορούσε νὰ πάρῃ τὴ θέσιν τοῦ πατέρα σου, ἀφοῦ αὐτὸς σὲ βρῆκε καί αὐτὸς ἔκρινε πὼς ἔπρεπε νὰ σὲ προστατέψουμε καί νὰ σὲ ἀναθρέψουμε.

(Συνέχεια στὸ ἐπόμενο)

N A T A L I A

†ΑΝΔΡ. ΚΑΡΚΑΒΙΤΣΑ

Πάν εφ' ἧς ἐστὶν ἡ φύσις. Τρίτοντο γὰρ ἐξ αὐτῆς ἀπὸ τοῦ Μπου

ὡς πρὸς τὴν φύσιν
 ὑποκαταστήσει, ὅ
 καὶ, ὡς αὐτὸς ἀρκεῖται
 τὸ ἀρκεῖται ἀρκεῖται

ταυτὴ

ἐκκλῆ
 σὺν καὶ
 ἀγαθόν

ὁ ἑαυτοῦ τοῦ Χρῆ-
 στοῦ ἀνδραγαθία, ὅτι καὶ φαν-
 ῆται τοῦ ἀνδραγαθίου ἀνδραγαθία ὅτι
 ὁ ἀνδραγαθία ἀνδραγαθία ἀνδραγαθία
 ἀνδραγαθία ἀνδραγαθία ἀνδραγαθία

Φ ο . τ η τ ι κ α

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΔΑΝΙΚΑ 1902

ΑΝ ΚΑΙ
ΕΙΣ ΤΟΝ
ΛΟΓΟΝ
ΠΡΟΒΗΝ

ΜΟΥΣΗΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ
ΛΟΓΟΝ

ΟΤΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ

Ἐγνώριζαν καὶ οἱ ἀρχαῖοι τὰ ἀσφυξιογόνα ἀέρια!

Πῶς τὰ ἐχρησιμοποιοῦν πρὸ 2300 ἐτῶν

Ὁ χημικὸς πόλεμος δὲν εἶναι σημερινὸ γεγονός, δὲν εἶναι ἀνακάλυψις τῶν ἐργαστηρίων τοῦ Λονδίνου, τοῦ Βερολίνου ἢ τῶν Παρισίων, οὔτε ἀποτέλεσμα τῶν ἀναγκῶν τοῦ Μεγάλου Πολέμου. Τὰ χημικὰ μέσα ἔχουν τὴν ἀρχή τους σὲ μακρινὰ χρόνια πρὸ Χριστοῦ.

Ἀρχίζοντας ἀπ' τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον, βλέπομε εἰς τὰ Ὀμηρικὰ ἔπη ὅτι τὸ δηλητήριον ἔπαιζε πρωτεύοντα ρόλον. Οἱ φαρμακερὲς σαῖτες ἔβγαιναν μέσα ἀπὸ τίς φαρέτρες τῶν πολεμιστῶν καὶ σκόρπιζαν τὸν θάνατον. Διάφορα φυτὰ δηλητηριώδη, παρασκευασμένα καταλλήλως σὲ χύτρες πήλινες, ἔδιδαν τὸ καταλλήλοτερον δηλητήριον γιὰ ν' ἀλείψουν μὲ τὸ θανατηφόρον ὕγρὸν τὰ βέλη.

Ὁ Φιλοκτήτης, ὁ βασιλεὺς, σκοτώνει τὸν Πάρι μὲ τὰ βέλη τοῦ Ἡρακλῆ, τὰ ὁποῖα ἐθεωροῦντο ὡς θανατηφόρα, γιὰτὶ ἦσαν ποτισμένα στὸ δηλητήριον.

Ἄλλ' ἂν ἀφίσωμε τὰ χρόνια τῆς μυθολογίας, κατὰ τὰ ὁποῖα τὸ δηλητήριον, ὑπὸ διαφόρους μορφάς, ἀποτελεῖ τὸ κυριώτερον μέσον ἐξοντώσεως, θὰ δοῦμε ὅτι τὰ ἀσφυξιογόνα, πού ἔπαιξαν τόσον σπουδαῖον ρόλον στὸν πόλεμον, ἀπὸ τὸ 1915 ἕως τὸ 1918, ἀρχισαν τὸ καταστρεπτικὸν τους ἔργον εἴκοσι τρεῖς αἰῶνες πρὶν, σὲ μιὰ σπουδαία μάχην μεταξὺ Ἑλλήνων.

Ὅταν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ τῶν Βοιωτῶν Παγόνδας ἐνίκησε τοὺς Ἀθηναίους τοῦ Ἱπποκράτους κοντὰ στὸν Ὠρωπὸ, σταμάτησε μπροστὰ εἰς τὸ Δελφίον, ὅπου οἱ Ἀθηναῖοι εἶχαν ὀχυρωθῇ (424 π. Χ.).

Ἡ πόλις αὐτή, πού τὴν εἶχεν ὀχυρώσει ὁ Ἱπποκράτης, ἐδέχθη τὴν ἐπίθεσιν τῶν Βοιωτῶν. Ὁ Θουκυδίδης γράφει σχετικῶς:

Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἄλλα μέσα πού μετεχειρίσθησαν οἱ Βοιωτοί, γιὰ νὰ ἐκπορθήσουν τὴν πόλιν, πρέπει νὰ ἀναφέρω καὶ ἓνα μηχανήμα, εἰς τὸ ὁποῖον κυρίως ὀφείλουν τὴν νίκην.

Ἦτο ἓνας μέγας κορμὸς δένδρου, τὸν ὁποῖον ἀφοῦ ἔκοψαν στὴ μέση κατὰ μήκος, τὸν ἔσκαψαν οὕτως ὥστε, ἅμα ἔνωσαν πάλιν τὰ δυὸ κομμάτια, νὰ σχηματισθῇ ἓνας σωλήνας ἀπὸ τὴν μιὰ ἄκρην στὴν ἄλλην.

Στὰ ἐσωτερικὰ τοιχώματα αὐτοῦ τοῦ σωλήνος ἔχυσαν μέταλλον γιὰ νὰ μὴ τρώγεται εὐκολὰ τὸ ξύλον. Στὴ μιὰ ἄκρην τοῦ κορμοῦ ἐτοποθέτησαν ἓνα μακρὸν καμίνιν πού συγκοινωνοῦσε μὲ μιὰ καπνοδόχον σὲ σχῆμα Τ. Τὸ σκέλος τῆς καπνοδόχου ἦταν προσαρμοσμένον στὸ στόμιον τοῦ καμινιοῦ, τὸ ἀριστερὸ χεῖλος στὴν μπόκκα τοῦ σωλήνος τοῦ δένδρου καὶ τὸ δεξιὸν χεῖλος προσαρμοσμένον στὸ ἀνοιγμα ἐνὸς μεγάλου φουσεροῦ, ἀκριβῶς ὅπως φαίνεται στὸ σχέδιον. Καὶ ὅλο μὲν αὐτὸ τὸ κατασκευάσμα ἦταν φορτωμένον ἐπάνω σ' ἓνα μεγάλο κάρρον μὲ ρόδες.

Τὸ καμίνιν τὸ γέμιζαν μὲ ἀναμμένα κάρβουνα, θειάφι καὶ πίσσα. Μὲ αὐτὸ τὸ μίγμα ἐσχηματίζετο ἓνας κίτρινος, θολός, δηλητηριώδης καπνός, ὁ ὁποῖος ἀνέβαινε πρὸς τὴν καπνοδόχον. Τότε ἀρχίζαν νὰ ἀνε-

βοκατεβάζουν τὸ φουσερό, τὸ ὁποῖον ἔβγαζε ἰσχυρὰ ρεύματα ἀέρος καὶ παρέσυρε φλόγες καὶ καπνοὺς πρὸς τὸν σωλήνα τοῦ κορμοῦ τοῦ δένδρου.

Κατηύθυναν λοιπὸν τὸ ἀνοιγμα τοῦ σωλήνος πρὸς τὰ ὀχυρώματα τῶν Ἀθηναίων καὶ ὅλη ἐκεῖνη ἡ ἀποπνικτικὴ κάπνα γέμιζε τὸ ἀντίπαλον στρατόπεδον. Κανεὶς δὲν μποροῦσε νὰ σταθῇ μέσα σ' αὐτό. Οἱ ὑπερασπισταὶ τοῦ φρουρίου ἀναγκάσθησαν νὰ ἐγκαταλείψουν τὰς θέσεις των. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς πολεμιστὰς ἔπαθαν ἀσφυξία, ἄλλοι δηλητηρίασι. Ἡ πόλις περιήλθε στὰ χέρια τοῦ ἐχθροῦ.

...

Ἀργότερα πάλιν, στὰ συγγράμματα τῆς ἐποχῆς τῆς Ἀναγεννήσεως βρίσκομε διάφορες ὁδηγίας καὶ ὁρους, εἰς τὰς στρατιωτικὰς συνθήκας, σχετικῶς μὲ τὰ ἐφαρμοζόμενα πολεμικὰ μέσα. Ὁ Αὐστριακὸς Βέλτ Βούλφ φὸν Σέφτεμπεργκ π. χ., συστήνει εἰς τοὺς Χριστιανούς νὰ ἐξολοθρεύσουν τοὺς Μωαμεθανούς μὲ βόμβας γεμάτες ἀπὸ ἀρσενικὸν (1575). Ὁ Μπρέχτες δημοσιεύει τὸ 1591, σ' ἓνα σύγγραμμα πολεμικῆς, μιὰ συνταγὴ πολεμικοῦ ὅπλου γιὰ ἀσφυξιογόνα καὶ δηλητηριώδεις ὀσίδες.

Τὸ μηχανήμα τοῦ γιὰ ἀσφυξιογόνα ἀπετελεῖτο ἀπὸ ἓνα βαρέλι γεμάτον ἀπὸ μιὰ καύσιμη ὕλη ἀνακατεμένη μὲ ἀρσενικόν, ὕδραργυρον καὶ σπόρους δηλητηριώδεις. Ὅταν φυσοῦσε ἄνεμος πρὸς τὸ μέρος τοῦ ἐχθροῦ, ἀναθάν τὸ περιεχόμενον τοῦ βαρελιοῦ καὶ ἐσχηματίζετο πυκνός, ἀσφυκτικὸς καπνός, ὁ ὁποῖος παρεσύρετο εἰς τὸ ἀντίπαλον στρατόπεδον.

Στοὺς διαλόγους τοῦ Σαμουήλ Ζούμερμαν ἀναφέρονται πάλιν τὰ δηλητηριώδη ἀέρια. Εἰδικῶς, ὅτι κάποιος γιατρός Φιοραβάντι ἀπὸ τὴν Μπολῶνια (1604), ἀνεκάλυψε μιὰ συσκευασία ἀπὸ νέφτι καὶ θειάφι, ἡ ὁποία ὅταν ἐξαπελύετο ἔτρεπεν εἰς φυγὴν ὅλους ὅσοι εὐρίσκοντο εἰς τὴν ἀκτῖνα τῆς ἀποπνικτικῆς μυρωδιάς.

Ὁ περίφημος Λεονάρδος Ντὰ Βίντσι ἡσχολήθη ἐπίσης εἰς τὴν κατασκευὴν ἀσφυξιογόνων βομβῶν, ὅπως καὶ ὁ χημικὸς Γκλωμπέρ (1604-1668), ὁ ὁποῖος ἐπρότεινε νὰ καταπολεμηθοῦν τὰ στρατεύματα τοῦ Σουλτάνου μὲ βόμβας δακρυγόνους καὶ ναρκωτικὰς, αἱ ὁποῖαι θὰ κατεσκευάζοντο ἀπὸ νέφτι καὶ ὀξὺ τοῦ ἀζώτου.

Ὁ Κάρολος ΧΙΙ τῆς Σουηδίας, τῷ 1701 μεταχειρίσθηκε παραπετάσματα καπνοῦ διὰ νὰ καλύψῃ μιὰ μετακίνησιν τοῦ στρατοῦ του. Τὸ ἐπέτυχεν ἀνάθοντας ἄχυρα ἀλειμμένα μὲ λίπος.

...

Ὅπως βλέπομε λοιπὸν, ὁ χημικὸς πόλεμος δὲν εἶναι σημερινὴ ἐφεύρεσις.

Οἱ σύγχρονοι πῆραν τὴν ἰδέαν ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους καὶ τὴν ἐτελειοποίησαν.

ΠΕΤΕΡ ΦΟΝ ΣΑΧΤ

Νεοελληνική Ποίησης

Η ΒΑΛΑΝΙΔΙΑ

Τὰ περιβόλια ἀπὸ τῆ μιά, τὰμπέλια ἀπὸ τὴν ἄλλη,
κ' ἡ δημοσιὰ κακόστρωτη καὶ χιλιοπατημένη·
στὴ μέση μιὰ κατόχρωνα βαλανιδιά μεγάλη
πάντα σὰ νὰ ξαπλώνεται, πάντα σὰ νάνεβαίνει.

Μὰ κάτου ἀπὸ τὸν Ἰσκιο τῆς τὴν ὥρα ποὺ περάσης,
ὅσα μπροστά, ὅσα γύρω σου τὰ χάνεις, τὰ ξεχνᾷς,
κ' αἰστάνεσαι σὰ νάγγιζες μέσ' στὴν καρδιά τῆς πλάσης.
καὶ μέ τοῦ δάσους τὸ κρασί τὸ πράσινο μεθᾷς.

Φτάνει ἓνα δέντρο σὸ νὰ τῆς Φύσης νὰ σὲ μπάσῃ,
καὶ φτάνει, γιὰ νὰ τῇ χαρῆς τὴν ἀνοιξη, μιὰ γάστρα·
γιὰ νὰ σὲ φάῃ δρακόντισσα κ' ἡ ἀγάπη, — ἓνα κοράσι·
Λίμνη, καὶ μοῦ καθρέφτιζες τὸν οὐρανὸ μέ τᾶστρα.

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

(Ἀπὸ τοὺς καημοὺς τῆς Λιμνοθάλασσας)

Ο ΛΙΠΟΤΑΧΤΗΣ

Ἔνας μοιάχα ἐλιποτάχτησε·
πέταξε κάπου τὸ τουφέκι,
στῆς νύχτας τὸ σκοτάδι πλέκει,
τρέμει ὅπως θάτρεμε στὸν αἶμα
πρὶν σθῶσιν ἡ λάμψη τοῦ κερικοῦ...
Παίρνει τὸ δρόμο τοῦ χωριοῦ.

— Ποιὸς κροῖει τὴ θύρα;

— Ἀνοιξε μάννα μου
δὲν εἶναι κλέφτης μήτε ξένος
ὁ γυιὸς σου κροῖει καταδιωγμένος·
ἀνοιξε μάννα μου. Μ' ἐβράχιασεν
ὁ τρόμος, μ' ἐπνιξεν ὁ ἰδρῶς
μ' ἐβάλε ὁ θάνατος ἐμπρός.

— Ἐμένα ὁ γυιὸς μου εἶναι στὸν πόλεμο
νὰ το, τὸ ξέστρωτο κρεβάτι·
τὴ θύρα ἐλάθεψες διασάτη.
Ἐμένα ὁ γυιὸς μου εἶναι στὸν πόλεμο
κι' ἴσως ποτὲ δὲν θὰ τὸν δῶ.
Δὲν εἶσαι σὺ — φύγε ἀπ' ἐδῶ.

Ι. ΠΟΛΕΜΗΣ

(Ἀπὸ τὰ «Σπασμένα Μάρμαρα»)

ΤΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΤΗΣ ΓΙΑΓΙΑΣ

Τὰ παραμύθια τῆς γιαγιάς
Δροσοῦλα μέσα στὴ ψυχὴ
Τὴ νιοφερμένη
Καὶ πὼς τῆς γέρικης λαλιᾶς
Ἀκόμα ὁ τόνος ἀντηχεῖ
Στὴν πονεμένη μου ἔρχεται
ψυχὴ καὶ τὴ γλυκαίνει.
Τόσο ποὺ κάποια βραδυὰ λές
γυρνᾷ στὸν κόσμο ἐδῶ ξανά
Καὶ τριγυρίζει
Ἀθάσταχοι. Καλὴ κερά,
Ποῦν' οἱ καημοὶ στὸν κόσμο ἐδῶ
Κι' ἡ μαύρη ἀλήθεια...
Μὰ ὅπως καὶ νῆναι μιὰ φορά,
Θάρθῶ σιμά σου καὶ θὰ ἰδῶ
Μὴν τάχα ἐκεῖ ποὺ βρῖσκεσαι
Καὶ ζοῦν τὰ παραμύθια.

Ν. ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ (ΛΑΥΡΑΣ)

ΤΕΤΡΑΣΤΙΧΑ

Μπόρα δροσάτη τοῦ Μαγιοῦ
μὲ τὸ τρελλὸ χαλάζι
εἶν' ἡ θρονιὴ σου χάϊδεμα
κι' ἡ ἀστραπή σου νάζι
καὶ τὰ λευκὰ σπιτόπουλα
στὸν ἔρμον γιαλὸν δέω
ὁ Μᾶης μ' ἓνα οὐράνιο
τὰ στεφανώνει τόξο.

Ξαπνὸ παιδί στοῦ ὠραίου γιαλοῦ
τὰ βότσαλα γυρμένο,
Κάποιος μαγνήτης σὲ τραβᾷ
στὸ κύμα τ' ἀφρισμένο.
Στὴν κουπαστὴ τοῦ καραβιοῦ
λοστρόμε μου ἀσπρομάλλη
Κάποιο παιδάκι κατερεᾶς
τοῦ παιζεῖ στ' ἀκρογιάλι.

Π. ΝΙΡΒΑΝΑΣ

(Ἀπὸ τῆς «Παγὰ Λαλεούσα»)

Τοῦ Δάσους ἡ Νεράϊδα

4ον

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἡ γάτα εἶχε ταλαιπωρηθῇ πολὺ τὸν χειμῶνα στὸ δάσος καὶ πολλὰς φορές εἶχε πάρει τὴν ἀπόφασιν νὰ γυρίσῃ πίσω στὸ κτῆμα. Ὡστόσο ὅμως ἔφτασε ἡ ἀνοιξή. Καὶ τώρα ὅλα θὰ πηγαιναν μιὰ χαρά! Ἀπὸ τὴν ἄκρῃ τῆς κουφάλας τῆς ἡ κυρὰ Χουκού τὴν κύτταζε μὲ τὰ πρασινωπά μάτια τῆς, ποὺ μοιάζαν σὰν ὁὐο γυαλιστερές μεταλλινές πλάκες, τὴν κύτταζε λοιπὸν νὰ περνᾷ ἀπαλὰ τὰ μικρά τῆς πόδια στὸ πρόσωπό τῆς νὰ γυαλίζῃ τίς μελανές τρίχες τῆς γούνας τῆς, βγάζοντας τὴν μικρὴ κόκκινη γλωσσίσσα τῆς. Καὶ ἐνῶ τὰ ἐξλεπεν αὐτά, ἐσυλλογιζότανε :

— Ποιὸς νὰ φαντασθῇ πῶς αὐτὸ τὸ ἀθῶο καθὼς φαίνεται πλάσμα κρύβει μέσα του τόσην ἀγριότητα, τέτοιο πείσμα καὶ ἐπιμονή, μὰ καὶ τέτοια δύναμη καὶ εὐκινησία.

Καὶ καθὼς τὰ συλλογιζότανε αὐτὰ ἡ Χουκού δὲν μπόρεσε νὰ ξεκολλήσῃ τὰ μάτια τῆς ἀπὸ τὴ γάτα.

— Τὴν φοβοῦνται, φίλε μου, καὶ οἱ ποιοὶ μεγάλοι ἀγριόσκυλλοι! Καὶ ὅμως δές τὴν! πόσο ἀγαθὴ δείχνει καὶ τόσο ἄκακῃ! Κύττα πῶς χαίρεται τὸν ἥλιο! ὦ! τί τὰ θές! Εἶναι πολὺ δύσκολο νὰ ξεχωρίσῃς στὴ φύσιν ποιοὶ εἶναι κακοὶ καὶ ποιοὶ τὸ καλὸ καὶ τὸ ἀγαθὸ ζῶο.

Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ ποὺ σκεπτότανε ἡ Χουκού, ἀπόδειχνε πόσο σοφὴ ἦταν. Γιατὶ ἐνῶ οἱ γάτες δὲν ἦτανε διόλου φίλες τῆς, τίς ἔκρινε ἔξω ἀπὸ προσωπικὰ αἰσθήματα. Ἐξαφνὰ ἡ γάτα ἀφίνοντας ἀπότομα τὸ χτένισμά τῆς ἐσήκωσε τὸ κεφάλι καὶ στύλωσε τ' αὐτὴ τῆς. Κάποιο ἐλαφρὸ κελάδημα πουλιοῦ ἀκούστηκε στὴ σιωπῇ! Ἐσηκώθηκε τότε μαλακὰ μαλακὰ καὶ τράθηξε κατὰ κεῖθε ποὺ ἀκούστηκεν ὁ θόρυβος, γλυστρώντας ἀνάμεσα στὰ χόρτα.

Καὶ σὰν ἔφτασε κάτω ἀπὸ τὸ κλαδί, ἐδίπλωσε τὰ πόδια κάτω ἀπὸ τὴν κοιλιὰ τῆς καὶ ἄρχισε νὰ μισουνίζῃ τόσο ἀπαλὰ καὶ χαϊδευτικὰ σὰν μιὰ μαννούλα ποὺ φωνάζει τρυφερὰ τὸ μωρὸ τῆς. Ἐκάθησε ἐκεῖ πολλὴν ὥρα ὥς ποὺ τὸ πουλὶ κατέθηκε σ' ἕνα χαμηλότερο κλαδί. Ὁρμησε τότε ἡ γάτα καὶ πρὶν προφτάσῃ τὸ πουλὶ νὰ φύγῃ ἀπὸ τὰ νύχια τῆς, αὐτὴ τοῦ τὰ ἀπλῶσε πάνω του καὶ τὸ ἔρριξε χάμου.

Ἡ Χουκού, ὅμως, δὲν εἶδε αὐτὸ τὸ φοβερὸ δρᾶμα, γιατί καθὼς εἶχε ἀκούσει τὴν φωνὴ τοῦ πουλιοῦ καὶ εἶδε τὴν γάτα νὰ διευθύνεται κατὰπάνω του, ἐμπῆκε βιαστικὰ στὴν κουφάλα τῆς.

Θὰ εἶναι πολὺ εὐχάριστο, ἀν δὲν δῇ αὐτὸ τὸ δρᾶμα ἡ μικρὴ νεράϊδα, ἐσκέφθηκε ἡ Χουκού.

Δυστυχῶς ὅμως ἡ νεράϊδα τὸ εἶχε δεῖ καὶ ἦταν τώρα πεσμένη στὰ μούσκλα καὶ ἔκλαιγε πολὺ πικρά.

— ὦ! στὸν κόσμον λοιπὸν δὲν ὑπῆρχε μονάχα θλίψη καὶ χαρά... ὑπῆρχε καὶ κακία... Καὶ πόση

κακία! ὦ! τὸ καῦμένο, τὸ ἄκακο πουλάκι, ποὺ κελαδοῦσε τόσο γλυκὰ καθὼς ἔφχιανε τὴ φωλῆά του!... Γιατὶ ὅμως; Γιατὶ; Καὶ ἡ μικρὴ νεράϊδα ἔκλαιγε... ἔκλαιγε ἀπαρηγόρητα...

ΠΩΣ ΠΕΘΑΝΕ Ἡ ΒΕΛΑΝΙΔΙΑ

Πιὸ πέρα λίγο στὴν ἄκρῃ τῆς κοιλάδας ἐσήκωνε τὸ ὑψηλὸ κορμὶ τῆς ἡ βελανιδιά. Στὸν τόπον ἦτανε τὸ πιὸ γέρικο δέντρο. Τὴν γνῶριζαν ὅλοι. Εἶχε πεθάνει πέρυσι. Ὁ θρῆνος τοῦ θανάτου τῆς ὅμως, ἀν καὶ πέρασε τόσος καιρὸς, ἀκούεται στοὺς θάμνους καὶ στὰ γύρω δέντρα. Γύρω ἀπὸ τὸν θεόρατο κορμὸ τῆς δὲν ἔβλεπε κανεὶς παρὰ λουλούδια καὶ νέα βλαστάρια, ἐνῶ οἱ ἀγκάλες τῆς, σκοτεινές καθὼς ἦσαν, ἀπλώνονταν ὅτὸν οὐρανὸ πάνω ἀπὸ τὸν πράσινο κάμπο τῆς νέας βλαστήσεως. Καὶ γέμιζε ὁ θρῆνος τῆς ὅλη τὴν ἐξοχὴ καὶ τίς καρδιές. Ἐκλαιγε μὲ θρήνους ἀπὸ τὸ πρωὶ ὥς τὸ βράδυ καὶ ἀπὸ τὸ βράδυ ὥς τὴν αὐγὴ. Καὶ τὸ μοιρολόι τῆς αὐτὸ ὁ ἄνεμος τὸ φερνε καὶ τὸ ἀπλῶνε σ' ὅλο τὸ δάσος καὶ κάτω ὥς τίς κατοικίες τῶν ἀνθρώπων.

Σὰν ἀκουσε γιὰ πρώτη φορὰ ἡ μικρὴ νεράϊδα τὸ θρῆνο αὐτὸ τῆς βελανιδιάς, ἐνοίωσε νὰ παγῶνῃ τὴν καρδιά τῆς μιὰ ἀνατριχίλα ἀπὸ φόβο. Καὶ ἀκολουθώντας μὲ τὸ αὐτὸ τὸ θρῆνο καθὼς ἐρχότανε, εὐρέθηκε ὕστερα ἀπὸ κάμποση ὥρα μπροστὰ στὸ ἐτοιμοθάνατο δέντρο.

— ὦ! τί θλιβερὸ θέαμα!

Μὰ ἀκουσε τὴν καρδιά τῆς νὰ σπαράζεται περισσότερο σὰν ἀκουσε τὸ δέντρο νὰ μιλήσῃ ἔτσι:

— ὦ! τί κρῦο ποὺ νοιώθω! Πόσο ἄδειο μοῦ φαίνεται τὸ δάσος! Ὅπου καὶ νὰ κυττάξω δὲν βλέπω ψυχὴ! Ἀπὸ τώρα λοιπὸν μ' ἀφήκαν ἔτσι μονάχη: Βέβαια τὸ ξέρω, τὸ φῶς δὲν μπορεῖ πιά νὰ μοῦ δώσῃ καθόλου ζωὴ περισσότερη, δὲν πέθανα ὅμως ἀκόμα. Τὶ ἀπόνεινε τὸ πλῆθος τῶν πουλιῶν ποὺ μὲ τριγύριζε; Σὰν σάβαιο, μονάχη τὸ φεγγάρι μὲ σκεπάζει μὲ τὸ γλῶμό του φῶς! Τὶ μοναξιά, Θεέ μου! Καὶ ὅμως ἀμέτρητα χρόνια ἤμουν καταπράσινη. Ἡ σκιά μου ἀπλώνοντανε στὴ γῆ καὶ σὲ χιλιάδες πουλιὰ ἔδινε καταφύγιο καὶ τροφή στὰ ζῶα. Ἦμουν ἡ εἰκόνα τῆς δυνάμεως καὶ γαιρόντουσαν τὰ μάτια νὰ μὲ κυττάζουν. Τώρα ὅμως ὅλοι μὲ ἔεχασαν. Δὲν ἔπρεπε ὅμως ἦταν δίκη νὰ θυμοῦνται πόσο χρήσιμη ἐφάνηκα σὲ ὅλους. ὦ! νοιώθω πιὸ σκληρὴ κι' ἀπὸ τὸ θάνατο, τὴν ἀχαριστία νὰ μὲ χωρίζῃ ἀπὸ τὸν κόσμον.

Μαζεμένη κάτω ἀπὸ μιὰ φτέρη, ἡ μικρὴ νεράϊδα σὰν μικρὸ κουθάρι, ἀκουγε τὸ θρῆνο τῆς βελανιδιάς καὶ στὸ πρόσωπό τῆς ἐζωγραφίζετο μιὰ ἀπέραντη θλίψη καὶ συμπόνια. Τώρα μονάχη γιὰ πρώτη φορὰ ἀντίκρυζε τὸ θάνατο! Πόσο πικρὸς ἦτανε καὶ πόσο ἐγέμιζε μὲ ἀπελπισία τὴν ψυχὴ ἐκείνου ποὺ τὸν ἀντίκρυζε!

(Συνέχεια στὸ ἐπόμενο)

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΖΩΗ

ΑΝΘΟΚΗΠΙΑ

Η ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΤΗΣ ΓΑΡΥΦΑΛΛΙΑΣ

Η γαρυφαλλιά είναι ένα από τα πιο αγαπητά άνθη. Δεν έχει πολλές απαιτήσεις στην καλλιέργειάν της και εύδοκιμεί σε όλα τα έδαφη.

Ο συνθεότερος πολλαπλασιασμός της γίνεται με καταβολάδες. Όταν τελειώσει η ανθοίσις, διαλέγουμε από το φυτόν νεαρούς βλαστούς, τούς κατακλίνουμε και τούς θάπτομε στο έδαφος που προηγουμένως τὸ ἔχομε σκάσει. Εκεί που ἐγγίζει ὁ βλαστός με τὸ χῶμα, κάνουμε με κοπτερό μαχαιράκι μιὰ τομή. Οἱ βλαστοὶ αὐτοὶ ὅταν ριζοβολήσουν ἀποκόπτονται ἀπὸ τὸ μητρικὸ φυτὸ κατὰ τὸ φθινόπωρον καὶ μεταφυτεύονται με λίγο χῶμα σὲ ἄλλο μέρος. Μὰ καὶ με ἄλλο τρόπο πολλαπλασιάζεται ἡ γαρυφαλλιά. Δηλ. με μοσχεύματα. Κατὰ τὸ τέλος τοῦ φθινοπώρου κόβουμε νεαροὺς βλαστοὺς πού ἔχουν 5-10 γόνατα. Στὴν ἄκρῃ τούς βλαστοὺς αὐτοὺς τούς κάνουμε μιὰ σχισμὴ 1-2 ἑκατοστὰ καὶ τούς φυτεύουμε λοξὰ στὸ ἔδαφος καὶ τούς παραχώνουμε κατὰ τὰ $\frac{1}{2}$. Ποτίζομεν ὕστερα τακτικὰ καὶ φροντίζομε τὰ μοσχεύματα νὰ εἶναι στὴ σκιά. Τὰ ποτίσματα ὅταν δὲν βρέχει πρέπει νὰ γίνονται ἡμέρα παρ' ἡμέρα καὶ νὰ σκαλίζονται κάθε ἑβδομάδα. Μετὰ πέντε ἢ ἕξι μῆνες, τὰ φυτὰ ἀνθοῦσι καὶ κάνουν τὰ ἴδια ἄνθη σὲ χρῶμα καὶ σὲ μέγεθος πού εἶχε καὶ τὸ μητρικὸ φυτὸ.

Ποικιλίαι τῆς γαρυφαλλιάς ὑπάρχουν πολλές σὲ χρώματα καὶ σὲ μεγέθη.

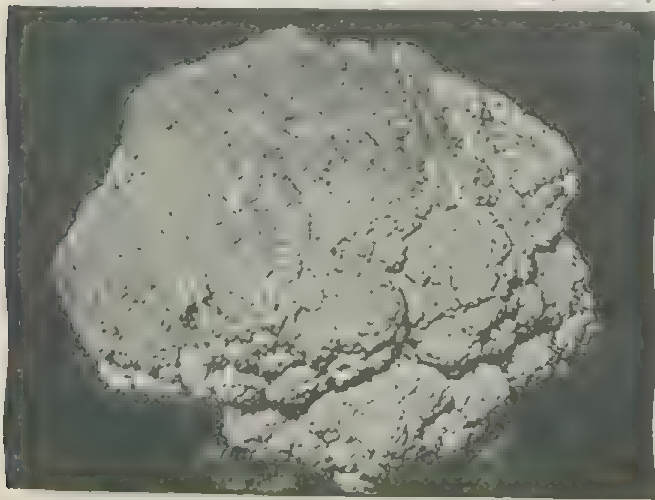
ΛΑΧΑΝΟΚΗΠΙΑ

ΤΟ ΛΑΧΑΝΟ

Ἀγαθὰ χρώματα συνεκτικὰ καὶ πλούσια σὲ θρεπτικὲς οὐσίες γι' αὐτὸ τὸ λιπαίνουμε ἄφθονα με κοπριά καὶ με χημικὸ λίπασμα.

Σπείρουνται σὲ ἄλλης τὸν Φεβρουάριον καὶ ἀρχὰς ἀνοιξέως καὶ μεταφυτεύονται στὸ χωράφι τὸν Ἀπρίλιο καὶ τὸν Μάιο ἢ τὸν Αὐγουστο καὶ Σεπτέμβριον.

Γιὰ νάχουμε πρῶιμα λάχανα πρέπει τὰ φυτὰ νὰ εἶναι ἑτοιμα γιὰ μεταφύτευσι τὸν Μάιον. Οἱ κηπουροὶ συνη-

θίζουν νὰ καλλιεργοῦν τὰ λάχανα μαζί στὶς ἴδιες πρασιές με τὶς ντομάτες. Στὴν περίπτωσιν αὐτὴ ὅμως πρέπει νὰ γίνεται τὸ φθινόπωρον καὶ μιὰ πρόσθετος λίπανσις, καὶ μάλιστα με χημικὸ λίπασμα ἀζωτοῦχο.

Ποικιλίαι λαχάνου ὑπάρχουν πολλές καὶ κάθε ποικιλία πάλι ἔχει πολλές παραλλαγές. Τὸ Πατησιώτικο-χονδρὸ σφικτὸ καὶ λευκὸ. Τὸ πολὺ πρῶιμο «ἐξπρές». Τῶν Βρυξελλῶν. Τὸ Πατησιώτικον «κίτριον» καὶ τὸ κοινὸν «ἐγγίγας τοῦ Ἀλγερίου» πολὺ πρῶιμο (εἰκὼν 1) καὶ ἄλλα.

ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΙΑ

ΤΟ ΚΡΑΣΙ

Ἐπειδὴ αὐτὴ τὴν ἐποχὴ ἀποθηκεύεται τὸ κρασί θὰ δώσουμε μερικὲς συμβουλές γιὰ τὴ διατήρησί του:

Ἡ φύσις ἐπροίκισε τὴν πατρίδα μας με ἐξαιρετικὰ προνόμια, ὥστε νὰ εὐδοκίμοῦν τὰ ἀμπέλια καὶ ἀπὸ τὰ σταφύλια τούς νὰ γίνωνται ἐκλεκτὰ καὶ εὐγευστα κρασιά. Τὸ ἀμπέλι τὸ ἐγνώρισεν ὁ ἄνθρωπος ἀφ' ὅτου ἤλθει εἰς τὸν κόσμον, τὸ δὲ κρασί ἦτο δι' αὐτὸν πάντοτε ἕνα ἀπὸ τὰ ὠφελιμώτερα ποτά.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἦσαν οἱ πρῶτοι καὶ καλλίτεροι ἀμπελουργοὶ καὶ οἰνοποιοὶ τῆς ἐποχῆς των, πού ἐδίδαν καὶ τούς ἄλλους.

Τὸ κρασί ὅταν πίνεται με μέτρον καὶ δὲν γίνεται κατάρχησις εἶνε πολὺ ὠφέλιμον, διότι διευκολύνει τὴν χώνευσιν, δίδει δύναμιν εἰς τὸν ἐργάτην καὶ τὸν ἀσθενῆ καὶ περιέχει μερικὰ θρεπτικὰ συστατικὰ πού ἔχει ἀνάγκη ὁ ὀργανισμὸς μας. Ἐκεῖ πού γίνεται καλὸ καὶ ἄφθονο κρασί, ἐκεῖ καὶ ἡ ἐξόδευσις τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν — τῶν σπիրτων — δηλ. τοῦ οἴζου, τῆς μαστίχας εἶνε μικρά. Ἐκεῖ ὁ ἀλκοολισμὸς δὲν ἔχει πολὺ προχωρήσει. Ὅπου δὲν πίνεται κρασί ἀλλὰ σπίρτα, ἐκεῖ ὁ ἀλκοολισμὸς ἔχει φέρει ὀλέθρια ἀποτελέσματα. Τὰ ποτὰ αὐτὰ βλάπτουν καὶ καταστρέφουν ὃχι μόνον ἐκείνον πού τὰ πίνει ἀλλὰ καὶ τούς ἀπογόνους του, οἱ ὅποιοι γίνονται ἀσθενικοὶ καὶ δὲν ζοῦν πολλὰ χρόνια. Ἀπὸ τὸ κρασί σπανίως γίνεται κανεὶς ἀλκοολικός, ἐκτός ὅταν πίνει παραπολύ, διότι τὸ κρασί ἔχει μὲν οἰνόπνευμα, ἀλλ' εἰς μικρὰν ἀναλογίαν, ἐνῶ ἔχει καὶ ἄλλα συστατικὰ τὰ ὅποια ὠφελοῦν τὸν ὀργανισμὸν μας.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔχομεν ἄφθονον κρασί, ὅταν δὲ τὸ περιποιηθῶμεν, γίνεται πολὺ καλὸ. Διότι τὰ συστατικὰ του εὐρίσκονται εἰς καλὴν ἀναλογίαν. Συμβαίνει, ὅμως, ἐδῶ καὶ ὀλίγα χρόνια, τὰ ἀμπέλια μας νὰ προσβάλλωνται ἀπὸ διαφόρους ἀσθενείας καὶ ἀπὸ ἐντομα, τὰ ὅποια ἐνῶ βλάπτουν τὰ ἀμπέλια, καταστρέφουν καὶ τὴν ποιότητα τοῦ κρασιοῦ. Αἱ θεομηνίαι καὶ ἡ ἐξάντλησις τῶν ἀμπελιῶν μας ἔκαμαν ὥστε κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια νὰ μὴν ἡμποροῦν νὰ γίνωνται μόνον τῶν καλὰ τὰ κρασιά, ἀλλὰ νὰ ἔχουν ἀνάγκη νὰ τὰ περιποιούμεθα καὶ νὰ μὴ τὰ ἀφήνωμεν εἰς τὴν τύχην τούς.

ΤΙ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΔΙΑ ΝΑ ΓΙΝΗ ΚΑΛΟ ΚΡΑΣΙ

Διὰ νὰ κάμῃ καλὸ κρασί ἔχεις ἀνάγκη πρῶτον ἀπὸ μιαν καλὴν ἀποθήκην, ἡ ὅποια νὰ εἶναι πάντοτε καθαρὰ καὶ εὐάερος, δεύτερον ἀπὸ καθαρὰ βαρέλια καὶ τρίτον ἀπὸ μοῦστον, ὁ ὁποῖος νὰ ἔχη τὰ συστατικὰ του εἰς καλὴν ἀναλογίαν, ὥστε τὸ κρασί πού θὰ γίνη νὰ σοῦ διατηρηθῇ καθ' ὅλον τὸ ἔτος.

Ἡ ἀποθήκη εἰς τὴν ὁποίαν θὰ βάλῃς τὰ κρασιά σου, εἴτε εἶνε ὑπόγειος, εἴτε ἰσογειος, πρέπει νὰ διατηρῇται πάντοτε καθαρὰ καὶ νὰ ἀερίζεται. Οἱ τοῖχοι τῆς ἀποθήκης νὰ εἶνε πάντοτε ἀσβεστωμένοι, τὸ πάτωμά της καθαρόν καὶ νὰ πλύνεται συχνά, ἂν εἶνε πλικοστρωμένον, ἔάν δὲ δὲν εἶνε, τότε ὅπου χυθῇ κρασί, πρέπει νὰ ρίπῃς ὀλίγον ἀσβέστην διὰ νὰ ἐμποδίσῃς τὸ ξύνισμα πού ἡμπορεῖ νὰ μεταδοθῇ καὶ εἰς τὰ βαρέλια. Καταλληλοτέρα ἐποχὴ διὰ νὰ καθαρίσῃς τὴν ἀποθήκην εἶνε κατὰ τὰς παραμονάς τοῦ τρυγητοῦ, ὅταν τραβήξῃς τὰ βαρέλια διὰ νὰ τὰ καθαρίσῃς.

Ἄν ἔχῃς βαρέλια καινούργια, εἰς τὰ ὅποια πρῶτην φορὰν θὰ βάλῃς κρασί, νὰ τὰ πλύνῃς πρῶτα με ζεστὸ νερὸ εἰς τὸ ὁποῖον προσθέτεις ὀλίγον ἀλάτι, κατόπιν τὰ ξεπλένεις με κρύο νερὸ πολλὰς φορὰς καὶ ἀφοῦ στραγγίσουν καλὰ τὰ τοποθετεῖς εἰς τὴν ἀποθήκην.

Ἐάν ἔχῃς βαρέλια παλαιά, εἰς τὰ ὅποια εἶχες βάλει κρασί τότε ἀφοῦ τὰ ξεφουντώσῃς ἀφαεῖς καλὰ τὴν λάσπην, ξύνεις καλὰ μιὰ μιὰ δοῦνα καὶ τὰ φούντια, τὰ ξεπλύνεις με ὀλίγον νερὸ καὶ τ' ἀφήνεις 10-15 ἡμέρας εἰς τὸ ἑλῆν. Κατόπιν τὰ φορτίζεις με τὸ κρύο νερὸ καὶ εἰς τὰ βαρέλια εἶχε πρὶν καλὸ κρασί καὶ δὲν μυρίζει ξυνίλαν, τότε τὰ πλύνεις με ζεστὸ νερὸ καὶ κατόπιν με κρύο νερὸ, τὰ στραγγίζεις καὶ τὰ τοποθετεῖς εἰς τὴν ἀποθήκην κάθε ἕνα εἰς τὴν θέσιν του.

(Συνέχεια στὸ ἐπόμενο)

Ο ΔΕΚΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

Ὁ Νέος τῆς Ε.Ο.Ν. πρέπει :

- 1^{ον} Νὰ εἶναι πιστὸς εἰς τὴν Πατρίδα, τὸν Βασιλέα καὶ τὸν Ἀρχηγὸν - Κυβερνήτην μας ποὺ μόνος ἐνδιαφέρθηκε γιὰ τὴ ΝΕΟΛΑΙΑ.
- 2^{ον} Νὰ βοηθῇ πάντας τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην καὶ πάντοτε.
- 3^{ον} Νὰ ἀγαπᾷ καὶ νὰ φέρεται σὰν ἀδελφὸς πρὸς ὅλους τοὺς συν-αδέλφους τοῦ τῆς Ὁργανώσεως.
- 4^{ον} Νὰ εἶναι πρὸς πάντας εὐγενής, εὐπροσήγορος καὶ μειλίχιος.
- 5^{ον} Νὰ ἀγαπᾷ τὰ ζῶα καὶ νὰ διδάσκη εἰς τοὺς ἄλλους νὰ τὰ ἀγαποῦν.
- 6^{ον} Νὰ ὑπακούῃ εἰς τὰς διαταγὰς τῶν γονέων του, τῶν βαθμοφόρων καὶ προϊσταμένων του.
- 7^{ον} Νὰ εἶναι πάντοτε εὐθύμος ὅχι μόνον εἰς τὰ παιχνίδια, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν οἵαςδὴποτε ὑπηρεσίας.
- 8^{ον} Νὰ εἶναι οἰκονόμος καὶ νὰ φροντίζῃ νὰ ἀποταμιεύῃ.
- 9^{ον} Νὰ εἶναι ὑψηλόφρων, αἰσθηματίας καὶ ὑπερήφανος.
- 10^{ον} Νὰ εἶναι καθαρὸς καὶ εἰς τὸ σῶμα καὶ εἰς τὰ φορέματά του.

ΣΥΝΤΟΜΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΣΗΜΑΙΑΣ ΜΑΣ

Τὴν περασμένη Τρίτη, στίς 25 Ὀκτωβρίου, ὅπως κάθε χρόνο, πανηγυρίσαμε τὴν ἑορτὴ τῆς σημαίας μας.

Ἡ σημαία μας !

Ἐάν γιὰ κάθε λαὸ ἡ λέξις αὐτὴ προξενῇ δέος καὶ σεβασμό, γιὰ μᾶς τοὺς Ἕλληνας πρέπει νὰ φέρῃ ῥίγη συγκινήσεως, γιατί στὴν θέα της βλέπουμε ζωγραφισμένες χιλιάδες φυσιογνωμίες, ποὺ ἔδωσαν τὴν ζωὴ τους, γιὰ νὰ μᾶς χαρίσουν αὐτὸ τὸ γαλάζιο πανί.

Γι' αὐτὸ καὶ ὅταν ἀποκαλυπτόμεθα μπροστὰ της, ἀποκαλυπτόμεθα σὲ πλῆθος ἡρώων τοῦ 21.

Ἐνα κομμάτι γαλάζιο πανί ! Κάτι ἀπὸ τοὺς ἀφροὺς τῆς θάλασσάς μας, καὶ τὸν ξάστερο Ἑλληνικὸ οὐρανὸ μας, ἕνα κομμάτι ἀπὸ τὴν Ρουμελιώτικη ἀθάνατη φουστανέλλα, ἀνακατεμένο μὲ τὴν ἐνδοξη βράκα τοῦ νησιώτη πολεμι-

στὴ ἱσως-ἱσως καὶ συμβολισμὸς τῶν χρωμάτων, ποὺ φοροῦσε πάντοτε ὁ Χριστὸς μας...

Ποιὸς ξεύρει !...

Μὰ ὅ,τι καὶ ἐάν συμβολίζουν τὰ χρώματά της γιὰ μᾶς, δὲν εἶναι κάτι τι ἄψυχο, εἶναι ἕνα σύμβολο ζωντανό, μιὰ ἀληθινὴ ἱστορία...

Ἡ Ἑλληνικὴ σημαία, ποὺ ὠδήγησε τόσες φορές τὸν Ἑλληνικὸ στρατὸ σὲ λαμπρὲς νίκες, αὐτὴ ποὺ κυματίζει σήμερα περήφανα γύρω μας, ὑψώθηκε γιὰ πρώτη φορά στὴν Ἐπίδαυρο στὴν πρώτη Ἐθνοσυνέλευση, ποὺ ἀνεκήρυξε τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος, τῇ 1ῃ Ἰανουαρίου 1922.

Ὑψώθηκε ψηλά, καὶ πάντα θὰ κυματίζῃ καμωρωτῇ, γιὰ νὰ μᾶς προστατεύῃ στίς ἐνδοξες πτυχές της, σὰν μητέρα στοργικῇ.

Παρέλας Φάλαγγ των Υποδομήσας Βόλου κατά τα Άποκαλυπτήρια τοῦ Ἀνδριάντος τοῦ Βασι-
λέως Κωνσταντίνου

Ὁμάς Φαλαγγιτισσῶν Ἀγρινίου

Φωτογράφοι της Ε.Α.Σ. άσκούνται υπό την επίβλεψη δι' εμπειρίας εις την χρήση των βλιντογράφων

Ένα τυπικό άπο το πνεύμα της Ε.Ο.Ν. εις την Διεθνή Έκθεσιν Θεσσαλονίκης. Τα κομμοτεχνήματα είναι άπό λεπτό μέταλλο κατασκευασμένα άπο την Φωτογλυπτική της είνκοις

ΤΗΣ "ΝΕΟΔΑΙΑΣ,,

Φαλαγγίτα της 1ης Ομάδας 2ου τάγματος, εις την τοποθεσίαν Βρύση-Παυλά κατά μίαν ἐκδρομήν

Όμας Φαλαγγίτα 1ης κα. Σκαμπιερσόν τοῦ 14ου Ὑποτομείου Θηλεών κατά τῆς ἐκδρομῆς των εἰς το πρώτό πέδον Ι. Μεταξά

Φάλαγγς της Ε. Ο. Ν. Τραπεζέως παρελαύνουσα πρὸ τῶν ἐπισήμων κατά τὴν ἑορτὴν τῆς ἀλώσεως τῆς Τραπεζέως.

Τμήμα τῆς Ε. Ο. Ν. τοῦ Λιθοβουνίου Αιτωλοακαρνανίας ἐργάζεται πρὸς ἱσοπέδωσιν τοῦ γηπέδου ὅπου ἀν-
γείρεται τὸ Νέον Σχολεῖον

Φαίνεται ὁ τοῦ σχηματισμοῦ θάλας, Ἀκαδημίας παρασκευασαί προ τῆς προτομῆς τοῦ μεγαλομάρτυρος Βα-
σιλέως Κωνσταντίνου καὶ τῶν Ἐπισήμων τὴν 9ην Ὀκτωβρίου

Οίκονομολογική Στήλη

ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΕΩΣ

Ὁ πρωτόγονος ἄνθρωπος, ἀντιμετωπίζων τὰ τόσα προβλήματα τὰ ὁποῖα τοῦ παρουσιάζοντο εἰς τὴν ζωὴν, ἔπρεπε ἐπὶ πλέον νὰ ἀντιμετωπίσῃ καὶ τὸ πρόβλημα τοῦ μέλλοντος.

Ἡ φύσις, ἀφειδῶς παρέχουσα εἰς τὸν ἄνθρωπον τὰ μέσα τῆς ζωῆς του, ἐσφιγγε στοργικῶς τὸ τέκνον τῆς εἰς τὴν θερμὴν τῆς ἀγκάλης.

Τὸ ξύπνημα ὅμως ἦτο ἐπόμενο. Ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὴν φιλόστοργον μητέρα φύσιν ἐχαλαρώθη καὶ οὕτω πῶς βλέπομεν τὸν προστατευόμενόν τῆς νὰ λαμβάνῃ θέσιν ἀντιμέτωπον πρὸς αὐτήν.

Ὁ ἀγὼν εὐγενικός καὶ δίκαιος συγχρόνως παρεχώρησε εἰς τὸν ἄνθρωπον τὴν ἐμπρέπουσαν θέσιν καὶ ἐνεσάρκωσε τὰ ὄνειρα τοῦ ἀνθρώπου πνεύματος διὰ τῆς πλήρους ἐπικρατησεώς του.

Κατενόησεν ἤδη ὅτι ἡ ἀποταμίευσις ἦτο μὴ ἀπαραίτητος προϋπόθεσις τῆς ἀπολύτου ἀνεξαρτησίας καὶ τὸ μόνον φάρμακον κατὰ τοῦ φάσματός τοῦ μέλλοντος.

Κατενόησεν ἐπίσης ὅτι αὕτη ἀποτελεῖ ἕναν ἐκ τῶν κυριωτέρων παραγόντων τοῦ πολιτισμοῦ, τὸσον τῶν ἀτόμων ὅσον καὶ τῶν ἐθνῶν.

Εἶναι δὲ ἀπὸ ἀτομικῆς ἀπόψεως τῆς ἀποταμίεψεως ἡ ἐπίδρασις πολυειδῶς σημαντικὴ καθ' ὅτι ἡ ὑπαρξὶς ἀποθέματος ἐμπνέει θάρρος κατὰ τοὺς βιωτικούς ἀγῶνας, παρέχουσα τὸ συναίσθημα τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς ἐλευθερίας.

Ἀλλ' ἡ ἀποταμίευσις ἔχει μεγαλυτέραν σπουδαιότητα εἰς τὴν καθόλου κοινωνικὴν καὶ ἐθνικὴν ζωὴν. Παρέχει εἰς τὴν παραγωγὴν ἕνα τῶν τριῶν αὐτῆς συντελεστῶν, τὸ κεφάλαιον, καὶ ἀποτελεῖ διὰ τοῦτο κυριώδη μοχλὸν τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς. Τονώνει τὸ πατριωτικὸν αἶσθημα, γεφυρώνει τὸ ἀδυσώπητον χάος μεταξὺ πλουσίου καὶ πτωχοῦ, λιγοστεύει τὴν κατανάλωσιν περιττῶν εἰδῶν καὶ τέλος ἐνισχύει τὴν συντηρητικὴν τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος.

Ἐάν ἕκαστος ἄνθρωπος κατενόησεν τὴν σπουδαιότητα τῆς ἀποταμίεψεως χάριν αὐτοῦ τούτου τοῦ συμφέροντός του, εἶναι ἐπόμενο. ὅτι τὸ Κράτος ἀντελήφθη αὐτὴν καλύτερον χάριν αὐτῆς ταύτης τῆς κοινωνίας, τοῦ συμφέροντος τῆς ὁλοκλήτου.

Μάλιστα σήμερον, ὅτε τὸ Κράτος θεωρεῖται ὡς ὁ σπουδαιότερος συντελεστής τῆς εὐημερίας καὶ προόδου τῆς κοινωνίας, συνετέλεσε πολὺ εἰς τὴν ἐπέκτασιν καὶ ἐξάπλωσιν τοῦ κοινωνικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ τούτου θεσμοῦ.

Ἰδρυσεν πανταχοῦ ταμιευτήρια διὰ τὴν καλλιτέραν καὶ ταχυτέραν ἐξυπηρέτησιν τῆς λαϊκῆς ἀποταμίεψεως. Ὡς ἐπίσης ταμεῖα προνοίας, καὶ τὸ σπουδαιότερον καθιέρωσε ὑποχρεωτικὸν τὸν θεσμὸν τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

Διάφορα περιοδικὰ ὅπως καὶ ἡμερησίδες ἀπο-

Ὑγιεῖναι Γνώσεις

ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΙΑΤΡΙΚΗ

Στὶς Βόρειες Ἰνδίες μερικοὶ ἰθαγενεῖς ἔφεραν κάποτε ἀπὸ τὰς ἀπὸ ἑνὸς Ἀγγλο στρατηγὸς κάποιο νέον τοῦ εἶχε πρῶτον ἀπὸ ἑνὸς ἱεροῦ βραχίονος καὶ ἔφαινετο ὅτι μοθόλατος. Ὁ στρατηγὸς ἀντελήφθη ἀμελῶς πῶς εἶχε πάθει ἐξάρθρωσιν τῆς ὠμοπλάτης καὶ μερικὰ χτυπήματα ἐπέτρεξε τῷ ἔθελοντος τοῦ ὅτι ὅτι, ἔβαλε τὴν ἐτέρην κἀπὼ ἀπὸ τῆς μασχαλῆς καὶ τραῦξεν τὸ ἀπράκτο. τὸ μετὰ δὲ ὡς ποὶ ἡ κατεῖδον ἐξαεὶρήκε τὴν θέσιν τῆς. Ἀπὸ τῶν πότων εἶχε λιποθυμήσει, καὶ οἱ φίλοι τοῦ νόμισαν πῶς εἶχε πεθάνει. Ὡς ἔρα δὲ ὡς ἀπὸ λίγο οὐκ ἔλαβε καὶ βρῆκε τὸ χεῖρ τοῦ στὴ θέσιν του.

Αὐτὸ ἔγινε ἀφορμὴ νὰ νομίσουν, πῶς ὁ στρατηγὸς ἦταν σπουδαῖος γιαντὸς καὶ μαζεῦθηκαν ὅλοι οἱ ἄρρωστοὶ τῆς περιφερείας νὰ τοὺς γιαντρέψῃ. Οἱ περισσότεροι, ἀπ' αὐτοὺς ἀντελήφθη ὅτι ἦσαν σὲ κακὴ κατάστασις ἀπὸ τὴν ἀκαθαρσίαν, ἀφῆναν τὶς πληγὰς νὰ μολύνωνται καὶ ἄλλοι ἐπιναν ἀκάθαρτα νερά ἢ ἐξοῦσαν σὲ ἀκάθαρτα μέρη. Ἐνοεῖται ὅτι ὁ στρατηγὸς δὲν ἔκαμε ἄλλο παρὰ νὰ συμβουλευσὴ τοὺς προεστώτας τῶν χωριῶν νὰ λάβουν τὰ κατάλληλα μέτρα.

Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΜΥΓΕΣ

Ἀπὸ τῶν μυγῶν μεταδίδονται πολλὰς ἀσθένειες, ἐπειδὴ καθίζουν ἐπάνω σὲ παντὸς εἶδους ἀκαθαρσίες (κόπρανα, πύελα κλπ.) καὶ ἄλλες μὲν ἀπὸ αὐτῶν τὶς εἰσάγουν σὸ στομάχι τοὺς ἡ κοιλίαν μὲ τὰ τριχωτὰ πόδια τοὺς πολλὰς βλαβερὰ μικροβία ποὺ τὰ ἀποθέτουν σὲ τρεφὲς μας εἴτε μὲ τὰ πόδια, εἴτε μὲ τὰ περιττώματά τους.

Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ μεταδίδεται ὁ τύφος, ἡ χολέρα, ἡ φθίσις καὶ πολλὰς ἄλλας ἀσθένειες.

Ἀπὸ τῶν μυγῶν προφυλασσόμεθα εἴτε μ' ἕνα κολλῶδες χαρτί ποὺ προμηθευόμεθα ἀπὸ τὰ φαρμακεία, εἴτε μὲ μυιοπανίδες, εἴτε μὲ τὰ διάφορα ἐντομοκτόνα (φλίτ κλπ.)

ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΨΥΛΛΟΥΣ

Οἱ ψύλλοι παρουσιάζονται τοὺς θερινοὺς μῆνας.

Συνήθως γινούσιν τ' αὐτὰς τοὺς στὰ σκουπίδια καὶ στὶς σχισμὰς τοῦ πατώματος καὶ μάλιστα διὰ νὰ εἶναι σκεπασμένο μὲ χαλιδά. Ἀναπτύσσονται ἐπίσης στὰ σπῖτια ποὺ ἔχουν γάτους καὶ σκύλλους.

Εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνα ἐντομα, γιὰ τὴν μεταδίδουν τὴν φοβερὴ νόσον, τὴν πανώλην, καὶ ἄλλας ἀσθένειας. Καταπολεμοῦνται μὲ τὴν καθαρότητα τῶν δωμάτων καὶ πρὸ πάντων μὲ τὰ ἐντομοκτόνα φάρμακα.

τελοῦν ἀποτελεσματικὰ μέσα καταλλήλου προπαγάνδας πρὸς ἐμπότισιν τοῦ εὐγενεστάτου καὶ ὑψηλοῦ συναισθήματος τῆς ἀποταμίεψεως.

Τόση δὲ εἶναι ἡ σπουδαιότης ταύτης ὥστε σήμερον νὰ κατατάσσωμεν κατὰ σειράν τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς ἀναπτύξεώς τῆς.

Ἕνας τοιοῦτος θεσμὸς κοινὸς εἰς κάθε ἄνθρωπον καὶ ἔθνος, δὲν ἠδύνατο παρὰ νὰ ἀποτελέσῃ κρῖνον μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων καὶ νὰ τοὺς συνδέσῃ ὅλους μαζί, πρὸς κοινὴν συνεργασίαν, πρὸς ὄφελος τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Οἱ ἄνθρωποι, καθορίσαντες τὴν 31 Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους ὡς διεθνὴ ἑορτὴν τῆς ἀποταμίεψεως, προσφέρουν εἰς τὸν βωμὸν τῆς τιμῆς καὶ ἀπείρους εὐχὰς πρὸς τὴν εὐεργέτιδα θεὰν διὰ τὰ τόσα ἀγαθὰ τὰ ὁποῖα τὸσον ἀφθονα παρέχει εἰς αὐτοὺς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΑΣΙΟΣ

Φοιτητὴς Παιδείου Ἀν. Σχολῆς Πολ. Ἐπιστημῶν

ΙΟΥΝΙΟΝ ΒΕΡΝ / Δεύτερη παιριόδα

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Ἐκείνη τὴ στιγμή ὁ κ. Ζερμάτ ἀφοῦ κούνησε δυὸ φορές τὴ σημαία τὴν ἔστησε δίπλα στὸ πυροβολεῖο. Κι' ἂν ὑποθέσουμε πῶς οἱ κανονιές τοῦ πλοίου δὲν εἶχαν ἀκουσθῇ ἀπὸ τὸ Φαλλογγάκι, σὰν τὴν ἄλλη φορά, οἱ ἄλλοι ἐκεῖ πέρα θάδλεπαν τούλάχιστον πῶς γιὰ τὴν ὥρα δὲν τοὺς ἀπειλοῦσε κανένας κίνδυνος.

Μετά μισή ὥρα τὸ καγιάκ ἐγύρισε στὸ ρέμμα καὶ ἀπὸ μέσα ἀκόμη τοὺς φώναζε ὁ Τζάκ:

— Ἐφτά κανονιές! Ἐρριξαν ἑφτά κανονιές!...

— Ἐφτά φορές νὰ εἶναι εὐλογητὸς ὁ Θεός, ἀποκριθῇκε ὁ Φραγκίσκος.

— Ἡ Τζέννυ μὲ ἐξαιρετικὴ συγκίνησι ἐφοίσε τὸ χέρι τοῦ Φρίτς, καὶ ὅστερα ἔπεσε στὴν ἀγκαλιά τῆς κ. Ζερμάτ πού τῆς σκούπιζε τὰ δάκρυα μὲ θερμὰ φιλιὰ.

Ἀμφιβολία λοιπὸν δὲν χωροῦσε καμμιὰ γιὰ τὴν παρουσία κάποιου πλοίου, ἀφοῦ καὶ τίς δυὸ φορές οἱ κανονιές τοῦ Καρχαρία πῆραν ἀπάντησι. Γιὰ κάποιον λόγο βέβαια τὸ πλοῖο αὐτὸ θάτανε ἀραγμένο σὲ κανένα ὄρμιο τῆς ἀνατολικῆς ἀκτῆς. Ὡς μάλιστα σ' αὐτὸν νὰ πέρασε καὶ ὅλο τὸ διάστημα τῆς τρικυμίας. Καὶ φυσικὰ τῶρα δὲν θάφευγε χωρὶς νὰ ἐπικοινωνήσῃ μὲ τὴν ἀγνωστὴ ἐκείνη χώρα καὶ τοὺς κατοίκους τῆς.

Ἐπομένως θάτανε καλύτερα νὰ τὸ περιμένουν νάρθη στὸν κόλπο τῆς Σωτηρίας.

— Δὲν συμφωνῶ, ἔλεγε ὁ Τζάκ! Πρέπει νὰ πάμε ἀμέσως.

Ὁ Ἑρνέστος ὅμως πού ἦταν καὶ ὁ φρονιμώτερος ἔφερε ἀντιρρήσεις μὲ τίς ὁποῖες συνεφώνησε καὶ ὁ κ. Ζερμάτ. Ἦταν πού δὲν ἤξεραν σὲ ποιά ἐθνικότητα ἀνήκε αὐτὸ τὸ πλοῖο... Θὰ μπορούσε περίφημα νάτανε καὶ κανένα πειρατικό, ἀφοῦ στὸν Ἰνδικὸ ὠκεανὸ τὸν καιρὸ ἐκεῖνο οἱ πειρατὲς ἦσαν πόμπολλοι... Καὶ ποῖος ἤξερε, παρακαλῶ, μήπως κι' αὐτὸ τὸ πλοῖο δὲν εἶχε πέσει στὰ χέρια τῶν κακούργων ἐκείνων; Καὶ ἐν τῇ αὐτῇ περιπτώσει θὰ ἀπηλοῦσαν πολλοὶ κίνδυνοι τὸν κ. Ζερμάτ καὶ ὅλην του τὴν οἰκογένεια.

Αὐτὲς ἦσαν οἱ ἀντιρρήσεις τοῦ Ἑρνέστου.

— Τί στεκόμαστε λοιπὸν;

ἐδήλωσε ὁ Φρίτς. Πρέπει νὰ φύγουμε ἀμέσως.

— Ὡ βέβαια... εἶπε ἡ Τζέννυ, ἀνυπόμονη.

Ἐγὼ θὰ μῶ ἀπὸ καγιάκ, εἶπε ὁ Φρίτς. Ὁ καιρὸς καὶ ἡ θάλασσα μοῦ ἐπιτρέπουν νὰ πάω ὥς τὸ ἀκρωτήρι.

Ἐγὼ τὴ γνώμη κι' ἐγὼ εἶπε ὁ κ. Ζερμάτ, πῶς δὲν μπορούμε περισσότερο νὰ κρατηθούμε σ' αὐτὴ τὴν ἀβεβαιότητα. Ἐν πάσῃ περιπτώσει προτοῦ νὰ πλησιάσουμε στὸ πλοῖο πρέπει νὰ ξέρουμε... Ἀκουσε, Φρίτς, μαζί σου θάρθῶ κι' ἐγώ!

— Δὲν συμφωνῶ, πατέρα, εἶπε ὁ Τζάκ, νὰ πάτε σείς. Ἐγὼ ξέρω πολὺ καλά νὰ τραβῶ κουπὶ στὸ καγιάκ. Ὑστερα θὰ χρειαστοῦμε τὸ ὀλιγότερο δυὸ ὥρες νὰ φτάσουμε στ' ἀκρωτήρι, κι' ἔπειτα πάλι ἀπὸ καὶ κανεὶς δὲν ξέρει πόσο μακριὰ θάναι τὸ πλοῖο. Γι' αὐτὸ νομίζω πῶς πρέπει νὰ πάω ἐγὼ μαζί μὲ τὸν Φρίτς κι' ὄχι ἐσεῖς.

— Καὶ ἐγὼ συμφωνῶ εἶπε ὁ Φρίτς.

Καλύτερα νάρθη μαζί μου ὁ Τζάκ.

Ὁ κ. Ζερμάτ ὅμως εἶχε διαταγμοὺς ἀκόμη. Ἡ ἐκδρομὴ αὐτὴ κατὰ τὴν γνώμη του, ἔπρεπε νὰ γίνῃ μὲ πολλὴ φρόνησι καὶ προσοχὴ καὶ γι' αὐτὸ εἶχε τὴ γνώμη πῶς ἔπρεπε νὰ τὴν παρακολουθήσῃ ὁ ἴδιος.

Ἡ κ. Ζερμάτ ἐν τούτοις δὲν συνεφώνει μαζί των.

Γιατὶ νὰ μὴν πᾶνε ὁ Φρίτς καὶ ὁ Τζάκ μαζί; Θὰ τοὺς δώσουμε ὅλες τίς ἀναγκαῖες οδηγίες καὶ εἴμαι βεβαία πῶς δὲν θὰ παραλείψουν νὰ κάμουν ὅ,τι χρειάζεται.

Ὁ κ. Ζερμάτ ὅστερ' ἀπ' αὐτὰ ἐπείσθηκε, κι' ἔδωσε ὅ,τι οδηγίες ἔκρινε καλὲς στὸν Τζάκ καὶ τὸν Φρίτς.

Τοὺς παρήγγειλε δηλαδὴ πῶς μόλις θὰ περνοῦσαν τὸ ἀκρωτήρι θὰ ἔπρεπε νὰ ἀκολουθήσουν τὴν παραλία καὶ ἀφοῦ κρυφτοῦν μέσα σὲ βράχους, ἀθέατοι νὰ μπορέσουν νὰ δοῦν καὶ νὰ σημειώσουν μονάχα τὴ θέσι τοῦ πλοίου καὶ νὰ γυρίσουν ἀμέσως στὸ Φάλσεν.

χαῖμ, χωρὶς νὰ ἐπιδιώξουν νὰ τὸ πλησιάσουν. Καὶ τότε ὁ κ. Ζερμάτ θὰ σκεπτότανε τί ἔπρεπε νὰ γίνῃ. Ἡ ἐπιτυχία θὰ ἦταν κατὰ τὴν γνώμη του ἂν ὁ Φρίτς καὶ ὁ Τζάκ θὰ μπορούσαν νὰ μὴν τοὺς ἀντιληφθοῦν ἀπὸ τὸ πλοῖο.

Ὁ Ἑρνέστος, ἔδωσε κι' αὐτὸς τὴ γνώμη του. Ἄν δὲν μπορούσαν ὁ Φρίτς καὶ ὁ Τζάκ νὰ κρυφτοῦν ἐντελῶς τότε θὰ μπορούσαν νὰ παρουσιαστοῦν ὡς ἄγριοι. Καὶ γι' αὐτὸ δὲν εἶχαν παρά, ὅπως καὶ ἄλλοτε τὸ εἶγε κάμει ὁ Φρίτς

— τότε πού πῆγε μὲ τὴν Τζέννυ στὸν κόλπο τῶν Μαργαριτῶν — νὰ μουντζουρώσουν τὰ πρόσωπά τους καὶ τὰ χέρια τους καὶ νὰ ντυθοῦν σὰν τοὺς ἀγρίους. Ἔτσι ἂν οἱ ἄνθρωποι τοῦ πλοίου ἦσαν πειραταὶ καὶ μάλιστα ἀσάφητες, θάχαν ἀσφαλῶς λιγώτερο φόβο. Γιατὶ ἦταν πολὺ φυσικὸ νὰ συναντήσουν ἀράπηδες στὴ μεριά ἐκείνη τοῦ Ἰνδικοῦ Ὠκεανοῦ...

Τὴ γνώμη αὐτὴ τοῦ Ἑρνέστου τὴν βοήκαν θαυμάσια. Κι' ἔτσι οἱ δυὸ ἀδελφοὶ ντύθηκαν σὰν τοὺς κατοίκους τῶν Ἀνδανεινῶν νήσων καὶ μὲ καπνὰ ἔβαψαν ὅστερα τὰ πρόσωπα καὶ τὰ χέρια τους. Καὶ σὰν μασκαράδες μῆκαν στὸ καγιάκ καὶ σὲ μισή ὥρα ἔπλεαν στ' ἀνοιχτά...

(Συνέχεια στὸ ἐπόμενο)

Ἡ κ. Ζερμάτ καὶ ὁ Τζάκ.

Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

'Αρθρα - 'Ανταποκρίσεις - Ποιήματα

Παρακαλούμεν, θερμότατα και πάλιν τούς αποστέλλοντας οιασδήποτε φύσεως συνεργασίαν να έχουν υπ' όψιν ότι ο διατιθέμενος χώρος πρὸς δημοσίευσιν ταύτης εἶναι περιορισμένος και συνεπὼς αὕτη ὀφείλει νὰ εἶναι βραχεῖα. Ἄρθρα ἢ ποιήματα κ.λ.π. μακροῦ μήκους, ἀναγκαστικῶς ἢ θὰ καθυστεροῦν εἰς δημοσίευσιν ἢ θὰ περικόπωνται.

Παρακαλούμεν ἐπίσης, ὅπως ἅπαντα τὰ ἀφορῶντα «Κίνησιν» τῶν Τμημάτων, ἀποστέλλωνται κατ' εὐθείαν εἰς τὸ Γραφεῖον Τύπου τῆς Ε. Ο. Ν. (ὁδὸς Καραγεώργη τῆς Σερβίας ἀριθ. 4), ὁπόθεν κρινόμενα θὰ ἀποστέλλωνται ἡμῖν πρὸς δημοσίευσιν.

Ἡ παντὸς ἄλλου εἴδους ἀλληλογραφία θὰ ἀπευθύνεται πρὸς τὴν Σύνταξιν τοῦ περιοδικοῦ.

Συνιστῶμεν ἐπίσης ὅπως ἡ ἀποστελλομένη ὅλη εἶναι καθαρογραμμένη καὶ ἐπὶ τῆς μίας μόνον σελίδος καὶ ἀπληλαγμένη ὀρθογραφικῶν σφαλμάτων. Νὰ συνοδεύηται δὲ αὕτη ὡς καὶ πᾶσα ἀλληλογραφία ὑπὸ τοῦ οἰκείου Δελτίου δεόντως συμπληρωμένη.

Ὡς καὶ προηγουμένως ἐγράψαμεν, οἱ ἀποστέλλοντες συνεργασίαν δεόν νὰ ἔχωσιν υπ' ὅψιν ὅτι αὕτη ὑποβάλλεται ὑπὸ τὴν κρίσιν ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς κατὰ σειρὰν προτεραιότητος ἥτις ἀποφαίνεται περὶ τῆς δημοσιεύσεως ἢ μὴ ταύτης.

ΑΙ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΖΩΩΝ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΑΣ

Προσπάθησα νὰ φαντασθῶ τὴν ζωὴν χωρὶς ζῶα: Δίχως ἄλογα, χωρὶς σκύλους, γάτες, πουλερικά, ψάρια, ἔρπετά, ζῶα τῆς πόλεως καὶ ζῶα τοῦ βουνοῦ, ἀγρία καὶ βλαθερά καὶ ἄλλα μικρὰ χρήσιμα, εὐγενῆ καὶ ἡμερα, ὠραῖα καὶ ἀσχημα, χαριτωμένα καὶ ἀποκρουστικά.

Καὶ βρέθηκα ἔμπρὸς σὲ μιὰ μικρὴ εἰκόνα δίχως κί- νησι, χωρὶς ζωή.

Φαντάσθηκα μιὰ ἀνοιξὶ δίχως τὸ κελάδημα τῶν ἀη- δονιδῶν, τὸ ὠραιότερον δάσος χωρὶς τὸ τιτίθισμα τῶν που- λιῶν, τὴν πιὸ γαληνεμένη γαλάζια θάλασσα ἀκατοίκητη ἀπὸ τοὺς πολύχρωμους, ποικίλους καὶ ἀεικινήτους οἰκι- στάς της, καὶ τρώμαξα ἔμπρὸς στὸ θέαμα, φοβήθηκα ἔμ- πρὸς στὴ νέκρα πού ἀπλώθηκε μπροστά μου, βρέθηκα σὲ ἓνα ἀπέραντο ζωντανὸ νεκροταφεῖον.

Καὶ ἀμέσως ἔτρεξα στὸν κήπο, εἶδα τὸ καλὸ μου κα- ναρίνι νὰ μοῦ ἀπαντᾷ στὸ σφύριγμά μου μετ' τὴν πιὸ ψηλὴ του νότα, ντιζέρ ἀφθαστος, ἀσυναγώνιστος καὶ ἀκούρα- στος συνθέτης. ἔκανε τὴν ψυχὴ μου νὰ ἀνοίξῃ ἀπὸ χαρὰ.

Ὁ καλὸς μου Μπόμπυ μὲ καλημέρισε μὲ ἓνα χαριτω- μένο γλύψιμο τῶν χειρῶν, ἀθρότατο χειροφίλημα κοσμι- κοῦ κυρίου καὶ ἡ καλὴ μου μπιζοῦ μὲ τὴν ἀνατολίτικη νωγέλεια πού τὴν χαρακτηρίζει, καὶ κάπως πικαρισμένη ἀπ' τὸ χάδι τοῦ Μπόμπυ ἤλθε καὶ ἀπλώθηκε στὰ πόδια.

Δὲν προφθάνα νὰ ἀνταποδώσω τὰ χάδια καὶ ἓνα δυ- νατὸ ὀγκάνισμα ἀπὸ τὸν πεισματωμένον Μέντιο τοῦ πε- ραστικοῦ μανάθη μὲ ἔκαμε νὰ τινασθῶ.

Ὡ! τί κινήσεις, τί ζωή, μακρὰ ἢ πλῆξεις, ἡ μονοτονία πετῶ ἀπὸ χαρὰ, δίνω ἀφθονὴ τροφὴ στὰ ἀγαπητά μου ζῶα, τὰ χαϊβεύω, παίζω μαζί τους καὶ προσπαθῶ μὲ κάθε μέσον νὰ τοὺς διδάξω τὴν μεγάλην ἀπο- νευματοσύν- νη, ἀφθαστὴ ὅπως ἀφθαστα εἶναι καὶ τὰ ἀγαθὰ πού μᾶς προσφέρουν...

Κοιμῆ μου κυρία! ὁρᾷ γε τίς ὥρες πού γεμάτη κοκε- ταρία θαυμάζετε τὴν ἐλεγκάντικη οἰκουμένη σας μὲ τὴν περίφημη οὐλομέταξη τοῦ ἀλλοῦ τὴν θαυμάσια tenard καὶ τὰ ἔξαια α plumeau, παύσα ἀνέστησά καὶ διανύστε τὴν γνήτης στὶς κοσμικὰς σας ἐπιτυχίαις, σκεφθήκατε ποτε πῶς αὐτὸν τὸν θαυμάσιον στολισμὸν τοῦ ὀφείετε στὰ ζῶα;

Καμμία ἐκδήλωσις στὴν ζωή, καμμία κινήσεις δίχως τὴν βοήθειαν τῶν πολυτίμων φίλων μας.

Στὴν λύπη καὶ στὴν χαρὰ μας, στὴ διασκέδασι, στὰ

σπορ, στὶς καλὰς καὶ στὶς δύσκολες στιγμὲς τῆς ζωῆς μας, ἐν καιρῷ εἰρήνης καὶ στὶς στιγμὲς πού κινδυνεύει ἡ Πατρίς, χρήσιμοι, ἀπαραίτητοι σύντροφοι, πολῦτιμοι συν- εργάται, βοηθοὶ τοῦ ἀτόμου καὶ τῆς δολότητος.

Μᾶς προσφέρουν τὸ πᾶν. Κάθε τους ἐνέργεια καὶ αὐ- τὸς δὲ ποσοστὸς τοὺς πῶς θὰ βοηθήσῃ. τὸ, ἡμεῖς, οἱ καὶ πῶς θὰ τοῦ κάμουν τὴν πιὸ ξεκούραστη, περισσότερο ἐπικολη μὰ καὶ πιὸ εὐχάριστη τὴν παραμονὴν του στὴν γῆ.

Ἀφιλοκερδεῖς συνεταῖροι στοὺς ἀγῶνες καὶ εὐγενεῖς ἐρασιτέχνη διὰ τὴν ψυχαγωγίαν μας. Σαστίζω μπρὸς στὶς καλωσύνας μὲ τίς ὁποῖες σὰς ἐστόλισε ἡ Φύσις. Μὲ πιάνει δέος μπρὸς στὸ πλῆθος καὶ στὰ εἶδη πού ἀνήκουν στὸ κραταῖδ βασιλείῶν σας καὶ ταπεινωμένη ψιθυρίζω: ἐκλήθης πλάστη μου τὰ πάντα ἐν σοφίᾳ ἐπιποίησαι.

Θέλω νὰ βρῶ τοῦ καθενὸς τὰ ἀγαθὰ, ἔξχωρα νὰ ὁμνήσω, μὰ εἶναι τὰ ἀγαθὰ σας τόσο πολλὰ καὶ σεῖς, ἀγαπητά μου ζῶα ἀμέτρητα. Φοβοῦμαι πολὺ μήπως σὰς ἀδίκησω εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ φανῶ ἑλλειπὴς στὶς ἀρετὰς σας. Γι' αὐτὸ σταματῶ μὲ λύπη καὶ προσπαθῶ νὰ δῶ τί σὰς ἀνταποδίδομεν ἡμεῖς στὶς τόσας καλωσύνας σας.

Ὁμολογῶ πῶς δειλιάζω νὰ σὰς ἀντικρύσω ὅταν σκε- φθῶ πῶς εἶ, περὶ τῶν ὁποίων νὰ γράψω καὶ ἀπο- ρισθοῦμε ὅχι μόνον ὅταν ἀθελά σας μᾶς κάνετε κακὸ. Ἀλλὰ τίς περισσότερες φορὲς γίνεσθε ὁ στόχος κάθε νευ- ρικῆς μας κρίσεως...

Κτυπάει ἀλύπητα ὁ ἀμαεῶς τὸ δόλιο ἄλογο ὅταν δὲν προχωρεῖ καὶ ὅς φταίει ὁ λασπώμενος δρόμος πού ἐμ- ποδίζει. Κλωτσάει τὴν γάτα ὁ κακομαθημένος μπάμπης καὶ τῆς τραβᾷ ἀδιάκοπα τὴν οὐρά, ἀδιάφορος στοὺς πό- νους της, διὰ νὰ διασκεδάσῃ...

Παιδεύει ἡ ἐκκεντρικὴ κυρία τὸ σκυλάκι της μαθαί- νοντάς το νὰ περπατᾷ σούζα. Μὰ τί σημασία ἔχει; Εἶ- ναι τόσο διασκεδαστικόν.

Μὰ αὐτὰ εἶναι τὰ ὀλιγώτερα πού συναντᾶμε κάθε ἡμέρα στὴν ζωὴν μας.

Ἡ κακὴ συνήθεια νὰ μὴ σεβόμαστε τίς ἀδυναμίας τῶν ἄλλων καὶ τὸ φοβερὸ ἐλάττωμα νὰ ἐκμεταλλευό- μαστε τὴν καλωσύνην τους δὲν περιορίστηκε εἰς τοὺς συνανθρώπους μας...

Ἀρᾶνε τί νὰ λέτε στὴν γλῶσσα σας καὶ σὲ τὸ χα- μηλὸ ἐπίπεδο νὰ μᾶς ἔχετε τάξει, ἀφοῦ τόσοον βάρβαρα καὶ ἀγάριστα φερόμαστε ἀπέναντί σας;

Στερεῖσθε λογικῆς, ἔχετε ὅμως τόσοον πλούσια ἀνε-

πιτυγμένα τὰ αἰσθήματα τῆς ὑπακοῆς, ἐργατικότητος, πίστεως, εὐγνωμοσύνης, τόσο πού μπορούμε τὰ περισσότερα ἀπὸ σὰς νὰ σὰς ἔχουμε παραδείγματα στὴν ζωὴν μας.

Πολλὰ ἀπὸ σὰς εἶχατε τὴν τύχη νὰ ἀνήκετε σὲ εὐσυνεῖδτους κυρίου. Ἀλλὰ ὑπάρχουν καὶ ἄλλα ὁμοία σας, ἔρμαια τῆς τύχης, κοινὰ κτήματα πού ὑποφέρουν καὶ δέχονται ἀνογγύτως κάθε κακοτυχία καὶ βανυσσότητα ἀμορφῶν ἀνθρώπων καὶ παιδιῶν δίχως ἀνατροφή.

Γι' αὐτὰ ἤδη ἡ Ἐταιρεία Προστασίας Ζώων ὑπὸ τὴν Ὑψηλὴν προστασίαν τῆς Α. Β. Υ. Πριγκηπίσσης Αἰκατερίνης ἐργάζεται ἀκουράστα καὶ πολιτισμένα καὶ φροντίζει διὰ τὴν τύχην των.

Μιά μέρα τὸν χρόνο σὰς ἀφιερώνουμε εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης, ἀγαπητοὶ φίλοι, μὰ αὐτὸ δὲν εἶναι ἀρκετό. Πρέπει: σήμερα στὴν μεγάλη σας ἡμέρα νὰ ὑποσχεθούμε πῶς θὰ φροντίσωμεν νὰ νοιώσουμε βαθύτερα τοὺς δεσμούς πού μᾶς συνδέουν. Πιθανὸν ἔτσι καὶ αἱ μεταξὺ μας σχέσεις νὰ βελτιωθοῦν, καὶ ἴσως βρεθοῦμε στὴν εὐχάριστη θέσιν τὸν ἐρχόμενο χρόνο νὰ πλέξωμε τὰ ἐνκώμια μιᾶς εὐγενικῆς ἀνθρωπιστικῆς καὶ πολιτισμένης ἀνθρωποζωολογικῆς φιλίας.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΤΖΑΘΑ

*

ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Ἡ γρηὰ Κατέρω ἡ Ξακουστή, τοῦ γέρου Ντάνου ἡ νύφη καθότανε μες τὰ ριζά, κοντὰ στ' ἀπάν' ἀμπέλια καὶ μετὰ τὸ νυῖό της μάλλωνε καὶ τὸν παρακαλοῦσε. — Γιώργο, τώρα μεγάλωσες καιρὸς εἶναι νὰ φύγης νὰ πᾶς μακριὰ, στὴν ξενιτειά, μακριὰ σὲ ξένους τόπους καὶ σὰν γυρίσης μετὰ καιροῦς, — καιροῦς εὐτυχισμένου, — λίρες νὰ φέρης στὸ πουργί, φλουριά μετὰ τὸ διαάκι νὰ φέρης καὶ τῆς μάννας σου, σειρὲς Κωνσταντινάτα!... — Μάννα τί εἶναι πού λές, τί βάνεις μετὰ τὸ νοῦ σου; Ἐγὼ στὰ ξένα δὲν φτουρῶ, στὰ ξένα δὲν ἀντέχω. Κάλιο νὰ κάτσω στὸ χωριό, στὸ καθαρό τ' ἀγέρι, κάλλιο νὰ γίνω πιστικός νὰ τριγυρνῶ στοὺς λόγγους νάχω τὰ ἐλάτια συντροφιά, παρέα τὰ πλατάνια νὰ κόθω ὅχ' τὰ χαμόκλαρα κρεβάτι γιὰ νὰ φτιάνω. Κι' ὅταν τὴν παγερὴ νυχτιά τ' ἀγρίμι θὰ οὐρλιάζῃ μετὰ μιᾶς θῆ νὰ σηκώνομαι καὶ μονομιᾶς θὰ φτάνω στῆς Ζήρειας τίς βουνοκορφές καὶ πότε στὸν Ὀρίλο. Θάχω νεράιδες συντροφιά, Ξωθιές νὰ τραγουδᾶνε καὶ γὼ μετὰ τῆς φλογέρας μου κοντὰ θῆ νὰ πηγαίνω. Κι' ὅταν τ' ἀπομνησμερο, ἡ μέρα θὰ καψῶσθαι θὰ ροδολῶ στὴ ρεμματιά κι' ὅλο τὸ ρέμμα-ρέμμα θὰ φτάνω στὴν πανώβρυση καὶ κεῖ θὰ ξεποσταίνω. Καὶ τότε θῆ νὰ κρῦθωμαι σὲ ριζιμὶο λιθάρι, μήπως τῇ λάμια τοῦ νεροῦ συντόχω νὰ προβάλλῃ μετὰ τὰ χρυσὰ τὰ χτένια τῆς τὰ ξόμπλια τῆς νὰ φτιάσῃ. Καὶ τότε θῆ νὰ σηκωθῶ καὶ σιγανὰ θὰ τρέξω καὶ θῆ νὰ πάου ἀπὸ κοντὰ τὰ χτένια τῆς νὰ πάρω...

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΠ ΔΡΑΒΙΛΛΑΣ

*

ΚΟΝΤΑ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

Τριανταφυλλένια πέταλα καὶ μενεξέδες σκορπιοῦνται γύρω... Εὐωδίες καὶ αἶρες γλυκύτατες τὴν ἀνθρώπινη ψυχὴν γιγνέται. Τὸ κῆμα ἀπὸ τὰ χιτῶνα... ἀσπρὰ τῆς ἀκρογιαλιάς βότσαλα καὶ ὁ φλοῖσθος τοῦ ἀρμονικά συνοδεύει τίς σκέψεις τῆς ὁμορφῆς παιδούλας, πού κάθεται σ' ἐκεῖνο τὸ βραχάκι...

Μετὰ τὸ ἀνοικτόχρωμο φόρεμα καὶ τὸν κατάλευκο πέπλο μοιάζει μετὰ λουλούδι ἐξωτικό, πού ἀνθίσει ἀνάμεσα στὰ βράχια, πλασμένο ἀπὸ τοῦ κύματος τὸν ἀφρό καὶ τῆς θάλασσας τὰ ζαφύρια.

Ἀφίνει τὸ βλέμμα της — τ' ὀλόφωτο — στὰ αἰθέρια, νὰ πλανιέται, πλάτη καὶ στοὺς λογισμούς της φτερά δίνει, γιὰ νὰ πετάξουν στῆς φαντασίας της τὰ παλῆτα...

Καὶ νοιώθῃ τὴν ψυχὴ της, προστά στὴ γαλήνη καὶ τὴν ὁμορφίαν τῆς γύρω πλάσεως, νὰ πλημμυρίξῃ ἀπὸ μιὰ ἀπέραντη μακαριότητα... μιὰ ἀγνότητα ἀγγελικὴ καὶ τὸ πρόσωπό της ἐξαυλάνεται... Παίρνει μιὰ ἔκφρασι θεία καὶ τὰ καθάρια μάτια της καθρεφτίζουν τοὺς κόσμους ἐκείνους, πού ἡ πατρίδα καρδούλα της κρῦβει... Κι' εἶναι τόσο ὀσιπλή... τόσο ἀπηλλαγμένη ἀπὸ κάθε κακὸ, κάθε ἀσχήμια... Ὅλα ἔρημα... ὅλα γαλάζια γύρω...

Μόνο μερικὲς δαντέλλες, πού ὁ ἀφρός τοῦ κύματος κάνει καὶ οἱ κατάσπροι γλάροι διακόπτουν τὸ ἀτέλειωτο ἀτλάξι, μὰ ὅχι γιὰ νὰ τὸ χαλάσουν. Τοῦ δίνουν πύτερη ὁμορφίαν, ἕνα τόνο ἐξωτικό πού τὸ συμπληρώνει ὁ μικρὸς πέπλος τῆς μικρούλας, πού ἀνεμίζει ἡ μυρωμένη αἶδρα...

Πόσο ἀφωσιωμένη φαίνεται στὶς σκέψεις της, πόσο γλυκεῖα εἶν' ἡ ρέμβη ἡ χυμένη στὸ ρόδινο προσωπάκι της καὶ ἡ ἔκστασις, πού ὅλο τὸ εἶναι της δείχνει... Μοιάζει μετὰ κάποια ψυχὴ, ἐν' ἀγγελουδί ὑπέροχο, πού τοὺς παραδεισένιους τόπους τοῦ ἀφροῦ, γιὰ νὰ κατέβῃ λίγο στὴ γῆ μας, φέρνοντας στὰ δυὸ τοῦ φτερά κάτι ἀπ' τὴ γαλήνη, τὴν ἡρεμία καὶ τὴν ὁραιότητα τοῦ δικοῦ τοῦ κόσμου...

Τ' ἀγέρι, μυρωμένο ἀπ' τῆς θάλασσας τὴν ἄλμη καὶ τῶν μύριων ἀνθῶν τὸ ἄρωμα, σκόρπισε σιγὰ-σιγὰ τὰ ροδόφυλλα καὶ τοὺς μενεξέδες, πού ὁ ξανθόμαλλος βασιληᾶς πίσω ἀπὸ τὸ ἄρμα του, ἔρριξε σὴν τελευταῖο χαιρετισμὸ τῆς μέρας καὶ τοῦ φωτός τῆς γῆς.

Ἡ ἡρεμὴ ἐπιφάνεια πὺ σφιχτὰ ρυτιδώνεται τώρα καὶ τὸν κατάλευκο πέπλο, ἀκολουθοῦν στὸ ἀνέμιμά τοῦ ἐξένινα μαλλιά...

Ἐν' ἄστρο τίς μαρμαρυγές τοῦ στὸν ἀσμημένο καθρέφτη ρίχνει καὶ πίσω ἐκεῖ ἀπ' τῶν βουνῶν τίς σκιαγραφίες λίγη χρυσόσκονη ἀρχίζει ν' ἀναδεύεται, προμήνυμα τοῦ φεγγαριοῦ...

ΑΙΚΑΤ. Σ. ΣΒΟΡΩΝΟΥ

Φοιτήτρια Παιδαγ. Ἀκαδημίας - Ἀρράκειον

*

ΓΙΑΤΙ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ Η ΝΕΟΛΑΙΑ ΜΑΣ

Μετὰ τὸ αἶσθημα τῆς ὑπερφηφάνειας καὶ τῆς συγκινήσεως ἀνοίγουμε τὰ χέρια καὶ ἀγκαλιάζουμε τὴ νέα γενεά, πού ἀρχισε καὶ θὰ συνεχίσῃ τὸ λαμπρὸ ἔργο τοῦ Κυβερνήτη.

Οἱ ἔπανοι, πού ξεφεύγουν καθημερινῶς ἀπὸ κάθε γωνιά τῆς ἐλληνικῆς γῆς μᾶς δείχνουν τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ νέου Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου.

Ἡ εὐκρίνεια, μετὰ τὴν ὁποία κάθε Ἑλληνόπουλο ἦρθε νὰ γραφῇ εἰς τοὺς κόλπους τῆς ὁργανώσεώς μας εἶναι τὸ μεγαλύτερον δῆγμα τοῦ ἔργου τῆς Κυβερνήσεως. Διότι μπορούμε νὰ ποῦμε, καὶ νὰ εἰσθε ὑπερήφανοι γι' αὐτὸ, ὅτι τὸ νέον Κράτος δὲν κατήγαγε μίαν ἀπλή νίκη. Ἔσωσε τὴν Ἑλλάδα. Ἡρωικά καὶ ἀνυστερόβουλα ἐπαύσαν ὡς σήμερον τὰ στελέχη τῆς Ἑθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας, καὶ δίνουν κάθε τόσο τὴν εὐκαιρία νὰ ἀπληροθῇ ὁλοκλήρως ὁ Ἑλληνικὸς λαός, πόσον τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἀνέλαθεν εἶναι μεγάλο.

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως ἔχει δώσει σαφὴ ἐξήγησι γιὰ νὰ μπορῇ καθ' ἕνας χωριστὰ νὰ νοιώσῃ τὴν εὐθύνην τοῦ ἔργου του, καὶ νὰ ἐμπιστευθῇ τίς ἐλπίδες του στὶς ἀρχὲς τοῦ νέου Κράτους, τὸ ὁποῖον θὰ τοὺς ἀνεβάσῃ σὲ ὑψηλότερα ἑπτέδα πολιτισμοῦ.

Πρέπει ἡ Νεολαία νὰ μάθῃ νὰ δημιουργῇ γιατί ἡ ζωὴ δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο ἀπὸ μία δραστικὴ δράσι. Καὶ χρειάζεται διαρκὴς δράσις ὅπως καὶ θεληματικότης, τὴν ὁποίαν πρέπει καθ' ἕνας χωριστὰ καὶ ὅλοι μαζί νὰ ἀναπτύξουμε...

Αὐτὰ μᾶς χρειάζονται καὶ αὐτὰ ζήτησε καὶ ὁ Κυβερνήτης μας. Αὐτὰ ἔλαβον ὅπ' ὄψιν των καὶ ὅλα τὰ Ἑλληνόπουλα καὶ μετὰ τὴν ἐλπίδα μιᾶς λαμπροτέρας αὔριον ἤρχισαν ἀκούραστα νὰ δροῦν καὶ νὰ ἐργάζονται. Κι' ἔτσι βλέπομε νὰ εἶναι πολὺ μακρὸ δόστημα μιὰ δράσι, εὐρυτάτη, ἡ ὁποία ἀνοίγει νέους ὁρίζοντας γιὰ τὴν μέλλοντι καὶ εὐτυχία ὁλοκλήρως τοῦ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΔΕΛΛΑΪΣ ΙΩ. ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ

Διαβ. Γραφεῖον Τύπου Υ.Θ.Α.

*

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ. «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΝΑΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ»

Καὶ ἀπὸ τὴν ἴδια ἐκείνη ἡμέρα ἀρχισε μετὰ μεγάλο κόπον καὶ τὸ ἀρματοῦν καὶ νὰ τὸ στολίσῃ γιὰ νὰ δημιουργήσῃ ἕνα νέο κράτος γιὰ νὰ φθάσῃ τὸν ὅρο του σὲ ὅλο τὸν κόσμο. Καὶ νῆτο τώρα: Μὲ σιδερένια τὰ ξάρτια, μετὰ κατὰνουργα πανιά, μετὰ ἀγκυρά ἀλύγιστη, καμάρωτὸ καὶ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΑΒΑΤΗ

Περιδιαβάζοντας κανείς τη Κυριακή τούς κεντρικούς δρόμους της πρωτεύουσας, συμμετέχει σε μία πανέμορφη γιορτή, που μοιάζει με μουσταγωγία.

Τη περασμένη Κυριακή π. χ. έτυχε να βρίσκομαι κατά τό μεσημέρι στο Σύνταγμα.

Μία στρατιωτική μπάντα, και λίγος στρατός με τη Σημαία μας στη μέση κατέβαινε απ' το Μνημείο του Άγνωστου Στρατιώτη. — Η καθιερωθείσα μετά την 4η Αυγούστου Κυριακάτικη γιορτή της Άλλαγής της Σημαίας.

“Άλλη μουσική, ή μουσική του Δήμου, ήτα. έπικεφαλής των βαθμοφόρων της Ε. Ο. Ν. που γύριζαν απ' τη κατάθεση στεφάνου εις το άγαλμα του Βασιλέως Κωνσταντίνου, παρέκει Δημοτικά Σχολεία με τις σημαίες τους κι' αυτά, γύριζαν απ' το ίδιο μέρος και τραγουδούσαν τραγούδια πατριωτικά.

Κάποιος με πλησίασε και με ρώτησε.

— Είναι καμιά Έθνική Έορτή, κύριε σήμερα;

— Και βέβαια! του απήντησα. Είναι Κυριακή. Δεν ξέρετε ότι κάθε Κυριακή είναι ή γιορτή της Σημαίας μας; Εκείνη τη στιγμή περνούσε!... έδγάλαμε τά καπέλλα μας.

Ξανάσκυψε στ' αὐτί μου και μοδπε δειλά.

— Έγκώ κύριε, ντέν είμαι Έλλην. Μά έχετε τόσο έμπορη Σημαία που νομίζω πως όσο και άν τη γιορτάζετε, πάντα λίγο θα είναι!... Ο ΔΙΑΒΑΤΗΣ

δοξασμένο, κυματίζει πάνω ψηλά στά άποαλένια του άλμπουρα ή γαλανόλευκη Σημαία του, περήφανο γιό τό τιμημένο του όνομα.

Μά ποιό νάναι τό καράθι, αὐτό που δικάια περηφανεύεται γιά τόνόμά του; Πώς τό λένε;

Τό ζηλεμένο και τιμημένο καράθι, λέγεται, ΕΛΛΑΣ.

Ο Γυιός του Μεγάλου μας Άφέντη είναι ό Γυιός του Άετοῦ, ό Μεγάλος μας Βασιληάς.

Και ό τίμιος και άξιος καπετάνιος είναι ό Σωτήρας του Έθνους Στρατηγός Ιωάννης Μεταξάς.

★

ΖΑΝ. ΔΗΜΟΥΛΕΑΣ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΚΑΙ Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΒ΄

Διά της έορτής των άποκαλυπτηρίων του Άνδριάντος του στρατηλάτου Βασιλέως, τό Πανελλήνιον άποτίει φόρον τιμής εις τόν σεπτόν Του Άρχηγόν, όστις ώδήγησε την Έλλάδα εις τούς έπικούς εκείνους θριάμβους, και γάρν του όποιου έγγραφισα σεπτες άφθαστοι δόξαι, και μεγαλείου εις την πολυκύμαντον θίβλον της Έλληνικής Ιστορίας.

Τώρα, οι συμπολεμισταί του αίσθάνονται μέσα τους να ζούν αι μεγαλειώδεις εκείνα ήμέραι των θριάμβων, οι νεοί άκούουν γι' Αὐτόν, διαβάζουν τούς θριάμβους Του, όνειροπολουν τά κατορθώματά Του.

Τόν βλέπουν ψηλά του Άετοῦ τό Γυιό να πετᾷ, και τις φτερούγες του να χρυσώνη ό μυροδόλος Έλληνικός ήλιος, και μέσ' εις την ψυχήν τους ζεσταίνεται ό θαυμασμός, ή άγάπη, ή λατρεία γι' Αὐτόν, κι' ό Άετός γίνεται θρύλος. Θρύλος που θα γίνη παράδοσις εις τάς γενεάς των Έλλήνων, ώστε ή ζωή του, τό έργον του να γίνουν παράδειγμα.

Οί νεοί θα άντλήσουν από την ζωή Του εκείνα τά στοιχεία που θα τούς κάμουν Ικανούς να μεγαλουργήσουν και να τελειώσουν τό έργον του, ώστε άν ποτέ εκείνος έπιστρέψη από τάς παραδεισείους χώρας να ίδή την Έλλάδα εις τό μεγαλείον και την δόξα που την επόθησε. Αὐτός γιά τούς νέους θα είναι ό έζέχων φωτεινός άγκος που θα τούς φωτίξη σ' όλας τάς πράξεις όλης τους της ζωής. Κι' όπως όλας Αὐτοῦ αι πράξεις εις έναν απέθλεπον σκοπόν, εις τό μεγαλείον δηλαδή της Έλλάδος, και τών νέων αι πράξεις εις αὐτοί και μοιοί θα άποβλέπουν τόν σκοπόν.

Τόν άτεγκτον ήρωισμόν του, την συγκλονίζουσα φλόπατρία του, τό φωτεινόν ήθικόν του περιεχόμενον θα άποτελέσουν ύψιστα διδάγματα διά την νεαν γενάν. Ο σφριγηλός νέος της σήμεραν θα τόν βάλλη εις την ψυ-

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ο ΚΑΚΟΥΡΓΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΘΩΟΙ

Ο Χαλίφης Άρουν - Άλ - Ρασίνθ θέλησε μία μέρα να έπισκεφθί τις φυλακές της Βαγδάτης.

Συνοδευόμενος από τό Βεζύρη του πέρασε από κελλι σε κελλι ρωτώντας κάθε κρατούμενο ποιός λόγος τόν είχε κάμει να πέση σ' αὐτόν τόν τόπο της τιμωρίας.

— Γιατί βρίσκεσαι έδώ;

— Για μία ψευδή κατηγορία, ω Άρχηγέ των Πιστών. Σου όρκίζομαι πως είμαι άθώος.

Ο Χαλίφης στράφηκε προς τόν δεύτερο κρατούμενο:

— Γιατί σε βάλανε στη φυλακή;

— Με καταδικάσανε άδίκως, ω Κύριε των Κυρίων. Ο Άλλάχ είναι μάρτυς πως είμαι άθώος.

Ο τρίτος έδωκε την ίδια απάντησι. Έτσι και οι άλλοι.

Στό τέλος ό Βασιληάς ρώτησε ένα δυστυχή που είχε ύφος περίλυπο:

— Και εσύ γιατί είσαι έδώ; Αὐτός γονάτισε μπροστά του και είπε:

— Πρέπει να ύποστω μία δίκαιη καταδίκη γιατί είμαι ένας κακούργος.

Τό Χαλίφη του έκαμε έτερωσ. ή εις κρίναι ή γεμάτη μετάνοια αὐτοῦ του δυστυχισμένου. Έμεινε γιά λίγες στιγμές σιωπηλός, κατόπι στράφηκε προς τόν Βεζύρη και τόν διέταξε:

Πρέπει να άποφύγετε άρεσως αὐτοί τον καταδικω γιά ν' άποφύγετε μήπως και διαφθείρει όλους αὐτοῦς τους καυμένους τους άδικούς που είναι κρατούμενοι έδώ μέσα.

χίν του γιά να πλησιάση αὐτή την ψυχήν εκείνου. Ο άκαταπαύητος άγων στήν τήν Έλληνικήν μεγαλειού θα είναι μοναδικόν παράδειγμα... ΚΩΝΣΤ. ΜΠΕΝΟΣ

★

Η 4η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ=ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΨΥΧΗΣ

Από μακριά άκούμε τη χαρμόσυνη καμπάνα που όσο ό άέρας μάς φέρνει κοντά εις τά αὐτιά μας τόν ήχο της, τόσο πιο καθαρότερος γίνεται, και όσα είσπραχται μέσα στ' αὐτιά μας δέν είναι πλέον ήχος, αλλά γλυκειά πατρική μελωδική φωνή, και άκούμε καθαρά τά κάτωθι λόγια που άνασταίνουν.

Πονεμένη από τούς κόπους και τρομοκρατημένη από τά κόμματα ληθαργούσα ψυχή έύπνια άκουσε τό χαρμόσυνον άγγελμα που σου φέρει θεία θέλησι όπως έφερε και της Παναγίας ό Άγγελος με τόν κρίνον, έτσι σου φέρει και τώρα τό στέφανο χιό του Άρχηγού Μεταξά που χτυπάει την καμπάνα με θεία θέλησι γιά να ξυπνήση την ψυχή.

Τό 1821 άνέτειλε έλευθερία ζωής—φυλής.

Η 4η Αυγούστου άνατέλλει άνάστασιν ψυχής.

Όλοι στη σιδερένια πυγμή της άκούραστης έλλησης του Άρχηγού μας Μεταξά.

Οί οί ας περιμένωμε από αὐτήν την χαρμόσυνον άγγελία δι' όθις άγία και λαπάτα παύσεται την Έλλάδα, και δι' αὐτό το προσώπο έσται για να μάς δωση τη ζωή στη ψυχή που τώρα και πολλά χρόνια έλειψε από μέσα μας.

ΠΑΝΑΓ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Δόκ. Αρχιτης Υπόδουλως Άρρένων Αθηνών

Πρώην Γραφείου Προπαγάνδας

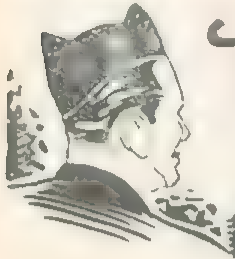
★

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Έξ έπιστολής Π. Γεωργοδρεττάκη

Προέδρου Κοινότητος Βάθειας - Λακωνίας

Εύτυχής Νεολαία! Ναί πρέπει να είσαι εύτυχής και υπερήφανη, γιατί έσύ με την θειαν σου, με τόν έθνισιασμό σου, με τά άγιά σου πατριωτικά αίσθήματα, που τά είχαν τόσα χρόνια ναρκώσει και άνασθητήσει, οι διάφοροι άλληλοτραυμάζοντες, ψευτοπατέρες του Έθνους, μαζί με τούς άηδεις εκείνους συνεργάτας τους, που ήθελαν διά παντός μέσου και τρόπον να μεταβάλουν την δοξασμένη μας Έλληνική πατρίδα, εις προτεκτοράτον της Σοβιετικής Ρωσίας, σου πηγαίνεις στο σταθερό δρόμο.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝ

«ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ» 2 — «Α. Ε. Κ.» 2

Γο έφετεινόν πρωτάθλημα τών 'Αθηνών παρουσιάζει εξαιρετικόν ενδιαφέρον. Ύστερα από τόν «'Αστέρα» πού ένίκησε τόν «'Απόλλωνα» καί τόν τελευταίον, ό όποιος έπεβλήθη της «Α. Ε. Κ.», ένψ ή τελευταία προηγείτο μέ 2-0, ό «Παναθηναϊκός» την παρελθούσαν Κυριακή: έπραγματοποίησεν ένα κατόρθωμα, πού παρουσιάσθη σπανίως εις τά χρονικά του 'Ελληνικού ποδοσφαίρου.

Η «Α.Ε.Κ.», ύστερα από ένα α' ήμίχρονον χωρίς αποτέλεσμα, επέτυχε εις τό β' ήμίχρονον δύο τέρματα διά τών Κατσιλιέρη καί Χριστοδούλου. Τό δεύτερον τέρμα έσημειώθη εις τό 21ον λεπτόν του β' ήμιχρόνου καί έθεωρήθη ως έπισφράγισ εις τής νίκης της «Α. Ε. Κ.».

Έμενον 24 λεπτά ακόμη διά νά λήξη ό αγών. Διάστημα ύπεραρκετόν βέβαια διά νά επιτύχη μία όμάς, καλώς ένεργούσα, καί δύο καί τρία καί περισσότερα τέρματα. Θά μπορούσε όμως ό «Παναθηναϊκός» νά σταματήσει εις τόν κατήφορο πού είχε πάρει καί νά αναλάβη πρωτοβουλίαν; Οί φίλοι του «Παναθηναϊκού» τό ηύχοντο όλοψύχως, άν καί ειχον έλαχίστας έλπίδας. Όσον διά τούς φίλους της «Α. Ε. Κ.» έπανηγύριζαν ασφαλή την νίκη των καί περιμέναν καί άλλας επιτυχίας, όταν έγινε κάτι θαυμαστόν. Οί παίκται του «Παναθηναϊκού» άνεσυγκροτήθησαν, έδωσαν ζώην εις την έπίθεσιν των καί ήρχισαν νά περισφίγγουν τούς αντιπάλους. 'Απέκτησαν μέσα σέ όλίγα λεπτά την ύπεροχήν, εις αυτό δέ τούς έδοθήθησαν καί οι παίκται της «Α. Ε. Κ.», οι όποιοι έγκατέλειψαν την έπίθεσιν, μετέφεραν δύο κυνηγούς εις την γραμμήν της άμύνης καί έδειξαν την άπόφασιν των νά κρατήσουν την νίκην μέ 2-0.

Όπως ήτο έπόμενον, τό σύστημα αυτό έδημιούργησε μίαν διαρκή άναστάτωση εις την περιοχήν της «Α. Ε. Κ.». Οί παίκται της ήγωνίζοντο χωρίς τάξιν καί τά «μελέ» έδημιούργουν συνεχώς επικινδύνους δι' αυτήν φάσεις. Εις αυτήν τούλάχιστον την περίπτωσην τό σύστημα της «άπολύτου» άμύνης άπεδείχθη κακόν καί ή «Α. Ε. Κ.» έπλήρωσε τελικώς την έμπνευσίν της αυτήν.

Ευρισκόμεθα εις τό 35ον λεπτόν — ύπελείποντο ακόμη 10' διά την λήξιν του αγώνος — όταν ό Μηγιάκης έσημείωσε τό πρώτον τέρμα της όμάδος του. 'Ενθουσιασμός εις τάς τάξεις τών Παναθηναϊκών καί παγερότης εις τούς φίλους της «Α. Ε. Κ.». Ύστερα από ένα λεπτό, μέσα εις την όρμην του ένθουςιασμού των, οι παίκται του «Παναθηναϊκού» έσημείωσαν διά του Εύθυμιάδη καί δεύτερον τέρμα. Τό αποτέλεσμα ειχεν ίσοφαρισθί.

Η «Α. Ε. Κ.» αλλάζει σύστημα καί επανέρχεται εις την έπίθεσιν. 'Αλλά είναι άργά. Τό παιχνίδι ειχε πλέον τελειώσει, μέ τάς όμάδας ίσοπάλους.

ΑΙ ΣΥΝΘΕΣΕΙΣ :

«Α. Ε. Κ.» : Σκλαβούνος — Παπαδόπουλος, Σέλτοικας — Μανέττας Ι, Κοντούλης, Ξένος — Μανέττας Π. 'Αναγνωστόπουλος, Κατσιλιέρης, Μαρόπουλος καί Χριστοδούλου.

«Παναθηναϊκός» : Χάντζος — Σύρκος, Κοσμάς — Σβολόπουλος, Δότσικας, Μίχας — Μηγιάκης, Μπαλτάσης, Κρητικός, Τριανταφύλλης καί Εύθυμιάδης.

Διαιτητής ό κ. Τζιτζής.

ΟΙ ΑΛΛΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Την παρελθούσαν Κυριακήν επίσης ό «'Απόλλων» ένίκησε τόν «'Ατρόμητον» μέ 4-0 καί ό «'Αστήρ» την «'Δάφνην» μέ 6-0.

Καί οι δύο αγώνες ήσαν διά τό πρωτάθλημα 'Αθηνών.

Η σειρά τών όμάδων εις τό 'Αθηναϊκόν πρωτάθλημα έχει ως έξής:

1) Παισαθηναϊκός	αγώνες	4,	νίκες	7
2) 'Απόλλων		4,		6
3) Α. Ε. Κ.		4,		5
4) 'Αστήρ ...		4,		4
5) 'Ατρόμητος		4,		2
6) 'Δάφνη		4,		0

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

Η πρωταθλήτρια της 'Ελλάδος όμάς του «'Ολυμπιακού» έπεβλήθη του «Θησέως» μέ τέρματα 6-0. Τόν αγώνα παρηκολούθησε καί ό νέος Αυστριακός προπονητής της όμάδος, από τόν όποιον οι φίλοι του «'Ολυμπιακού» αναμένουν πολλά πράγματα.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

Ο «'Ηρακλής» ένίκησε τόν «Μακεδονικόν» μέ 4-1, ό «Π. Α. Ο. Κ.» την «Μ. Ε. Ν. Τ.» μέ 4-0 καί ό «'Αρης» τόν «'Αετόν» μέ 8-2.

ΟΙ ΛΥΡΙΑΝΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Του πρωταθλήματος 'Αθηνών: «Παναθηναϊκός» — «'Απόλλων», «Α. Ε. Κ.» — «'Δάφνη», «'Αστήρ» — «'Ατρόμητος».

ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

«'Ολυμπιακός» — «'Εθνικός» καί «'Αρης» — «Θησεύς».

ΤΟ ΚΥΠΕΛΛΟΝ

Εις τάς επαρχίας έτελέσθησαν την παρελθούσαν Κυριακήν αι συναντήσεις του α' γύρου τών προκριματικών τών αγώνων του κυπέλλου 'Ελλάδος.

ΠΟΔΗΛΑΤΙΚΟΣ ΓΥΡΟΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ Ε. Ο. Ν.

Αύριον Κυριακήν 6 Νοεμβρίου θά λάβη χώραν ό εις τό πρώτον τεύχος άγγελθείς ποδηλατικός γύρος, όργανωθείς υπό της Διοικήσεως Πρωτεύουσας της Περιφέρειας.

Εις τούς νικητάς θά άπονεμηθώσι βραβεία ως κάτωθι:

1) Η νικήτρια ύποδιοικήσις διά του έπαμειβομένου τριετούς κυπέλλου του ύπουργείου Διοικήσεως Πρωτεύουσας.

2) Τέσσαρες νικηταί ύποτομείς εις έξ έκάστης έκ τών συμμετεχουσών ύποδιοικήσεων.

3) Ο ύποτομείς όστις θά δηλώση τά περισσότερα ποδήλατα.

4) Ο 1ος νικητής του αγώνος μέ ώραιότατον ποδηλατοί προσφερθείν από τόν κ. Κυβερνητικόν 'Επίτροπον της Νεολαίας.

5) Οι 2, 3, 4, 5 νικηταί του αγώνος μέ κύπελλα καί βραβεία μεγάλης αξίας.

6) Οι 45 πρώτοι νικηταί μέ μετάλλια χρυσά, άργυρά καί χάλκινα.

Κατά την διαδρομήν καί έν τη διαδρομή θά παρευρίσκονται εις τας όδους έξ ών θά διέλθουν αι νικηταί, φαλαγγίται καί σκαπανείς.

Εις τόν αγώνα έδήλωσαν μέχρι της 2 Νοεμβρίου συμμετοχήν οι φαλαγγίται:

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

Τῶν δηλωσάντων συμμετοχὴν εἰς τὸν πρῶτον
Ποδηλατικὸν Ὀύρον Ἀθηνῶν, Ε.Ο.Ν.
Σύνολον δηλωσάντων 454

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

1ος ὑποτομεύς: Σκούταρης Ι., Σισώης Κ., Μουστάκης Β. Γ., Μουστάκης Ι. Γ., Μπέκιος Α., Καραμαλέγκος Γ. 2ος ὑποτομεύς: Δάκογλου Η., Μαζαλιώδης Α., Σχοῦδης Χ., Βλασιδής Δ., Γεωργόπουλος Δ. 3ος ὑποτομεύς: Βρούτης Κ., Κολοβός Α., Κουλουμπής Γ., Χαλᾶς Μ., Λάιος Γ., Σταυρακάκης Γ., Λασκαράτος Σ., Θεοδωρόπουλος Σ., Σταύρου Γ., Χάρτμαν Β. 4ος ὑποτομεύς: Καραχάλιος Φ., Παπαθανασίου Γ., Σιώρας Θ., Διαμαντούλας Ι., Ἀρμυγένης Κ., Σουριτζιώτης Ν., Κομπάρης Χ., Κούρης Π., Ἀφεντακίης Κ., Κολοκοτρώνης Γ., Γεωργίου Α., Αποστολῆς Μ., Τζουστακίης Κ., Πολιτάκος Χ., Βόντας Σ., Παπαδόπουλος Γ., Ἰωαννίδης Π., Τσολάκης Κ., Ρόκας Μ., Ἀγγελίδης Α. 5ος ὑποτομεύς: Ρήγος Μάρκος, Ἀναγνωσταράς Ν., Γιαννόπουλος Κ., Λιγνός Γ., Ζολώτας Χ., Κομπιάς Γ., Φλάμπουρας Φ., Ἀφαλέας Κ., Κονδύλης Α., Βερβέρογλου Μ., Μαύρος Π., Φριτζίλας Ι., Βούλτετζης Χ., Αύγερινός Ι., Δαμίγος Σ., Γάσπαρης Κ., Ζέρβας Φ., Ἰσακίδης Σ., Δρυμούρας Παναγ. 6ος ὑποτομεύς: Γερακουλάκος Α., Σύρκος Φ., Καλούδης Μ., Κουδέλης Ε., Στραβοπόδης Σ., Βακόντιος Π., Μυλαράκης Π., Μυλαράκης Μ., Τσοῦκλας Ε., Παπαδημητρίου Ν., Παπακωνσταντίνου Κ., Σαπουντζάκης Ι., Φατούρος Α., Σαλαβράκος Δ., Καστανάς Ν., Φωτόπουλος Χ., Μπεχράκος Γ., Κουρουπός Δ., Φερεντίνος Α., Δαλέζιος Θ., Ἀρμάγος Α., Μαμαλάκης Γ., Τσακίρης Κ. 7ος ὑποτομεύς: Καραχάλιος Κ., Σατεράλης Ν., Καρατζάς Α., Φατούρας Σ., Ουρανούπουλος Α., Γαβαλάς Ν. 8ος ὑποτομεύς: Μεταξᾶς Α., Ἰωαννίδης Α., Χαραλαμπίδης Δ., Γουλιώδης Α., Γαλατσόπουλος Α., Κοκκοῦλης Σ., Μπεκατώρος Χ., Κωνσταντίνου Ι., Ποιμενίδης Β., Παγάνης Δ., Γεροντάκης Α., Γρυπάρης Α. 9ος ὑποτομεύς: Κωστοῦρος Α., Σταμπούλοπούλου Β., Συμεωνίδης Ι., Τέσιος Χ., Χυτήρης Γ., Σεμερτζόγλου Α., Πλάτων Ι., Κανακάκης Χ., Νεράτζης Β., Κοκκινός Δ., Παπαδημιτρίου Π. 10ος ὑποτομεύς: Ἰωαννίδης Κ., Φουντῆς Γ., Στράνης Δ., Πόθος Γ., Ζαχαρίας Γ., Ἀρόνης Α., Βασιλείου Ι. Κ. 13ος ὑποτομεύς: Κаланταρίδης Β., Σιώρης Κ., Παρθένος Α., Κοντοκωνσταντῆς Δ., Μπουχαλάς Α., Σέρδος Ι., Σέρδος Ν., Σέρδος Η., Σέρδος Σ., Παγιατάκης Κ., Ἀναστασάτος Δ., Παυλάτος Μ., Κούδελος Δ., Τζιβελεκίδης Α., Γιαννόπουλος Ε., Κουκουλάς Β., Μυτιήνης Ι., Μορμυράκης Α., Λεβαντάκης Ε. 14ος ὑποτομεύς: Ρεντούκας Η., Ζερβάκης Ε., Καπιπιδής Δ., Τριφυλίδης Σ., Σαφειρόπουλος Π., Σαφειρόπουλος Ι., Διαμαντόπουλος Ε., Ἐμιριάν Ι., Κάρλας Κ., Καντούρος Κ., Μακράκης Κ., Γιαννιρόπουλος Γ., Λαοῦδης Σ., Ξενάκης Π., Κρητικός Π., Κυριακίδης Ν., Κερράς Ι., Ξυπόλυτος, Μπογδάνος Σ., Ἀρνακός Α., Κεπετσῆς Δ., Ρωσόλυμος Μ., Παπαδόπουλος Α. 15ος ὑποτομεύς: Κοντός Ν., Πάγκαλος Φ., Ραπτόπουλος Κ., Πυθαροῦλάκος Γ., Καλογερόπουλος Γ., Μπιρμιλινόπουλος Δ., Κιρκιόπουλος Α., Γερακάκης Ε., Καραγιάννης Ι., Τσαμούρης Σ., Κονσολάκης Η., Ἠλιάδης Μ., Ζαφειρόπουλος Β., Πανόπουλος Γ., Γκάρλας Α., 18ος καὶ 24ος ὑποτομεύς: Καραφυλλάκης Ε., Οἰκονομόπουλος Σ., Μπαλτζόγλου Γ., Βαλασάνης Ε., Σακελλαρίου Δ., Τούρζας Α., Κουλούρης Κ., Τσαφάκης Δ., Θολόνης Κ., Γκούφας Ι., Βαρκάδος Α., Βαρσάκης Χ., Πιπλῆς Σ. 19ος ὑποτομεύς: Κοράκης Γ., Μαραϊδώνης Γ., Γιούδας Ε., Καρεκλής Γ., Σκυριαδός Ε., Καλογερόπουλος Σ., Σκαρτσάτος Ι., Σπανογιάννης Ε. 20ος ὑποτομεύς: Ἀντωνιάδης Ε., Ἀλεξανδρόπουλος Β., Πασιόνης Γ., Καστανάκης Ι., Μορφονεός Ι., Σκαπετσῆς Π., Χρυσῆς Ε., Ψαλῆς Γ., Δεληκανίδης Π., Γεωργιάδης Γ., Δρασάκης Μ., Ἀρναούτης Π., Ἀμπατζίδης Σ., Δεσούλας Α., Κλεώνας Κ., Μελοσηνός Σ., Σταγγελ Ξ., Κουβαριώτης Γ., Ζαλώνης Σ., Παναγιώτου Ν., Ἰωαννίδης Σ., Βόλγκλης Α., Καρατζᾶς Γ., Ἀσημακόπουλος Γ., Μολακίδης Γ. 22ος ὑποτομεύς: Τσιμελόγλου Π., Βασιδής Μ., Αργυρόδης Ν., Ὀρφανίδης Π., Πρινέας Δ., Πασχάλης Α., Στόνης Σ., Βασιλείου Χ., Κασιδόκωστας Ι., Ἀδριανός Σ., Τζανετᾶτος Α., Κалаϊτζῆς Κ., Κυριακίδης Ε., Τελανταλῆς Α., Νικο-

λόπουλος Δ., Δεκαβάλας Ν., Πουλάκης Ν., Πολίτης Μ., Καραμήτσος Π., Μαρᾶτος Κ., Ποταμιάνος Φ., Χαλκᾶκης Ν., Παλαμπουγιούκος Ι., Καραμπίνας Ν., Πουρόπουλος Κ., Δασκασκηνός Σ., Χριστοδούλου Γ., Βελλανιῆς Α., Σπανοῦδάκης Α., Δεμενδόγλου Γ., Ἀσλάνης Γ. 23ος ὑποτομεύς: Καντοθανάσης Ε., Καραμπήτσος Α., Τσολάκης Δ., Σωτηρίου Π., Κασσιμάτης Δ., Ἀντωνιάδης Α., Νιτσόλας Π., Ἀϊδατζίδης Α., Σπανόπουλος Β., Δαλαλάς Α., Μάζαρης Γ., Καρακανιώτης Κ.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΒΟΡΡΑ

1ος ὑποτομεύς: Θέμελης Μ., Παπαγιάννης Γ., Κάβαλος Χ., Σταυρόπουλος Η., Καρκέλης Κ., Βαφέας Κ., Μηλιδώνης Δ. 2ος ὑποτομεύς: Στεφανάκης Δ., Πρέσας Χ., Δούσης Ι., Ἀθανασίου Σ., Πρίφτης Γ., Καλοζύμης Ν., Κερεκότης Α., Πρέσας Δ., Κοσκορῆς Δ., Λούης Κ., Πύρρος Ε. 3ος ὑποτομεύς: Ψωμάς Π., 4ος ὑποτομεύς: Μικρόπουλος Δ. 5ος ὑποτομεύς: Ἀνδρικόπουλος Α., Θαλασσινός Α., Θαλασσινός Π., Κανούτας Π., Βιτσούλης Σ., Μαρκάκης Α., Μουζίνιας Σ., Χριστόπουλος Ν., Ψύλιας Α., Κρεμμύδας Δ.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΝΟΤΟΥ

1ος ὑποτομεύς: Πασχαλίδης Ι., Εὐδαίμων Ν., Τζούλης Α., Τσαγκόπουλος Κ., Καρδάκης Ν., Θεοδωρόπουλος Ε., Κοτσοκίδης Α., Κοσμάτος Μ., Παπαδόπουλος Ε., Ἠλιόπουλος Α., Ἀντωνιάδης Α., Παπαμαύρος Ι., Ἀλεξάνδρου Ν., Παπαδόπουλος Ξ., Παχίδης Ι., Δημητριάδης Γ., Καραμικάλης Ε., Πούλιος Π., Παυλίδης Χ., Μακράκης Σ., Καλλέργης Π., Σφλωμός Σ., Μακρομανώλης Π., Κυριακίης Α., Παπαδόπουλος Π., Χρονόπουλος Γ., Παπακώστας Α., Κωνσταντινίδης Μ., Ἀμβράκης Α., Φιλίγκος Κ., Παπαγιαννόπουλος Π., Κακουλίδης Σ., Ζαφειρίου Α., Κουτρούπης Π., Τσεμπερλῆς Γ., Τουρτζόγλου Ε., Ἀσιατῆς Κ., Λαγός Γ., Θεοδωρόπουλος Δ., Λαγός Δ., Βανδούρης Ε., Μακρίδης Π., Πλάκας Ν., Πασχαλίδης Ι., Παπακωνσταντῆς Α., Κιρκινίδης Π., Κοτσοκῆλος Ν., Δοντᾶς Ν., Ναθαναηλίδης Κ., Παπαδόπουλος Γ., Δημητριάδης Γ., Παπαδόπουλος Κ., Μαργιόρας Χ. 2ος ὑποτομεύς: Πορτοκαλίδης Ι., Κοτάτης Δ., Σακελλαρίου Α., Ἰωάννου Ν., Σακελλαρίου Η., Κουσιδῆς Π., Νικολαΐδης Ν., Νικολαΐδης Κ., Βιτοαράς Π., Παλατράκης Β., Τζανετάκος Γ., Στεργιαννάκος Θ., Ξηρέας Ε., Καπνιάς Ι., Μπένιος Ο., Καραγιαννίδης Ι., Συνοδινός Π., Συνοδινός Χ., Τσακόπουλος Θ., Πυρομάλης Α., Τόλης Θ., Κλάφης Δ., Μαυριδόγλου Α., Πουγιαννίδης Ι., Κυριακίδης Ι., Τσώμος Μ., Μεσσήνης Ι. 3ος ὑποτομεύς: Τσαφούρης Ι., Μάρκου Α., Μαραῖς Α., Μπατάνης Α., Γαλατσόπουλος Α., Χατζηγεωργίου Χ., Λεωντίδης Σ., Σάββας Σ., Φώσκολος Σ., Γρυμάρης Π., Φραγκόπουλος Α., Κανδιανόπουλος Ν., Γρίβας Σ., Πλαύτης Ε., Κατσικᾶς Ν., Κικίδης Γ., Κερβουνίδης Α., Σκλάμης Γ., Ναούμης Σ. 5ος ὑποτομεύς: Δανιηλίδης Γ., Δανιηλίδης Ι., Τσαγκόπουλος Α., Ἰστικόγλου Ν., Μαραγκός Α.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

1ος ὑποτομεύς: Ἠλιακόπουλος Ι., Ἀλιφραγκῆς Θ., Χαλκῆς Θ., Τσιμελόπουλος Γ., Ἀδαράκης Δ., Ἀνδριάνου Δ., Μιχαλόπουλος Β., Ἀλαφούζος Α., Κουτῆρας Ι., Σοῦτσος Ε. 3ος ὑποτομεύς: Κελένης Α., Κατοσάρδς Φ., Κάταιας Β., Μουρλάκης Χ., Βαλασάκης Α., Πολίτης Α., Μαραζάκης Γ., Λαφῆς Α., Σαφειρόπουλος Χ., Ἀμυροπούλου Ν., Κουσιτῆς Α., Γαλαρῆς Α., Σαλαβράκος Α. 4ος ὑποτομεύς: Μένης Δ., Κόκκινος Σ., Γκαρσόπουλος Ι., Πουλάκης Γ., Πατισουλίδης Ι. 6ος ὑποτομεύς: Κουρούμαλης Ν., Μαχαίρας Ι., Μαΐνας Ν., Παστρικῆς Θ., Στεφανῆς Ι., Πέπης Γ., Βασιδῆς Θ., Μπάκας Ι., Καραγιάννης Κ., Μαυρογιάννης Κ., Χαρακῆς Σ., Πασαράκης Χ. 7ος ὑποτομεύς: Ρεμπατῆς Σ., Τριφυλίδης Σ., Δανιηλίδης Κ., Γαλατσῆς Ν., Κατσικῆς Χ., Δανιηλίδης Π., Δεσῆς Δ., Τσακῆς Α., Νικολοπούλου Ν., Γιαννῆς Σ. 8ος ὑποτομεύς: Καλούδας Α., Πιτσιώτης Ι., Παπαδόπουλος Π., Βλαστός Μιχαήλ.

Εἰς τὸ γυθειον

Μεταξὺ τῶν φαλαγγιτῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως Ε.Ο.Ν. Γ.Θ.Ε. καὶ τοῦ Φεστιβάλ ποδηλατισμοῦ Σ.Π.Θ. εἰς τὸν ὁποῖον ὁρίζονται ἀγῶνες, τελεσθέντες εἰς τὸ χωρίον Καστανιά.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κοινοπραξία με
Η. Παρόλη εις 2η
αρχήν του 2ου. Ψα

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ
ΑΝ ΟΥΝ

μετά την 2η του Κλάσματος
Επιδόσεις της Ε. Ο. Ν. Α. Α. Ν. Κ.

με υποκατάστατο κράτος
γός Ουλίου και εις τούς 2ος φάσεις

επιστήμη γός,

13, 14 μ.
4) Γράφει Κοινοπραξία της καλής εις τον 2ο
400 μ.

5, 80 μ

ους

χρηστική τήντα, ήτις και έφωξέται

ν καὶ ἡ τέχνη τοῦ ἀντικει-
μένου τῆς Ὀργανολογίας

προσδιορίζον ὑπονοούμενη ἀντικείμενα τοῦ ἡμιδιακριτικοῦ

Ἐξαιρετικὴ πόνησις τοῦ
πρὸς Ἀδελφὸν Βασίλειον

Αὐτοῦτος λόγος τοῦ Ἀρχηγοῦ
ΔΙΟ ΚΗΣ Σ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Τοῦτο μὲν καὶ συστηματικὴ
ἐκφρ. τῆς στοιχειώσεως τῆς τέχνης

ἐκφρ. καὶ
Μαθημάτων

καὶ ἐκφρ. τῆς
τοῦ Ἐθελίου

ΥΠΟΔΟΧΗ ΕΞ Σ ΘΗΛΕΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ἐν Πανετ. Σχολῇ

ἡ Ὑποδοχὴ

Πρόσθετο ἡμιδιακριτικὸν καὶ ὑποδοχὴ ἡ ἀντικείμενα τῆς Ὑ

υἱοῦ τοῦ κατωτέρου ὑπὲρ τῶν ἀνωτέρων τῆς

ΥΠΟΔΟΧΗ ΕΞ ΘΗΛΕΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

τῆς ἐκφράσεως τῶν ἀντικείμενων τῆς

ἀντικείμενα Α. αὐτῶν

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΠΡΟΣ ΜΕΜΗΝΕΝ

απορήσαντο πολλοὶ τὰς περιστάσεις αὐτὰς καὶ μετὰ ταῦτα ὁ συνολικὸν ἀπολογισμὸν. Ἡ διαφωνία ἤκου-

Εὐδοκίαν Κορυαῖην δι' ὀφθαλμοφάνειαν τῆς βλάβης ἐκτεταμένης ἐπὶ τὸν ἀπολογισμὸν καὶ ἀπὸ τῆς

ἀφ' ἧς κατασκευάσαντες μετὰ ταῦτα καὶ ὁ γέννησι καὶ ἡ κατασκευὴ προσέδοσαν με-

καὶ ὀφθαλμοφάνειαν τοῦ συνόλου

Εὐδοκίαν ἢ Ε. Δ. 19, κατὰ τὸν ἀπολογισμὸν τὸν ἀπο-

λογισμὸν οἱ ὀφθαλμοφάνειαι καὶ ἡ κατασκευὴ
ἐκτεταμένη ἀπολογισμὸν καὶ ὀφθαλμοφάνειαν

Εὐδοκίαν ἢ Ε. Δ. 19, κατὰ τὸν ἀπολογισμὸν τὸν ἀπο-

Εὐδοκίαν ἢ Ε. Δ. 19, κατὰ τὸν ἀπολογισμὸν τὸν ἀπο-

Ἐνα δειγμὰ τῆς ἡθικῆς

Χ Α Ο ΚΗΙΕ Ξ ΛΑΚΩΝ ΑΣ

Εὐδοκίαν ἢ Ε. Δ. 19, κατὰ τὸν ἀπολογισμὸν τὸν ἀπο-

άλλοι: άμολών για 3.500.000.000 δραχμών .

Ο. Θάμμενοι Θησαυροι των Πειρατων

Κατά μήκος της άκρας
Μαυριτανίας Πολυτελεία των

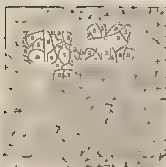

ΑΔΕ

Είχα
πάρει
το

L. 2000-1-11

ΜΕΡΙΚΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ Ι. ΑΤΖΙΟΥ

ΤΑΓΜΑΤΑΡΧΟΥ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ Ε.Α., ΤΕΩΣ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΒΛΗΤΙΚΗΣ ΠΑΡΑ ΤΑΙΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙΣ ΣΧΟΛΑΙΣ ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ ΚΑΙ ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ
ΣΟΛΩΝΟΣ 81 ΑΘΗΝΑΙ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤ. ΣΧΟΛΗΣ ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ

Επί συνόλου 622 παρουσιασθέντων εις τὸ μάθημα τῆς Ἐκθέσεως προήρχοντο ἐκ τῶν ἡμετέρων Φροντιστηρίων 161, ἥτοι τὸ 1)4 περίπου τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ὑποψηφίων.

Τὰ φροντιστήριά μας δηλονότι μὲ κανονικὸν ποσοστὸν ἐπιτυχίας ἔδει νὰ εἰσαγάγουν εἰς τὴν Σχολὴν τὸ 1)4 τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ἐπιτυχόντων 309, ἥτοι 77 μαθητὰς τῶν.

Ἀντὶ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου εἰσῆχθησαν ἐκ τῶν Φροντιστηρίων μας 120. Ὑπερέβημεν οὕτω τὸ κανονικὸν ποσοστὸν ἐπιτυχίας κατὰ 56 τοῖς ἑκατόν.

Επὶ τῶν 60 πρωτευσάντων οἱ 30 εἶναι μαθηταὶ τῶν Φροντιστηρίων μας, ἐν οἷς καὶ ὁ ΠΡΩΤΟΣ (ΑΡΧΗΓΟΣ) Σγόντζος Γεώργ.

Παραθέτομεν τὰ ὀνόματα τῶν εἰς τὴν Σχολὴν Εὐελπίδων εἰσαχθέντων μαθητῶν μας:

1) Σγόντζος Γ. ἀρχηγός 1ος	31) Βρέντζος Στέργ.	61) Ἀστέρης Νικ.	91) Ζερβουδάκης Ἐμ.
2) Μπονάτος Θεόδ. 6ος	32) Σουμπασάκος Βασ.	62) Ραγκούσης Γεώργ.	92) Τσιπέτης Θεόδ.
3) Σπηλιωτόπουλος Γ. 9ος	33) Προφίλης Δημ.	63) Κουρκουτᾶς Κωνστ.	93) Μακαροῦνης Γεώργ.
4) Γερομήτσος Λαυδ. 10ος	34) Τσοῦπρας Γεώργ.	64) Ἀντωνόπουλος Κ.	94) Κασουριάνης Βασ.
5) Παπαθεοδώρου Ἀντ. 11ος	35) Σπεντζούρης Γ.	65) Πατσούρος Θεόδ.	95) Δασυνίλης Ἀρ.
6) Κουρκουτᾶς Νικ. 12ος	36) Θωμάδης Κωνστ.	66) Παπανικολάου Ὁδ.	96) Θεοδώρου Βασ.
7) Φαμπρικέλης Ὁσθ. 20ος	37) Κωτσώνης Θωσ.	67) Σουσούδης Θεόδ.	97) Ματσαντώνης Κωνστ.
8) Ζαχαρόπουλος Παν. 21ος	38) Τριανταφύλλης Ἠλ.	68) Σουμῶν Γ.	98) Μαικήρης Ἀναστ.
9) Μῶκος Χαρ. 24ος	39) Γαλάνης Καν.	69) Ζώτος Θεοτ.	99) Γούλατσάνος Ἀνδρ.
10) Προεστόπουλος Ἀλ. 27ος	40) Τζιβεῖλος Νικ.	70) Δοῦδρης Γεώργ.	100) Πανάς Μιχ.
11) Λαμπάτος Θεόδ. 28ος	41) Κλεώπας Γεώργ.	71) Μεταφῆτης Ἀλέξ.	101) Φράγκος Ἰωάν.
12) Πιτσιῆς Κωνστ. 29ος	42) Γιακουμάκης Ἐλ.	72) Ἀποστολόπουλος Π.	102) Πολυκανδριώτης Μιχ.
13) Τσουκαλῆς Κωνστ. 31ος	43) Ἀζαριάδης Χρ.	73) Σκανδάκης Γεώργ.	103) Κουρκουλάτος Ἰωάν.
14) Ἀποστολίδης Ἐμ. 32ος	44) Μίχας Παντ.	74) Βρασίτης Μιχ.	104) Πολιουδάκης Ἰωάν.
15) Ζαγουράκης Ἐμ. 33ος	45) Γερογιάννης Ἐμ.	75) Στυλιανίδης Νικολ.	105) Παπαποστόλου Δημ.
16) Θωμόπουλος Κωνστ. 34ος	46) Παπαθανασίου Ἀθ.	76) Ναθαναήλ Ἀρ.	106) Χριστοδούλου Ἰωάν.
17) Χαϊλάρης Εὐάγ. 35ος	47) Μαντζάρας Ξαν.	77) Μαρινόπουλος Δημ.	107) Κουδάτος Κωνστ.
18) Καρράς Βασ. 39ος	48) Παπανικολάου Νικ.	78) Γιαννιώλης Σπυρ.	108) Τζαβέκας Νικ.
19) Μιχαλάκης Χρ. 41ος	49) Μποσμπούρας Ἀντ.	79) Καλῖτσας Παν.	109) Ἀντωνίου Δημ.
20) Ἀδαμόπουλος Γρηγ. 47ος	50) Ἀργυρόπουλος Δημ.	80) Μουντζούρης Ἰωάν.	110) Καλατζίδης Ἐμ.
21) Πουλμίνος Θωμ. 46ος	51) Κόκκοτας Παρ.	81) Γιαννακόπουλος Ν.	111) Σταματάκης Σπυλ.
22) Ἀδαμόπουλος Ἀντ. 47ος	52) Παπαδημητρίου Ἀλ.	82) Μπραβᾶκος Γεώργ.	112) Μαυρούκας Παν.
23) Κοντογιώργος Ι. 48ος	53) Χαραλαμπίδης Γ.	83) Ποριώτης Θεόδ.	113) Λυδάκης Σοφ.
24) Μπράδος Κωνστ. 49ος	54) Καραμπέλας Ἀντ.	84) Μπίσης Σπυρ.	114) Πόλης Σταυρ.
25) Βαλμής Ἀντ. 51ος	55) Κολιόπουλος Παν.	85) Κουτσογιάννης Παν.	115) Κυριακός Ἰωάν.
26) Θεοδώροπουλος Σπ. 53ος	56) Ἀργυριάδης Ἀργ.	86) Κακαρέλης Κωνστ.	116) Βενετσάνος Θεόδ.
27) Ντάφος Ἰω. 54ος	57) Παπαδημητρίου Ἀνδρ.	87) Τσακνίκας Ἀντ.	117) Χουκούλης Πλούτ.
28) Χαραλαμπίδης Γ. 58ος	58) Ἀγλαμίσσης Ἰω.	88) Κότσιρας Ἀντ.	118) Φωτεινόπουλος Δημ.
29) Ἀντωνιάδης Ἀρ. 59ος	59) Ματθαίου Κωνστ.	89) Σαμαρτζής Γεώργ.	119) Καμαρινός Βασ.
30) Κορδοῦλης Γ. 60ος	60) Σαβδάκης Παντ.	90) Χριστοδουλάκης Χρ.	120) Παππᾶς Δημ.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΛΟΙΠΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Ι) ΙΚΑΡΩΝ. — Ἐπὶ 12 παρουσιασθέντων μαθητῶν μας εἰσῆχθησαν 5 (εἰς ἐπιτυχὸν κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος).

- 1) Νομικός Μιχ.
- 2) Τσιλιθᾶκος Νικ.
- 3) Κοσκινᾶς Νικ.
- 4) Βαλαβάνης Κωνστ.
- 5) Κουμανάκος Ἠλ.

ΙΙ) ΔΟΚΙΜΩΝ. — Ἐπὶ 9 παρουσιασθέντων μαθητῶν μας ἐπέτυχον 3.

- 1) Δελαγραμμάτικας Νικ.

2) Καλλιοντζής Νικ.

3) Σκούρας Κων. (ἐπιλαχών)

ΙΙΙ) ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ. — Οἱ παρουσιασθέντες 3 μαθηταὶ μας εἰσῆχθησαν:

- 1) Καπόγιαννης Δημ.
- 2) Κουμεντάκος Γεώργ.
- 3) Παναγουλᾶκης Ἠλ.

Ἐναρξίς τῶν Τμημάτων διὰ πάσας τὰς ὥς ἂνω σχολὰς τὴν 17ην Ὀκτωβρίου ἔ. ἔ. Ἐγγραφαὶ καὶ πληροφορίαι καθ' ἑκάστην ἐν τῷ Φροντιστηρίῳ (Σόλωνος 81), 11—1 π.μ. & 6—8 μ.μ.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΝ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΓΓΥΗΣΙΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΛΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΝΤΟΚΩΣ ΠΡΟΣ 4% ΕΤΗΣΙΩΣ

Ἐσωτερικοῦ μεχρι Δραχμῶν . . . 100.000.—
Ἐξωτερικοῦ » » . . . 500.000.—

Κεφάλαιον Καταθετῶν . . . Δρχ. 3.300.000.000
» Ἀποθεματικὸν . . . 280.000.000

Πᾶς κάτοχος βιβλιαρίου Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου δύναται νὰ ἐνεργῇ καταθέσεις καὶ ἀναλήψεις εἰς ὅλα τὰ Ταχυδρομεῖα τοῦ Κράτους.

Οἱ τόκοι τῶν ἀποταμιευομένων ποσῶν κεφαλαιοποιῶνται κατ' ἔτος καὶ ἀνατοκίζονται.

Τὸ 1/3 τοῦ ἀνωτάτου ὀρίου καταθέσεων, ἥτοι δραχ. 33.500, δὲν κατάσχεται εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν.

Οἱ κουμπαράδες τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου εἶναι τὸ καλύτερον καὶ προσφορώτερον μέσον οἰκονομίας.

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

ΕΤΟΣ 1. (1938)
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ:
Πλατεία Συντάγματος, Καραγώργη 4

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ & ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ:
Ὁδὸς Σόλωνος Ἀριθ. 33

Ἀρ. Τεύχ. 4 — 5 Νοεμβρίου 1938
ΤΙΜΗ Δραχ. ΤΡΕΙΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΠΙΣΗΜΟΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ
(Νόμος 334)

Νομικοῦ προσώπου Δημοσίου Δικαίου, διοικου-
μένου ὑπὸ Ἀνωτάτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου
προεβρευσμένου ὑπὸ τῆς Α.Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ
τῆς Κυβερνήσεως κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΕΑ, ὅστις
καὶ ἐκπροσωπεῖ ταύτην, ἀναπληρούμενος ὑπὸ
τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου
κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Διὰ πῶσαν πληρωμὴν πρέπει νὰ λαμβάνητε ἀπὸ-
δεῖξιν φέρουσαν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Γεν. Γραμ-
ματέως τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΗ Συνταγμα-
τάρχου ἑ. ἀ. καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Ε.Ο.Ν.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΗΣΙΑ Δρχ. 100
ΕΞΑΜΗΝΟΣ » 50
ΤΡΙΜΗΝΟΣ » 25
Διὰ Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου καὶ
Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (Δήμους, Κοινότητες):
ΕΤΗΣΙΑ Δρχ. 200

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ-ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ:
Περιοδικὸν «Η ΝΕΟΛΑΙΑ» Κεντρικὴ Διοί-
κησις Ε.Ο.Ν. Πλατεία Συντος, Ἀθῆναι

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

	Σελίς
1. Ἡ διὰ τοῦ συνόλου ἀνύψωσις τῆς ἀνθρωπίνης προσωπικότητος ἔργον τῆς μεταβολῆς τῆς 4ης Αὐγούστου. Ὑπὸ Σ.	121
2. Λόγοι καὶ ὑποθήκαι τοῦ Ἀρχηγοῦ πρὸς τὴν Νεολαίαν	123
3. Ὁ ἀγὼν μας κατὰ τοῦ Κομμουνισμοῦ	124
4. Συμβουλαὶ πρὸς τοὺς Νέους. Μάθετε νὰ εἰσθε παρατηρητικοί. Μὴ καπνίζετε. Διευθύνσεις τῶν ρευμάτων	125
5. Ἐκεῖνοι ποὺ ἔδωσαν τὴν ζωὴν των διὰ νὰ εἰμεθα ἡμεῖς ἐλεύθεροι. - Ὁ Γέρων τοῦ Μωρηῶ. - Μία συγκινητικὴ συνεννόησις	126
6. Ποῖα τὰ αἰτία τῆς νόσου καὶ πῶς ἀμύνεται ὁ ὀργανισμὸς κατ' αὐτῆς	127
7. Πρακτικαὶ καὶ ἐγκυκλοπαιδικαὶ γνώσεις. Φρέσκα χρώματα χαρὰ τῶν τοίχων. - Πρέπει νὰ εἰμαστε ἐπιτήδευτοι. - Γνώσεις γιὰ τὴν ὀρειβασίαν	128
8. «Χωρὶς Οἰκογένεια» (συνέχεια)	129
9. Ἑλληνικὲς ἠθογραφίαι. «Ναυάγια» Α. Καρκαθίτσα	130
10. Φοιτητικά. «Ἡ Ἑλληνὶς Φοιτήτρια καὶ τὰ ἰδιαιτέρη	131
11. Ἐγνώριζον οἱ ἀρχαῖοι τὰ ἀσφυξιογόνα ἀέρια;	132
12. Νεοελληνικὴ ποίησις: Παλαμῆς - Πολέμης - Πετιμεζᾶς - Νιρβάνας	133
13. Τοῦ Δάσους ἡ Νεράϊδα (συνέχεια)	134
14. Ἀγροτικὴ Ζωή: Ἀνθοκομία - Λαχανοκηπία - Ἀμπελοργία. Τὸ κρασί	135
15. Ὁ Δεκάλογος τῶν Νέων τῆς Ε. Ο. Ν. Σύνομη ἱστορία τῆς σημαίας	136
16. Σημασία τῆς ἀποταμιεύσεως. - Ὑγιεινὰ γνῶσεις. - Πρόχειρος Ἱατρικὴ. Ὁ κίνδυνος ἀπὸ τὴς μυῖγας καὶ ἀπὸ τοὺς ψύλλους	137
17. Δεύτερη Πατρίδα (συνέχεια)	138
18. ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΙ: Αἱ μετὰ τῶν ζώων σχέσεις μας. - Τοῦ χωριοῦ (ποίημα). - Κοντὰ στὴ θάλασσα. - Γιατὶ ἐργάζεται ἡ Νεολαία μας. - Ἀπόσπασμα «Ἑλληνικὴ Ἀναδημιουργία». - Ἡ Ἑθνικὴ Νεολαία καὶ ὁ Κωνσταντῖνος. - Ἀνάστασις τῆς Ἑλληνικῆς Ψυχῆς.	139-141
19. Σημειώσεις τοῦ Διαδάτη. - Ἀνέκδοτα	141
20. Ἀθλητισμὸς	142
Κατάλογος συμμετασχόντων εἰς τὸν ποδηλατικὸν γῶρον Ἀθηνῶν	143
21. Ζωὴ καὶ κίνησις τῆς Νεολαίας. - Ἐνα δεῖγμα ἡθικῆς σκοπιμότητος τοῦ Νέου Κράτους	144-146
22. Οἱ θαμμένοι θησαυροὶ τῶν Πειρατῶν	147
23. Μερικὰ εὐχάριστα παιχνίδια	148
24. Μία εὐθυμὴ σελίς	149
25. Γιὰ νὰ διασκεδάσετε	150
26. Ἡ ἀλληλογραφία μας	151

ΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ ΜΑΣ

Ἡ καταπληκτικὴ ζήτησις τῶν τευχῶν τῆς «ΝΕΟΛΑΙΑΣ» οὐ μόνον ὑπὸ τῶν νέων τοῦ Ἑσωτερικοῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν Ἑλληνοπαίδων τοῦ Ἐξωτερικοῦ, αὐξάνουσα συνεχῶς καὶ ὑπερβάσας ἤδη τὰς 100 χιλιάδας ἀντιτύπων, ρεκὸρ τὸ ὅποιον οὐδέποτε παρούσασε Ἑλληνικὸν περιοδικόν, ἀποδεικνύει ποῖαν ἐλπιὴν ἀνεπλήρωσεν εἰς τὴν ψυχὴν τῶν Ἑλληνοπαίδων ἡ ἐκδοσίς της. Ἐπιφύλασσόμεθα ὅπως εἰς ἰδιαιτέραν πανηγυρικὴν ἐκδοσὶν περιλάβομεν ὅλας τὰς συγ-

χαρητήριους ἐπιστολάς τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀπὸ τὰς χιλιάδας ὧς λαμβάνομεν.

Ἡ «ΝΕΟΛΑΙΑ» εὐχαριστοῦσα τὸ Πανελλήνιον ἀναγνωστικὸν κοινόν της ὑπόσχεται ὅτι δὲν θὰ παύσῃ νὰ ἀναζητῇ καὶ νὰ προσφέρῃ ὅ,τι ἡ Ἑλληνικὴ Νεότης ζητεῖ, ἥτοι, τὰ καθήκοντά της πρὸς τὸ Νέον Κράτος, καὶ τὰς ἀναγκαίας ἐπιστημονικὰς καὶ πρακτικὰς γνώσεις ὁμοῦ μὲ μίαν πλουσίαν ψυχαγωγίαν.

«Η ΝΕΟΛΑΙΑ»

Ὁ Ἀρχηγὸς - Κυβερνήτης μας συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου κ. Κανελλοπούλου καὶ τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ κ. Παπαευθυμίου, ζητεῖ πληροφορίας ἀπὸ τὸν μικρότερον Σκαπανέα τοῦ 5^{ου} ὑποτομέως Ἀθηνῶν, μετὰ τὴν Ἐπιθεώρησιν.